

Yarım Kalan Evlilik / Penny Jordan

BİRİNCİ BÖLÜM

«Sarah?»

Genç kadın menajerinin sesini hemen tanımıştı. Telefonu tutan eli kasıldı, sırtında hafif bir ürperti dolaştı.

Carew büyük bir neşe içinde, «Sana iyi haberlerim var," dedi. «Sen sormadan ben söyleyeyim, bu bir reklâm filmi değil. Gerçek bir film, hem de iyi bir film. Dahasını dinlemek ister misin?"

Genç adamın sesindeki alaycı ton, Sarah'a artık on sekiz yaşında olmadığını hatırlattı. Yirmi iki yaşındaki bir genç kadının artık böyle haberleri duyunca heyecandan boğazı kurumazdı. .

«Duruma bağlı," dedi Sarah. Genizden gelen sıcak bir sesi vardı.

Bir keresinde bir yönetmen, sesini 'çok seksi,' olarak nitelendirmişti. Ama Sarah, Carew ile çalışmaya başlamadan önce ona, oyunculuk kabiliyetine dayanan ve açık saçık olmayan filmlerde oynamak istediğini, seks sahneleri olan filmlerde oynamayacağını söylemişti. Ve bu söylediklerine de sadık kalmıştı. Ama böyle' yapması çoğu kez kendi aleyhine olmuş, evinin kirasını ödeyebilmek için geçici sekreterlik ya da, satıcılık gibi işler yapmak zorunda kalmıştı. İyi ücret veren reklâm filmlerinden teklif aldığı zaman da para yönünden biraz olsun rahatları.

"Harika bir iş bu", dedi Carew. «Çok beğeneceksin. Sana senaryonun bir kopyasını hemen yolluyorum, Yarın yönetmenle tanışacaksın. Savoy'da bir öğle yemeği yiyeceğiz. Çok şanslı bir kadınsın Sarah. Çok güzel bir rolün var. Guy Holland, senin çevirdiğin bir şampuan reklâmını görmüş. Dün akşam beni telefonla aradı. Burada olması bile bir tesadüftü., Filmin büyük bir bölümü İspanya'da çevrilecek. Gerçekçi olmaktan çok hoşlanan biridir. Londra'da çok kısa bir süre kalacak...»

"Carew, bana biraz da filminden söz et,» diye Sarah onun sözünü kesti. Guy Holland'ın ününü duymuştu. Film dünyasında onu tanımayan yok gibiydi... Onun gibi yalnız bir tane daha yönetmen vardı... Onun adı da, herkesin üzerinde aynı etkiyi bırakırdı.

Carew hemen onun isteğini yerine getirdi. «Birinci Richard'ın hayatını konu alıyor. Sen sormadan ben söyleyeyim, öyle sıradan bir oyun değil. Guy bunun çevirdiği en iyi filmlerden biri olacağından emin, ama senaryo yazarının adını bir sır gibi saklıyorlar. Her neyse, Guy senin, Richard'ın kız kardeşi Joanna'yı oynamanı istiyor. Harika bir rol bu Sarah. Senaryoyu şöyle bir gözden geçirdim, ama Guy'ın da dediği gibi, bu rolü almak için yalvarmaya hazır en azından bir düzine aktris vardır.»

"Ama yönetmenin parası kısıtlı ve onun için de benimle idare edecek,» dedi Sarah kuru bir sesle.

"Hayır, hiç de öyle değil. Daha önce de söylediğim gibi, Guy gerçekçi olmaktan hoşlanıyor Ve Joanna'ya renk olarak en uygun olan sensin. Bana ilk sorduğu soru, saçının renginin doğal olup olmadığıydı.»

Sarah ahizeye dilini çıkardı. Saçlarının kızıl rengi gerçekten de ender rastlanan bir tondaydı. Teni çok açıktı, gözlerinin rengiyse koyu griydi. Ama duyulduğu zamanlarda hafifçe menekşeye

dönerdi.

"İkinci olarak, saçının uzun olup olmadığını sordu. Reklâm filmini çevirirken, kesmemekte ısrar etmen çok iyi olmuş. Anladığım kadarıyla, Joanna'yı oynayacak aktrisin saçlarının uzun olması gerekiyor.»

Sarah onu dinlerken kendi kendine gülümsedi. Reklâm filminin çekimi sırasında Carew, müşterinin istediği gibi, saçlarını kısa kesmesinde ısrar etmişti. Carew için müşterilerinin istekleri her zaman ön planda gelirdi.

«Heyecanlı mısın?» diye sordu.

"Hele bir senaryoyu okuyayım da ondan sonra belki heyecanlanırım,» dedi Sarah.

Daha fazlasını söylemesine hiç gerek yoktu, çünkü Carew onun ne demek istediğini hemen anlamıştı.

«Hiçbir sorun çıkmayacak. Sevişme sahneleri yok. En azından senin için yok. Bunu iyice inceledim. Bir saate kadar senaryo elinde olur. Okurluktan sonra beni ara, tamam mı?» Telefonu kaparken, Sarah heyecanlanmamaya çalışıyordu. Uzun zamandan beri beklediği teklifi sonunda almıştı.

Hâlbuki son zamanlarda artık böyle bir teklif alamayacağını düşünmeye başlamıştı. Bir kere, Londra'da yaşamak ve çalışmak hoşuna gidiyordu. Hâlbuki Londra bir Film merkezi değildi. Sonra, sevişme sahneleri olan filmlerde oynamamakta kararlıydı, bu da oynayabileceği film sayısını çok aza indiriyordu. Ama Carew'nun bütün ısrarlarına rağmen, sanatında ilerlemek için bedenini kullanmamakta kararlıydı. Carew ile çalışmaya başladığı sıralarda, Shakspeare'in, kendi hayatını konu alan oyunundan uyarlanan 'filmde, Gatsworth' un metresi Mary Fitton rolünü yeni tamamlamıştı.

Bu oyunu nedeniyle çok değerli eleştiriler almıştı. O role bütün sanat kabiliyetini ve ruhunu koymuştu. Belki Mary'nin şuhluğunu benimsemesinin ve...

Kapıda asılı duran posta kutusuna bir şeyin atıldığını duydu. Hemen holü geçip, kapıyı açtı. Posta kutusuna atılmış olan paketi alıp oturma odasına yürüdü.

Oturduğu daire oldukça küçüktü, ama Sarah burasını çok zevkli ve insanın içine huzur veren bir şekilde döşemişti. Herhalde bu kadar zevkli olmasını ailesine borçluydu. Babası iç dekoratördü, annesiye onun asistanlığını yapardı. Onların bir uçak kazasında ölmelerinden sonra Sarah hayatta yalnız başına kalmıştı. ,Onu teselli eden tek şey, ikisinin de birlikte ölmüş olmalarıydı.

Bu kaza olduğu sırada Sarah konservatuara daha yeni girmişti. Son anda üniversiteye gitmek istemediğini anlayan genç kız, aktris olmayı tercih etmişti.

Mary Fitton rolü ona önerildiği zaman, daha on dokuz yaşındaydı. Shakspeare rolünüyse, yıldızı daha o zamanlar yeni yeni parlamaya başlamış olan Dale Hammond oynuyordu. Sarah'nın tam tersine, Dale filmdeki bu rolüyle bir anda üne kavuşmuştu. Onunla ne, kadar da iyi anlaşırıldı... Sarah'nın dudaklarında garip bir gülümseme belirmişti. Bu kadar iyi anlaştıkları için de, duygusal içerikli aşk sahnelerinde birbirlerinden hiç utanmamışlardı. Halbuki diğer aşığı canlandıran, aynı zamanda Shakspeare'in de aşığı olarak bilinen Earl of Southampton rolündeki aktör, Benedictle ile böyle sahneleri çevirmek hiç de o kadar kolay olmamıştı.

Senaryoyu zarfından çıkarırken genç kadın hafifçe ürperdi. Benedict ile arasında birden parlayan arzu alevini hatırlamak bile istemiyordu. Ama aralarındaki bu arzu filme bile yansımış, seyirci uzun süre Mary Fitton ile aşığı Southampton arasındaki aşkın etkisi altında kalmıştı.

Hâlbuki Senaryo parmaklarının arasından kayıp gürültüyle yere düşünce genç kadın birden kendine geldi. Yere eğilip senaryoyu yeniden kucağına aldı. Önce aceleyle şöyle bir gözden geçirdikten sonra baştan başlayıp büyük bir dikkatle okumaya başladı.

İki saat sonra senaryo bitmişti. Sarah hala okuduklarının etkisi altındaydı. Şu iki saatlik kısa süre içinde, on ikinci yüzyıla kadar küçük bir gezinti yapmış, İkinci Henri'nin üçüncü oğlu olan Richard'ı, oğlunu çok seven annesini ve oğlundan nefret eden babasını daha yakından tanımıştı.

Sarah bu senaryoyu kimin yazdığını merak ediyordu. Bir kral olmasına rağmen Richard'ında herkes gibi bir insan olduğunu, çektiği acıları, arzu ile görev arasında yaptığı mücadeleyi bu kadar güzel bir şekilde kaleme alan bu yazarı tanımak isterdi doğrusu.

Senaryoda ağırlık Richard'ın kişiliği ve mücadeleleri üzerindeydi. Ama kendisi Joanna'yı oynayacağına göre, öncelikle kendi rolüyle ilgilenmeliydi.

Önemli üç sahnesi vardı: Birincisi, kendisi on yedi yaşında iken elli yaşındaki Sicilyalı William ile evlendirilmek üzere ağabeyi Richard tarafından İspanya üzerinden İtalya'ya götürülmesi;

İkincisi, Haçlı Seferleri'nden dönmekte olan Richard'ın, kız kardeşini, ölen kocası William'ın erkek kardeşi Tanered'in elinden kurtarmak için Sicilya'ya gelmesi;

üçüncüsü de, Richard'ın şövalyelerinden biri olan sevgilisini bırakarak Toulouselu Raymond ile evlenmeyi kabul etmesi.

Carew bu rolün kaçırılmaz bir rol olduğunu söylerken şaka etmemişti. Sarah hemen telefonu kucağına alarak menajerinin numarasını çevirdi.

«Sesinin tonuna bakılırsa, mest olmuş gibi bir halin var,» dedi Carew ona. «Guy seni seçtiği için ne kadar şanslı olduğunu bir gün anlayacak. Anladığım kadarıyla senaryoyu okumuşsun? Ne düşünüyorsun?»

«Ne düşündüğümü biliyorsun,» diye fısıldadı Sarah. "Oh, Carew..."

Gözleri yaşlarla dolmuştu birden. Bugüne kadar, mesleğinde umduğu başarıyı elde edemediğine hiç aldırmadığını söylemişti hep kendi kendine, ama her zaman için kalbinin derinliklerinde, bir gün böyle bir rolü oynamak yatmıştı. Bu rolü almak için can atan bir sürü aktris olmalıydı. Ayrıntılara çok önem veren Guy'ın, Joanna'nın neden uzun kızıl saçları olan biri olmasını istediğini artık biliyordu.

"Unutma, daha yarınki görüşme sonuçlanmadı", diye uyardı Carew onu. «Aslında endişe etmene hiç gerek yok. Guy seni görünce..."

"Richard'ı kim oynuyor?" diye sordu Sarah.

«Senin eski bir arkadaşın.»

Carew'nun anlamlı anlamlı susması üzerine Sarah kanının donduğunu hissetti.

«Dale Hammond,» dedi Carew onun bir tahminde bulunmaya kalkışmadığım görünce. «Guy bu rol için en uygun onu buldu. Rengi, tecrübesi. Ayrıca Guy, Richard'ın hem duygulu hem de vahşi bir erkek olarak yorumlanmasını istiyor.»

Richard rolü çok iyi bir roldü. Sarah'nın gözlerinin önüne Dale'in Shakspeare rolünü oynaması geldi. Guy haklıydı, bu rol için gerekli olan tecrübe Dale'de vardı. Richard rolünü Guy' in istediği biçimde yorumlayacak kadar da esnek bir oyuncuydu.

Sarah ertesi gün bütün sabahını halk kütüphanesinde, oynayacağı devir hakkında bilgi toplamakla geçirdi. Randevu saatine bir saat kala eve koştu.

Aceleyle giyindi. Üzerine, gözlerinin rengini iyice ortaya çıkaran koyu gri bir elbise giydi. Çok hafif bir makyaj yaptıktan sonra saçlarını tepesinde topuz halinde topladı. Aynadaki görüntüsünü inceleyince, Guy'ın üzerinde istediği izlenimi bırakabileceğini gördü. Guy Holland çok zeki bir adamdı. Onu görür görmez, karşısında bir Joanna olduğunu anlayacaktı. Ama Sarah bu konuda ne kadar başarılı olduğunu, onunla tanıştıktan sonra anlayabilecekti.

Saat tam birde randevu yerine geldi. Garson onu kokteyl salonunda bir masaya götürdü. Carew onu görünce, gözleri fal taşı gibi açıldı. Aceleyle yerinden fırlayıp Sarah'nın oturmasına yardım etti, Carew kısa boylu, şişman, saçları dökülme ye yüz tutmuş bir adamdı. Baykuşu andıran gözleriyle genç kadını süzerken Sarah onun şaşkınlığını ve hayranlığını gözlerinden okuyabiliyordu, .

Sarah yerine oturana kadar, onu ayakta bekleyen Guy elini genç kadına uzattı, Carew gibi onun gözlerinde de büyük bir hayret ifadesi vardı.

Guy'ın ilk sorusu Sarah'ı hazırlıksız yakalamıştı. Elinde tuttuğu Sarah'nın eline bir göz attıktan sonra, genç kadının parmağındaki nikâh yüzüğünü işaret ederek, «Evli misiniz?» diye sordu. «Ben... Ben ayrıldım", dedi Sarah.

Carew hemen atıldı. «Sarah kısa bir süre için Benedict de 1'Is1e ile evliydi,» diye açıkladı.

"Öyle mi?. Hafif kır düşmüş siyah kaşları kalkmıştı. "Onu oldukça iyi tanırım. Evlenip ayrılmış olduğunu biliyordum."

«O da en az benim kadar bu işi unutmak istiyordur herhalde,» dedi Sarah. Sonra dönüp öfkeyle Carew'ya baktı. Neden böyle bir açıklamada bulunmak ihtiyacını hissetmişti sanki?

Sarah'ın, Benedict de 1'Isle ile yaptığı bu çok kısa ömürlü evlilikten söz etmekten hoşlanmadığını Carew'nun çok iyi bilmesi gerekirdi. Daha başlamadan biten bu evlilik kendi aptallığından ve Benedict'in suçluluk duygusundan kaynaklanmış ve gerçeği öğrenmesiyle de anında sona ermişti. Tanrıya şükür ki, o sırada kendisine yardım edecek bir dostu olmuştu. Eğer Dale olmasaydı...

"Senaryoyu okudunuz. Düşünceleriniz nedir?» diye sordu Guy.

«Harika bir senaryo,» derken Sarah'nın gözleri parlıyordu. «O kadar güzel kaleme alınmış ki, bana sanki yazarını çok uzun bir zamandan beri tanıyormuşum gibi geldi. Yazdıklarını insana hissettirebiliyor. Richard'ın acılarını onunla birlikte yaşıyormuş gibi oluyor insan. Ben...»

Guy'ın büyük bir dikkatle kendisini 'izlemekte olduğunu fark edince kızarak sustu.

«Özür dilerim. Herhalde bu tür tepkilere alışmış olmalısınız.»

Senaryoyu pek çok kişi methetti, haklısınız,» dedi Guy. «Ama yazarını bu kadar duygulu bulan birine ilk kez rastlıyorum. Her neyse, bu rolün üstesinden gelebilecek misiniz?

Dikkatle Sarah'nın vereceği cevabı bekliyordu. Sarah bir sınavdan geçtiğini anlamakta gecikmemişti.

«Umarım. Joanna bu oyunun süreci içinde genç kızlıktan kadınlığa geçiyor. Richard'ın şövalyelerinden birine âşık olduğu zaman daha küçük bir çocuk... Ama kendini ona verdiği zaman bir kadın olarak veriyor ve bedelini de Toulouselu Raymond ile evlenerek ödeyeceğini biliyor.»

«Sevişme sahneleri çevirmekten kaçındığınız duydum,» dedi Guy. «Nedenini sorabilir miyim?»

Sarah omuzlarını silkti. Avuçlarının içi terlemeye başlamıştı. «Sanırım sevişme sahnelerinin herkese sergilenecek bir olay olmadığına inanıyorum.»

«Galiba Richard'ı ve onun sevgilisini oynayacak olan aktörlerimiz de sizinle aynı fikirdeler. Ama maalesef senaryonun onlarla ilgili olan bazı bölümlerinde epeyce açık aşk sahneleri var.»

«Ama senaryoda...» Sarah birden kızarak sustu. .

«Evet, devam edin, sizi dinliyorum,» dedi Guy.

«Bu insanın içine işleyen bir duygusallıkla anlatılmış", diye cümlesini tamamladı Sarah.

«Umarım sansür heyeti de sizinle aynı fikirde olur", dedi Guy. .

Yanlarına gelen garson onları restorana götürdü. Yemeğin ortalarına doğru Guy, Sarah'ı endişelerinden kurtardı ve rolü aldığını ona bildirdi.

«Ama şunu unutmayın, bu rol için pek çok aday vardı", diye uyardı genç adam onu. "Ama bana göre, bu role en uygun olan kişi sizsiniz... Daha sonra filmde rol alacak olan diğer sanatçılardan söz etmeye başladı. Berengaria'yı, oldukça tanınmış bir film yıldızı oynayacaktı.

Berengaria'nın rol icabı çok masum bir kadın olması gerekiyordu. Hâlbuki Guy'ın sözünü ettiği film yıldızı oldukça seksi bir kadındı. Sarah onun, rolünde başarılı olmasını diledi içinden.

Guy sanki onun düşüncelerini okumuş gibi. "Benim seçimim değildi,» deyiverdi. "Şu kadarını söyleyeyim, senaryo ile birlikte geldi. Ben de bu filmi çevirmeyi çok istediğimden, maalesef kabul etmek zorunda kaldım.»

Sarah nefesini tuttu. Yoksa bu, Gina Frey'in senaryonun yazarını tanıdığı ve onunla duygusal bir ilişki içinde olduğu anlamına mı geliyordu?

Sarah bu soruyu sorsa bile bir cevap alamayacağını hissetmişti. Onun yerine filmin çekim düzenini konuşmalar daha iyi olacaktı galiba.

Yemekten sonra hep birlikte Carew'nun ofisine döndüler ve kontratı imzaladılar. Sarah ay sonuna kadar İspanya'da olmaya söz verdi.

Guy gittikten sonra Carew'ya dönerek, "Burada kalmam için bir neden yok zaten,» dedi.

«Kendine bol bol güneş yağı ve güneş kremi al... diye uyardı Carew onu. "Bütün yaz boyunca film setinde olacaksın. Yanarsan bu Guy'ın hiç hoşuna gitmeyecektir. Acaba neden senin evli olup olmadığını merak etti dersin?»

Düşünceli düşünceli Sarah'yı süzüyordu. Genelde iyi kalpli, yumuşak huylu bir adam olmasına rağmen, Sarah'nın, evliliğinden söz etmekten kaçınması onu rahatsız ediyordu. Benedict de l'Isle film dünyasında ünlü bir addı ve Sarah onun adından pekâlâ yararlanabilirdi.

Sarah ona ilk kez geldiği zaman da bu evlilikten söz etmemiştir. Ama onun hakkında bir araştırma yapan Carew bu bilgiyi eski gazetelerden edinmişti. Gazetelere göre Sarah, Mary Fitton rolünü oynarken, oyun icabı onu mahveden sevgilisine gerçek hayatta âşık olmuştu ve filmin çekiminden kısa bir süre sonra da evlenmişlerdi. Ve bundan bir hafta sonra da her şey bitmişti.

Benedict de l'Isle'in gazetecilere söylediği aynen şöyleydi: 'Yeni eşim, tıpkı oyundaki Mary Fitton gibi, iki sevgilisi arasında bir seçim yapmak zorunda kaldı ve sonunda yanlış bir seçim yaptı.'

Carew dikkatle Sarah'yı süzüyordu. Eğer l'Isle doğruyu söylüyor ve eğer gerçekten Sarah ile Dale seviyorlar idiyse, o zaman... Bir an önce kütüphaneye, kitapların arasına dönme için sabırsızlanan Sarah onun bu düşünceli halinin farkında bile değildi.

Bu rol ona Tanrıların bir armağanıydı. Eğer bir on iki ayı daha film dünyasında kendine iş bulmadan geçmiş olsaydı, belki de sonunda mesleğini terk etmek zorunda kalırdı. Ama bu rolü almıştı işte. Film dünyasına kendini ispat etmekte kararlıydı bu kez. Prenses Joanna olmak, Hıristiyan hükümdarlığının şımarttığı bu çocuğun bir gün gelip kendini bir kadın olarak bulması ve hayatın gerçeklerine boyun eğmesi... Prenseslerin birer piyon olduklarını ve anlaşmaları bağlamak için satılabildiklerini öğrenmesi...

İKİNCİ BÖLÜM

Guy ona, havaalanından onu almaya bir araba yollayacağını söylemişti. Terminal binasından çıkan Sarah kendini İspanya'nın sıcak gecelerinden biriyle karşı karşıya buldu.

Tam turist mevsimi olduğundan, uçaklarda yer bulabilmek epeyce zor olmuştu. Sonuçta, geç bir saatte kalkan bu uçakta ancak yer bulabilmişti. Film ekibine en son katılacak oyuncu kendisiydi. Guy'ın anlattıklarına göre, Richard'ın gençliği ve babasıyla olan çatışmalarını konu alan bölümler daha önceden stüdyoda çekilmişti.

Kendi kendine, bu kadar sinirli olması için hiçbir neden olmadığını hatırlattı. Çevresine bakındı. Acaba bu park etmiş duran arabalardan hangisi onu almaya gelen arabaydı?

«Sarah! Tatlım benim!» Kendisine doğru yaklaşmakta olan bu uzun boylu ve yapılı adamı tanıyamamış olsaydı bile, onun, 'Tatlım benim!' sözcüğü, Sarah'ya, Shakspeare'in çekimlerindeki

rol arkadaşını hatırlatmaya yeterdi.

Küçük bir sevinç çılgılığı atarak genç adama doğru koştu. «Dale! Beni yere indir!» Genç adam onu kollarının arasına alıp havada çevirirken bir yandan da genç kadını dudaklarından öpüyordu.

«Bana bahsettiğin bu şeref beni çok onurlandırdı,» diye takıldı Sarah genç adama. «Lordum buraya kadar beni almak için zahmet ettiler demek?»

«Yalnız gelmedim,» dedi Dale onu yere bırakarak. Sonra arkasında duran genç adamı Sarah'ın görebilmesi için yana çekildi. Dale'in biraz' önceki gösterisine bıyık altından gülmekte olan uzun boylu, kahverengi saçlı genç adam bir adım öne gelerek genç kadına gülümsedi.

«Seni müstakbel sevgilinle tanıştırayım,» dedi Dale. «Paul, seni Sarah ile tanıştırayım.»'

El sıkıştılar. Sarah'nın bu genç adama hemen kanı kaynamıştı. Onun iç huzurunu bir zamanlar kökünden sarsan Ben'e benzer hiçbir yanı yoktu Paul'un. Sarah'nın içi biraz olsun rahatlamıştı. Dale kadar canlı bir insan olmamasına rağmen genç adamda çekici ve insana emniyet hissi veren bir hava vardı. Birkaç saniye içinde kaynaşmışlardı. Ama Dale'den yana dönen Sarah, onun kaşlarının çatıldığını fark edince, birden ürktü.

«Dale, bir şey mi oldu?» diye sordu tereddütle. Sarah'nın hatırladığı kadarıyla, Dale bu tür sevimsiz olaylara gülüp geçecek kadar rahat bir insandı. Paul'un de çok düşünceli bir hali vardı. Sarah merakla bir ona bir diğerine bakıyordu. Paul hemen, «Ben bavulları bagaja koyayım,» diye atıldı.

Dale, «Seni almak için buraya' kadar gelmemin başlıca nedeni, seni uyarmaktı Sarah,» dedi.

"Uyarmak mı?» Sarah irkilmmişti.

«Evet. Paul de benimle birlikte gelmekte ısrar etti. Başıma bela oldu diyebilirim. Sana nasıl baktığını gördükten sonra, bu dostluğu ilerletmeye çalışırsa, buna hiç şaşmam doğrusu. Onun hakkında ne düşünüyorsun?"

Sarah ne kadar sinirlendiğini belli etmemeye çalışarak, «Onunla daha yeni tanıştık,» dedi. «İyi bir insana benziyor, ama ben özel ilişkilere açık değilim... Bunu sen de biliyorsun Dale...»

«Şey... Seni deniyordum.» Dale'in dudaklarındaki gülümseme dostçaydı.

«Paul birkaç saniye sonra yanımızda olur. O gelmeden sana her şeyi açıklayayım. Yönetmenimiz değişti.»

Sarah sinirlerinin iyice gerildiğini hissediyordu. «Ben filmi bizzat Guy'ın yöneteceğini sanıyordum,» diye itiraz etti.

«Başlangıçta öyleydi,» dedi Dale. «Eğer yönetmenin değişeceğini bilseydim, başından bu rolü kabul etmezdim zaten. Her neyse, Guy'ın 'bundan önce çevirdiği filmin bazı sahnelerinin yeniden çekilmesi gerekiyormuş. Bu filmi finanse edenlerse, filmin sonbaharda sinemalarda gösterilmesini istediklerinden, yerine başka bir yönetmen getirdiler.»

Paul'un bagajı kapattığını duyan Dale, Sarah'ya aceleyle baktı. «Yeni yönetmenimiz Ben!..»

Sarah'nın olduğu yerde hafifçe sallandığını görünce onu kolundan tuttu. «Bu haberin senin üzerinde çok etkisi yaratacağını bildiğimden, bunu sana ilk söyleyecek olanın ben olmasını istedim. Tanıdığım kadarıyla, o ahlaksız adam seni hazırlıksız yakalamayı amaçlıyordu. Ondan boşanmakla akıllılık ettin.» Sinsi sinsi genç kadına baktı. «O sıralarda Amerika'daydı sanırım. Shakspeare biter bitmez gitti, değil mi?"

Sarah ona cevap vermedi. Verecek halde değildi. Demek Richard'ın çekimini Ben yönetecekti inanamıyordu! İnanmak da istemiyordu!

Paul yanlarına gelmişti. Genç kadının yüzündeki solgun ifadeyi fark ettiyse bile, bundan söz etmeyecek kadar nazik bir insandı. Arabanın ön kapısını açıp Sarah'nın binmesine yardım etti. Hatta uzanıp genç kızın emniyet kemerini de bağlaması üzerine Dale hafifçe kaşlarını kaldırıp yan yan onlara baktı. Paul'a, «Sarah'yı o kadar kolay elde edeceğini, sanma,» dedikten sonra

Sarah'ya dönüp, 'Korkma yanında ben varım,' gibilerden gülümsedi. «Başoyuncuya kapılmanın ne kadar tehlikeli olduğunu Sarah çok iyi bilir, öyle değil mi tatlım?"

Sarah, Dale'in kendisine takıldığını biliyordu. Ama Paul'un yüzünde beliren ifade karşısında, Dale'in patavatsızlığına da kızmaktan geri kalmadı.

Paul hemen araya girerek, «Bazen olur böyle şeyler,» diyerek konuyu geçiştirmeye çalıştı.

«Böyle söylemekle beni kastediyorsan, yanılıyorsun,» dedi Dale. «Sarah ile benim aramdaki, ilişki çok özeldir.»

Bir bakıma öyleydi. Sarah dönüp Dale'e gülümserken, Ben'in yüzünü hayalinden silme ye çalışıyordu, Ben, Shakspeare'deki rolüyle tam bir başarı elde etmiş, ama bununla yetinmeyerek yönetmenliğe de el atmıştı. Birinci sınıf bir oyuncu olduğuna dair Sarah tanıklık edebilirdi. 'Tanrım, o zamanlar ne kadar da safmışım meğerse!' diye düşündü. Doğrusu Dale ona çok yardımcı olmuştu. Eğer Dale olmasaydı, Sarah hiçbir zaman Ben'in kendisini nasıl aldattığını öğrenemeyecekti. Sarah, Ben'in kendisini gerçekten sevdiğini sanmıştı, hâlbuki Ben, bir iddia üzerine ona sahip olmuştu. Şimdi bile, bu olay hatırına geldiği zaman, tüyleri diken diken oluyordu. Evlendiklerini öğrendiği zaman telaşa kapılan Dale, Sarah'yı korumak amacıyla, ona gerçeği olduğu gibi anlatmıştı. Canından çok sevdiği Ben onunla, sırf bir iddiayı kazanmış olmak için evlenmişti! Başlangıçta, Dale'in, bu konuda bilerek işlediği bir suç yoktu. Shakspeare'in çevrilmesine 'başladıkları zaman Dale, Ben ile. Sarah'yı yatağa ilk kendisinin atacağına dair bin sterlinine iddiaya girmek istemiş,

Ben de bu iddiayı itirazsız kabul etmişti. Dale Sarah'ya olayları anlattığı zaman, yaptıklarından dolayı çok utandığını ve üzüldüğünü, ancak o sıralarda genç kızı iyi tanımadığından, bunu bir oyun olarak başlattığını, gerçekte ise Ben ile aralarında sürekli bir yarış olduğunu açıklamıştı.

O sıralarda Dale, Ben'den daha tanınmış bir aktör olduğundan, Ben hiç olmazsa iddiayı kazanarak onu yenmeye kararlıydı.

Sarah'nın bu iki arkadaş arasındaki sürtüşmeden haberi olmadığı gibi, kendisi üzerine bir bahse tutuştuklarını da bilmiyordu. Ama daha ilk karşılaştıkları andan itibaren Dale'in kendisiyle flört etmeye çalıştığının da farkındaydı. Ancak o sıralarda Sarah'nın gözü Ben'den başkasını görmüyordu. Duygularına gem vurmaya çalışmasına rağmen, daha ilk gördüğü andan itibaren Ben'e âşık olmuştu genç kız.

Ben de ona büyük bir yakınlık göstermişti. Ancak Sarah, aralarında gelişen bu yakınlığın set dışına taşmasını istemediğini de belirtmekten geri kalmamıştı. Bunun üzerine Ben ona evlenme teklif etmişti. Sarah, Ben'in, kendisini gerçekten sevdiğini ve arzuladığını sandığından, bu teklifi hiç tereddüt etmeden kabul etmişti.

Yoksa Ben'in, sırf Dale ile girdiği bir iddia yüzünden kendisine böyle bir teklifte bulunduğu aklının ucundan bile geçmemişti.

Ben ile evlenmeye karar verdikleri sırada, Dale, kısa bir süre için tatile çıkmıştı. Onun yokluğunda Ben, Sarah ile yatmış, ardından da evlilik belgelerini çıkarttırmıştı. Nikâhtan sonra verdikleri kutlama partisinde Dale epeyce içmişti. Daha sonra Sarah üzerini değiştirmek için odasına çıkınca, Dale de onun peşinden gitmiş ve genç kadına gerçeği anlatmıştı.

Ben, Sarah'ı almak için kapıya geldiğinde, genç kadın hala ağlıyordu. Dale, Sarah'ya, Ben'den öcünü almasının tam zamanı olduğunu fısıldayarak, genç kadının giysisinin önünü açmış ve onu kollarının arasına almıştı. Ben odadan içeri girdiğinde onları sarmaş dolaş bir halde bulmuştu.

Sarah bu işi Dale'in bitirmesini istediğinden, genç adamın Ben'e, oyunu kaybettiğini söylemesini hiç sesini çıkarmadan dinlemişti. Sarah o geceyi hala dün gibi hatırlıyordu. Ben aşa indikten sonra, kendinden geçinceye kadar içmiş, sonra partiye katılan arkadaşlarına, Dale ile Sarah'ın seviştiklerini ilan etmişti.

Demek Dale onların boşandıklarını sanıyordu. Aslında suç kendisindeydi. Herkese boşanmış olduklarını söylemesine rağmen, yasal olarak hala Ben'in karısıydı. İngiltere'de evlendiklerinden, yasalara göre, anlaşarak boşanmak isteyen çiftlere hâkim, yeniden anlaşmayı denemeleri için üç yıllık bir süre veriyordu. Eğer taraflardan biri boşanmak istemiyorsa bu süre beş yıla çıkıyordu. Ben boşanmaya yanaşmadığı için de beş yıl süreyle evli kalacaklardı. Evlendiklerinden bu yana üç buçuk yıl geçmişti, geriye bir buçuk yıl kalıyordu. Sarah, Ben'in neden boşanmak istemediğini bir türlü anlayamamıştı.

Yoksa ondan maddi tazminat talep etmesinden mi korkuyordu? Belki de Sarah'yı cezalandırmak için ona bu işkenceyi çektiriyordu. Sarah, Ben'i çok sevdiği için ve onun da kendisine karşı aynı duyguları beslediğini sandığı için evlenmişti. Birlikte çevirdikleri sevişme sahneleri ayrı bir derinlik, ayrı bir güzellik taşımıştı. Ve bu sahnelerin etkisiyle olmalı, Sarah tüm inançlarını bir yana atara, kendisini hiç düşünmeden Ben'e teslim etmişti.

Arabanın fren sesiyle, Sarah daldığı düşüncelerinden uyandı. Dale hala eskisi gibi kötü araba kullanıyordu.

Dale, Paul'a, "Sarah'ya yeni yönetmenimizden söz ediyordum,» diyordu. Sonra Sarah'ya dönerek, «Ama Paul ondan çok hoşlandı. Aslında ondan hoşlanan yalnız Paul değil. Gina da onu çok beğendiğini herkese açıkça belli etti. Tabii Ben kendini ağırdan satıyor... Aslında başka türlü de davranamazdı. Gina, bu işi finanse edenlerden birinin sevgilisi. Ben, Gina'nın kalbini kırmadan onu idare etmeye çalışıyor. Ama aslını ararsan, Ben bu tür oyunlara pek yatkındır. Hele seni karşısında görünce kim bilir ne kadar şaşıracaktır.»

«Onun için çok hoş bir sürpriz olacağı muhakkak, Sarah,» diye söz karıştı Paul. "Elemanlar arasından gidenler oldu. Bu işlerle ilgilenen yeni arkadaş Rachel Ware gittikten sonra senin adını listeye koymayı unutmuş, onun için yeni yönetmenimiz, senin geleceğini bilmiyor.»

Sarah'nın iyice canı sıkılmıştı. Kendisinden önce bir başkasının bu role alındığını bilmiyordu.

"Hadi Dale,» diye sözlerine devam etti Paul. Sarah'yı bu kadar korkutma. Ben seni yemez Sarah. Oyuncularını zorladığı bir gerçek ama... Ne istediğini çok iyi bilen bir yönetmendir o. Ve istediğini elde etmeyi de bilir. Ancak...»

"Sarah Ben'i tanır,» diye Dale onun sözlerini kesti. "Shakspeare'de üçümüz birlikte oynamıştık.» Sonra Sarah'ya dönerek, «Sen Paul'un kusuruna bakma,» dedi. "Paul bize daha yeni katıldı, iyi bir muhasebeci olmaya çalışırken birden her şeyden vazgeçip aktör olmaya karar vermiş.»

Paul ikisine de gülümsedi. «Bu konuda kız arkadaşımın bana büyük yardımı dokundu...

Aslında 'Taç Kahramanlar', canlandırmalıydı,» diye söylendi Dale.

Demek Paul bir zamanlar Ben ile evli olduklarını bilmiyordu. Bu konu üç buçuk yıl önce kapanmıştı. Ayrıca İngiltere'de evlenmiş olduklarına göre Sarah buradakilerden hiçbirisinin bunu bilmediğini umuyordu. Ben ile birlikte çalışmak onu yeterince zorlayacaktı, bir de bütün ekip elemanlarının gözlerini üzerinde hissederse, genç kadın sinirlerinin perişan olacağını biliyordu.

Sarah, «Daha çok yolumuz var mı?» diye sordu. Boynu tutulmuştu. Gecenin karanlığında, ıssız bir yolda son hızla ilerliyorlardı. Uzun süren uçak yolculuğundan sonra bir de araba yolculuğu Sarah'yı iyice yormuştu.

«On, on beş kilometre kadar kaldı,.. Dedi Paul arkadan.

«Eğer Guy bu kadar gerçekçi olmakta ısrar etmemiş olsaydı, bu sahnelerin çoğunu Amerika'da çekebilirdik," dedi Dale acı acı.

Dale, bu film çekimi için İspanya'ya gelmek zorunda kaldığı için kızgındı. Sarah ona hak veriyordu. Hollywood'un konforuna alışmış bir insan için İspanya hiç de ilginç bir yer değildi. Ama Sarah buraya geldiği için adeta mutluluktan uçuyordu. Dale'e bunu söylese acaba ona ne derdi?

Aradan on beş dakika geçmişti. Sonunda Dale, «İşte geldik,» dedi. Şimdi anayoldan çıkıp tozlu bir yan yola sapmışlardı.

Karşıdan, karavanların ışığını görebiliyorlardı. Kapıda onları karşılayan bekçinin anlamlı anlamlı Dale'e gülmesi üzerine Sarah kaşlarını çattı. «Herhalde beni, geceyi geçirmek için kentten getirdiğin bir kız sandı" dedi Dale'e.

Dale arabasını kendi karavanının önüne park ettikten sonra arabadan indi. Paul de onu izlemişti; onlara, iyi geceler: diledikten sonra kendi karavanına doğru ilerlemeye başladı.

Onun gitmesini izleyen Dale, «Herhalde beni kıskandı,» dedi. Sarah'nın arabadan inmesine yardım ederken, «Sahi, sana söylemeyi unuttum, şu anda senin için ayrılmış bir karavan yok. Bu geceyi benim karavanımda geçirmeni önersem, bana bir tokat atar mıydın tatlım? İki tane yatak odam var, ayrıca, oldukça geniş..."

Şaşkınlığını gizlemeye çalışan Sarah, başıyla olumlu bir işaret yaptı. Gözlerinden uyku akıyordu. Dale'i çok iyi tanıyor ve ona güvenebileceğini biliyordu. Ama Sarah, başka bir kızla aynı karavanı paylaşacağını sandığından bu duruma epeyce şaşırmişti.

Cebinden çıkardığı anahtarla karavanın kapısını açan Dale biryandan da genç kadına durumu açıklıyordu. «Aslında Gina ile aynı karavanı paylaşacaktın," dedi içeri girerek. Kapının yanında duran elektrik düğmesini çevirince içersi birden aydınlandı. «Ama Gina epey sorun çıkardı. Karavanını bir başkasıyla paylaşmak istemiyormuş. Tabii yönetmenin dışında... Her neyse, Ben duygularını açıkça belli etmiyor. Zaten yeterince sorun var, bir de başının yatırımcılarla derde girmesini istemiyor. Hem Gina'yı hem de onun sevgilisini memnun etmek epeyce zor olacak onun için. Tabii isterse bu işten çekilebilir, ama son filmi umulan ilgiyi bulmadı, bu da...»

"Sen öyle diyorsun ama film Yılın En iyi Filmi ödülünü aldı,» diye Sarah onun sözünü kesti. .

"Ödül almış olabilir,» dedi Dale kuru bir sesle. «Ama benim fikrimi sorarsan, Ben bu işe çok para yatırdı ve karşılığını da alamadı. Sizi odanıza kadar geçirmeden önce, benimle bir içki içer miydiniz madam?» diyen genç adam, eliyle koridorun sonundaki odayı gösterdi.

«Eğer kızmazsan, bir an önce yatıp uyumak istiyorum,» dedi Sarah. Son birkaç gündür sürekli bu yolculuk için hazırlanmış olan Sarah'ın dinlenmeye hiç zamanı olmamıştı. Uçak yolculuğu ise yorgunluğuna tuz biber ekmişti. "Bu gece burada kalmamda bir sakınca olmadığına emin misin Dale, istersen...»

Dale'in kaşları sabırsız bir tavırla çatılmıştı. Herhalde Dale de en az kendisi kadar yorgun olmalıydı, onunla daha fazla tartışmamaya karar verdi. Madem Dale, 'kal,' demişti, öyleyse kalmasında ne gibi bir sakınca olabilir

«Hadi gel; sana kalacağın odayı göstereyim,» diyerek koridorun ucundaki odanın kapısını açtı genç adam. «Bu karavanların hepsi de gayet konforlu, soğuk hava sistemleri bile var. Guy buraya geçici bir havuz bile kurdurdu. Ama Ben başa geçtiğinden beri, içinde serinleyecek zamanımız bile olmuyor ya... Ben insanları köle gibi çalıştırıyor...»

Yan gözle Sarah'ya bakınca, genç 'kadının tüyleri ürperdi. İki erkek arasında her zaman bir yarış olmuştu, ama Sarah bu yarışın şimdi daha derinlere indiğini fark ediyordu. Bunu doğrulamak istercesine

Dale, «Birlikte Shakspeare'i çevirdiğimizden bu yana çok, değişti,» dedi. «Bunu söylemek istemezdim, ama kaybetmesini bilmiyor. Ama sakın bu seni endişelendirmesin.» Şimdi yüzünde geniş bir gülümseme belirmişti. «Dale amcan her zaman senin yanında olacak.»

Titremesinin başlıca nedeni havalandırma sisteminin yarattığı serin hava mıydı? Dale'in ona gösterdiği odada yatmaya hazırlanan Sarah bunu düşünüyordu. Yarına bu karavanda olmayacağına göre, bavullarını açmasına hiç gerek yoktu. Bu nedenle küçük el çantasından geceliğini i çıkarıp giymekle yetinmişti.

Tekrar Ben ile birlikte çalışacağı için bu kadar telaşlanmasına hiç gerek yoktu. .Ben de en az onun kadar geçmişi unutmak istiyordu. O gece öfkeyle odadan çıkarken, onu bir daha görmek istemediğini söylememiş miydi?

Peki, ama öyleyse neden boşanmaya razı olmamıştı? Belki de Dale haklıydı, Ben onun,

kendisinden yüklü bir tazminat istemesinden korkarak bu boşanmayı geciktirmiş olabilirdi... Artık çok başarılı ve oldukça zengin bir insandı. Sarah'nın yüzü nefretle buruştu. Eğer Sarah'nın kendisinden bir kuruş bile alacağını sanıyorsa, çok yanılıyordu, Genç kadının tek isteği özgür olmaktı.

O günleri hatırlayınca derin derin içini çekti. Boşanmakta zorluklarla karşılaşınca ne kadar da ürkmüş, üzülmüştü. Avukatı ona karşı çok sabırlı ve anlayışlı davranmıştı.

«Evlenmeyi düşündüğün başka biri mi var?» diye sorduğunda, Sarah başını iki yana sallayınca, adam uzun uzun genç kadını süzmüştü. Durumu anlayamadığı belli oluyordu. Daha sonra Sarah'ya, hâkimin neden, onları beş yıl süreyle boşamayacağını anlatmaya başlamıştı. Taraflardan biri boşanmak istemediği takdirde yeniden bir anlaşma zemini bulunur ümidiyle hâkim onlara süre tanıyordu. Bütün bunları yeniden düşünmenin ne anlamı vardı sanki? Sarah çoktan Ben' e. âşık olmanın ne kadar büyük bir aptallık olduğunu anlamıştı. Ben onu önce baştan çıkarmış, sonra da Dale ile girdiği bahsi kazanabilmek için onunla evlenmemiş miydi? Bu davranışı Sarah'nın ona karşı olan sevgisini ve arzusunu bir anda söndürmüştü. Öyleyse neden onu yeniden göreceğini öğrenince bu kadar heyecanlanmıştı?

Bu sorunun cevabını veremeyecek kadar kendini yorgun hisseden Sarah derin' bir uykuya daldı.

Çevresinden yükselen ve hiç tanıdık olmayan sesler onu uykusundan uyandırdı. Yatakta doğrulup çevresine bakındı. Kısa bir süre için nerede olduğunu çıkaramadı, sonra birden hatırladı. Saatine bir göz atınca, saatin yedi olduğunu gördü. Seslere bakılırsa, herkes daha şimdiden işe koyulmuş olmalıydı.

Sarah karavanın minicik duşunda aceleyle yıkandıktan sonra odasına geçerek giyindi. Üzerine pamuklu bir bluzla, en eski kot pantolonunu giydi. Saçını iyice fırçaladıktan sonra tepesinde atkuyruğu yaptı. Öncelikle Ben'in asistanını bulup geldiğini bildirmesi, daha sonra da bugün için bir rolü olup olmadığını öğrenmesi gerekiyordu.

Rolü aldığını öğrendiğinden bu yana geçen süre içinde senaryoyu okumuş ve rolünü iyice ezberlemişti. Bu nedenle pek sıkıntısı olmayacaktı. Yine de, her zaman olduğu gibi, konuşmalarda bazı değişikliklerin yapılmış olması ihtimali 'Vardı. Senaryonun yazarı da burada mıydı acaba? B_r yazarın, eserin çevrildiği sırada sette bulunması olağandı. Hatta kendi yazdığı senaryoyu yönetenler bile oluyordu. Sarah heyecanlıydı. Kendi kendine, bu kadar heyecanlandığı için kızdı. Aceleyle geceliğini el çantasına yerleştirdikten sonra yattığı odayı topladı. Senaryonun yazarına hayran olmuştu... Sanki onu bir yerlerden tanıyormuş gibi bir his vardı içinde. Ama bu doğru değildi, gerçekçi olmalıydı. Yazarın duygularını çok iyi anlıyordu, ama o senaryoyu okuyup da yazarının duygularını anlamamak olanaksızdı. Yazarın kişiliği adeta senaryoda ortaya çıkıyordu: kendini anlık zevklere kaptırmayacak kadar sadık ve kendi kendisine 'saygısı olan bir adamdı bu kişi.

Odasından dışarı çıktığı zaman Dale ortalarda yoktu. Sarah onun hala uyuyor mu olduğunu yoksa çoktan sette çalışmaya mı gittiğini kestiremedi. Karavanın minyatür' mutfağına geçerek kendine kahve suyunu koydu. Su kaynayana kadar çevresine bir göz atmak için karavandan dışarı çıktı. Güneş insanın içini ısıtıyordu. Kediler gibi miskin miskin güneşin altında yatmak için neler vermezdi. Birden altıncı hissi onu uyardı. Yalnız değildi... Ürperdiğini hissetti. Gözlerini açınca karşısında ekibin en önemli adamını buldu.

Genç adam da onu aynı anda görmüştü. Birden olduğu yerde durdu. Yüzünün ifadesi, taştan

oyulmuş bir heykelinkini andırıyordu. Dale ne kadar sarışinsa, Ben de o kadar esmerdi. Sert hatları, gece kadar siyah saçları ve insanların zaafı olabileceğine inanmaz bakışlarıyla şeytani hatırlatıyordu. Yeşim taşı andıran gözleriyle genç kadını adeta soyuyordu. Birden Dale' in, Ben'in onun geleceğinden haberi olmadığını söylediği geldi aklına. Bu, başını dikleştirerek Ben'e bakacak cesareti toplamasına yaradı. Kalbi deli gibi çarpıyordu. Onun ne kadar uzun boylu olduğunu unutmuştu. Karavanın en üst basamağında durmasına rağmen, yine de ona bakmak için başını hafifçe kaldırması gerekiyordu.

Şimdi genç adamın gözlerindeki şaşkınlık gitmiş, yerine buz gibi bir nefret gelmişti. . Bu bakışların etkisiyle ürperen Sarah, bu yeşil iri gözlerin ne kadar da soğuk olabileceğini düşündü.

Birden çevrelerini meraklı bir topluluk sarmıştı.'Kan kokusu aldılar', diye geçirdi içinden Sarah. Ben, bu rolü elinden almaya kalkarsa, ona gününü gösterecekti; Gözleri öfkeyle parlamaya başlamıştı. Öyle hemen pes etmeyecekti.

Kontrat yapılmıştı... Birden, daha durumun ne olduğunu bile bilmeden, savunmaya geçtiğini fark etti. Ben bir adım gerilemişti. Aynı anda Dale'in koruyucu kollarını belinde hissetti. Dale'in Paul ile birlikte yanına gelmiş olduğunun farkına bile varmamıştı. Dale'in yanında olması ona büyük bir huzur vermişti.

«Günaydın Ben,» dedi Dale. «Eski eşine merhaba demek için mi uğradın?»Sarah, Paul'un gözlerinin hayretten irileştiğini gördü, ama Dale'i susturmak için ağzını açmasına fırsat kalmamıştı. Ben'in yüzü birden kararmış, dudakları ve gözleri nefretle kısılmıştı, Neden Dale, Ben'i kışkırtmaya çalışıyordu sanki? Paul'un endişeli ve şaşkın bir hali vardı.

«Eski eşi mi?» diye mırıldandı Ben. Dudaklarında vahşi bir gülümseme belirmişti. Uzanıp Sarah'ı kolundan tuttu ve ani bir hareketle genç kadını kendine doğru öyle bir çekti ki. Sarah neredeyse onun kucağına düşüyordu.

«Demek daha ona söylemedin sevgilim?»Ben bunu kulağına fısıldamıştı. Genç kadının belini tutan kolları onu bir mengene gibi sıkıyordu. Sarah bir düş âleminde gibi çevresine bakınıyordu... Gözlerinde hayret dolu bir ifadeyle onlara bakan Dale, ne olup bittiğini anlamak istercesine gözlerini kırıpşırtıyordu.

Ben'in, beline dolanmış kollarının sıcaklığı genç kadının tenini yakıyordu. Genç adamın tam göğsünün altında duran elleri herhalde Sarah'ın kalp atışlarını duyabiliyordu.

«Bana neyi söylemedi?" diye sordu sonunda tüm bu olup bitenlere bir türlü inanamıyordu, Dale. Kafasının içi karmakarışık olmuştu. Ben neden böyle yapmıştı?

«Neyi mi? Hiçbir zaman benim eski karım olmadığını tabii.» Ben'in bu sözleri üzerine, çevrelerinde toplanmış olan topluluktan anında bir 'Oh!' sesi yükseldi. Sarah, Ben'in rolünü çok iyi oynadığını hissediyordu.

«Dale'e bu küçük sırrımızdan söz edebilirdin yalarını benim karavanıma taşıttırayım. Ona sevgilim,» diye mırıldandı Ben. Sarah genç adamın nefesini ensesinde hissediyordu. Birden ürperdi. «Bu işi herkesin duymasını istemediğimi, sana söylemişim, ama Dale'e bunu söyleyebilirdin. Bu işi sırf karımla birlikte olmak için aldığımı kimsenin duymasını istemiyordum, ama artık herkes öğrendi işte.»

Sarah ağzını açıp da tek kelime bile edemeyecek kadar şaşkındı. Başını kaldırıp Dale'in, yüzüne bakmaya cesaret edemiyordu. Ben evliliklerinden söz ederken doğruyu söylemişti, ama ondan sonra söyledikleri!.. Birden öfkeyle genç adamın kollarından sıyrıldı. Ama bu çok kısa sürdü, çünkü Ben onu yeniden kolundan yakalayıp hızla göğsüne bastırdı. Genç kadın göğüslerinin ezildiğini hissediyordu. Genç adamını sürdürdüğü tıraş losyonunun kokusu genzini dolduruyordu.

Ben çevrelerine toplanmış olan kalabalığın daha iyi duyabilmesi için sesini biraz daha yükselterek,

«Bunu bilmeyenlere ufak bir açıklama yapmak istiyorum,» dedi ağdalı bir sesle. «üç buçuk yıldır Sarah ile ayrı yaşıyorduk, ama şimdi yeniden beraber olmaya karar verdik. Ne yazık ki bu kez onun sevgilisi rolünü oynayan ben olmayacağım.»

Herkes gülmeye başlamıştı. Bu konuşmaya gülmeyen bir tek Sarah ile Dale idi.

Sarah bütün bu olup bitenlere bir türlü inanamıyordu, Kafasının içi karmakarışık olmuştu. Ben neden öyle yapmıştı? Birden Ben'in kendisine hitap etmekte olduğunu fark etti. "Dün gece geleceğini bilmiyordum sevgilim. Bana daha önceden haber vermeliydin. Her neyse, artık buradasın ya, gerisinin ne önemi var? Birini yollayıp eşyalarını benim karavanıma taşıttırayım. Ona baktığın için sağ ol Dale. Tıpkı eskiden olduğu gibi..." Sarah çok iyi anlıyordu. Bu kez Ben yerini bir başka erkeğin almasına izin vermeyecekti.

Çevrelerine toplanmış olan kalabalık ağır ağır dağılmaya başlamıştı. Ayrılmalar ve yeniden barışmalar onlar için 'çok olağandı. Ama eğer Ben'in karısının başka bir erkekle ilişkisi olduğunu öğrenmiş olsalardı, o zaman Ben'in itibarı sarsılırdı. Hele hele bu erkek kendi aralarından biriye...

Sarah öfkesini gizlemeye bile çalışmadı. ..Bırak beni,» diye çıkıştı Ben'e. O sırada Dale yerinden bile kıpırdamamıştı. Olduğu yerde durmuş onları büyük bir ilgiyle seyrediyordu. Sarah'ın Ben'den kurtulmak istediğini anlayın ca hemen onlara doğru ilerledi.

«Bak Sarah, eğer...»

"Sen bu işe karışma Dale,» diye sertçe onun sözünü kesti Ben. «Beni duydunuz, birazdan birni yollatıp Sarah'ın eşyalarını aldıracağım.» ,Sonra yine Dale'e dönerek, ..Senin yarım saate kadar sette olman gerekmiyor mu?» dedi
Saatine bir göz attıktan sonra, "Şu anda seni makyaj için bekliyor olmalılar.»

Bu iiltimatomdan sonra Dale'in söylenenlere yapmaktan başka çaresi kalmamıştı. Sarah onun uzaklaşmasını izledi. Ben hala onu sıkı sıkı kolundan tutuyordu.

Dale iyice gözden kaybolduktan sonra Ben karısına dönerek, «Eee, anlat bakalım... Dün gece onun karavanında ne işin vardı senin?» diye sordu. «Yoksa benim bir tahminde bulunmamı mı tercih ederdin?» diye imalı bir tavırla eklemeyi de ihmal etmemişti

«İstediğin gibi tahminlerde bulunabilirsin,» dedi Sarah tükürür gibi. «Ama Dale ile beni kendi

tahminlerine göre değerlendireceksen gerçeğin yanından bile geçemezsin! Hem neden, sen yeniden bir araya gelmek istediğimizi söyledin herkese?;"

«Birlikte çalışmamız gerekiyor Sarah. Bu filmin çok başarılı olmasını istiyorum. Ekipteki arkadaşların bizim hakkımızda dedikodu yapmalarını istemiyorum. Onların, tüm ilgilerini çevrilen filmin üzerine toplamalarını isterim, dedikodu etmeye, bizim neler yaptığımızla ilgilenmeye değil...»

«Ama onlara evli olduğumuzu açıklamana hiç gerek yoktu,» dedi Sarah öfkeyle. «Ben...» 'i

«Haklısın,» dedi Ben. «Ama onların hunu öğrenmesini kim sağladı acaba?»

Sarah Önce boş gözlerle kocasına baktı bir süre, sonra birden bu açıklamayı Dale'in yaptığını hatırladı. Onlara evli olduklarını doğrudan söylememiş, ancak 'eski karın,' diye söz etmesi durumu açıklamasına yetmişti. «Dale'in kötü bir niyeti yoktu,» dedi tedirgin bir tavırla. «Dale'in nasıl bir insan olduğunu bilirsin.»

«Belki de senden daha iyi biliyorum,» dedi Ben sertçe. «Ama artık olan oldu Sarah. Zaten yeterince sorunum var, bir de siz benim başıma yeni dertler açmayın. Buraya gelmemiş olsaydın, daha mutlu olurdu, ama mademki buradasın, başıma daha fazla dert olmaman için, seni bir an bile gözümün önünden ayırmayacağım. Ve Sarah...» Sarah dönüp ona baktı. «Eğer Dale ile yeniden samimi olmaya kalkarsan, senin yerine yeni bir Joanna bulmakta bir an bile' tereddüt etmem, bunu sakın aklından çıkarma. Yapılan kontrat da umurumda değil. Beni anlıyor musun?»

Bir an için Sarah ona, düşüncelerini açıklamayı düşündüyse de, bu role çok ihtiyacı olduğunu bildiğinden susmayı tercih etti. Bu filmin senaryosunu okuduğu günden beri, filme adeta âşık olmuştu. Bu rolü oynamak için pek çok şeyinden vazgeçmeye hazır. Bunun çok tutulan bir film olacağını hesapladığından değil... bu oyunda onu çeken, ruhuna hitap eden bir özellik vardı. Karakterlerin işlenişi, onlara tanınan ifade özgürlüğü Sarah'ın içine işlemişti adeta. «Seninle aynı karavanda kalmak istemiyorum,» dedi çocukça bir inatla. Aslında onunla aynı karavanda kalmaktan başka çaresi olmadığını çok iyi biliyordu. «Ben..»

«Bu konuda ben de en az senin kadar hevesizim,» dedi Ben sertçe.«Ama böyle olması gerekiyor. Ayrıca, şu an için sana verebileceğimiz bir karavan da yok.»

"Çünkü Gina karavanım başka biriyle paylaşmak istemiyor, öyle değil mi? Neden sen onunla birlikte kalmıyorsun peki? Böylece her iki aktrisini de mutlu etmiş olurdu.»

«Bakıyorum Dale hiç zaman kaybetmemiş,» dedi Ben. Ama gözlerinin kısıldığı ve dudaklarının ince bir çizgi halini aldığı Sarah'ın gözünden kaçmamıştı. Belki ikisi arasındaki ilişki sanıldığından daha ileri safhadaydı.

«Bu kez Shakspeare'de olduğu gibi sevgilileri canlandırmadığımızı sakın aklından çıkarma,» dedi Ben ona. «Bu kez masum kardeşçilik oynayacağız. Hem durumun ortaya çıkmasına kızdıysan git bunu Dale ile konuş... Çünkü herkese evli olduğumuzu ilan eden oydu.» Tekrar saatine bir göz attı. «On dakika sonra sette olmam gerekiyor. Karavanım kampın en sonunda. Tek başına duruyor... Kahverengi ve krem rengi, koskoca bir şey, hemen tanıyacaksın. Ancak...»

Birden olduğu yerde durdu ve buz gibi bakışlarını genç kıza çevirdi. «Neden uçağını değiştirdin?

Seni havaalanından, almakta kararlıyım.»

«İyi ama... nasıl?.»

Sarah birden iki şeyi anladı. Birincisi: Dale ona, Ben'in Joanna'yı onun oynayacağını bilmediğini söylerken yanılmıştı, İkincisi de, birisi bilerek Ben'e yanlış uçak saatini söylemişti.

«Evet...» diye konunun üzerine gitti Ben. Bakışları hala genç kadının yüzündeydi. « Yoksa Dale ile anlaşip bir olay yaratmak mı istiyordunuz? Herkesin sizi birlikte görmesinin daha etkileyici olduğunu mu düşündünüz? Fena bir deneme sayılmazdı, ama bu kez ben kazandım.»

«Ama barıştığımız konusunda yalan söyledin,» dedi Sarah acı bir tonla. «Barışmakmış!» Acı bir kahkaha attı. «Aslına 'bakılırsa, işin başında benimle evlenmek bile istemiyordun... Sen...»

«Ama evlendim,» diye sözünü kesti Ben onun."Ve seninle evlenmek gafletinde bulunduğuma göre bunun bedelini de ödemek zorunda kalıyorum... Tıpkı senin gibi... Seni uyarıyorum Sarah, bu kez herkesin arkamdan gülmesine fırsat tanımayacağım. Dale ile arkamdan komplo kurmanıza kesinlikle izin veremem!» Sarah'ın kendisini cevaplamasına fırsat bırakmadan, genç kadına arkasını dönüp tozlu yoldan sete doğru yürümeye başladı. Sarah onun 'uzaklaşan görüntüsünü uzun uzun seyretti.

Son görüşmelerinden beri Dale'de çok az değişiklik olmuştu. Ama Ben çok değişmişti. Shakspeare' deki Southampton rolüyle seyircisini büyülemeyi çok iyi başarmıştı. Hatta Dale'den çok daha başarılı olmuştu. O zamanlar daha otuz yaşındaydı. Şimdi ise otuz üç yaşını aşmıştı. Daha yumuşak bir adam olacağına, tam tersine, çelik kadar sertleşmişti. Ama hala çok yakışıklı bir adamdı...

Sarah' onun seksi görünümünü gözlerinin önünden silebilmek için gözlerini sıkı sıkı yumdu. Hala onun etkisi altında kalabildiğini hayretle fark etti. Kolları 'arasında kaldığı o kısa süre içinde, geçmişti yine o kolların arasında olduğu anları bir an için bile olsa hatırlamıştı.

O zamanlar bunun aşk olduğunu sanmıştı. Aslında aralarında hala bir arzu ve ihtiras ateşi vardı. Gözlerini yumduğu zaman, onun kolları arasındayken hissettiklerini yeniden hissedebiliyordu.

Ben'in ona dokunması, bütün bu duyguların yeniden zihninde canlanmasına yetmişti. Kendini derinden sarsan bu duyguların etkisinden kurtulabilmek için gözlerini açıp çevresine bakındı.

'Güneşten oluyor bütün bunlar,' dedil kendi kendine. Çevresine bakınıp derin derin içini çekti. Keşke Guy Holland hala yönetmen olsaydı. Bir an için kontratını feshedip buradan gitmek geçti aklından, ama bunun mümkün olmadığını çok iyi biliyordu. Ben herhalde onun ürkmüş bir tavşan gibi buradan kaçıp gitmesini bekliyordu... Tıpkı Mary Fitton'un Southampton'dan kaçtığı gibi... Hayır, ona gösterecekti. Burada kalıp ona gününü gösterecekti Fikrini değiştirmesine fırsat kalmadan, ayakları onu, Ben'in karavanının bulunduğu yere doğru götürmeye başlamıştı bile.

Ben'in karavanına gitmeden önce, idari işler bürosu olarak kullanılan karavana uğradı. Orada çalışan dört kızdan biri olan, kısa boylu, sarışın, tombul genç kız ona çalışma programını verdi. Ama Sarah oradan ayrılmadan önce, onu uyardı da unutmadı.

«Tabii bu programda değişiklikler olabilir... Bu işlerin nasıl olduğunu siz de çok iyi bilirsiniz...

Her sabah dışarı bir tane yenisini asarız. Tabii siz bu konuda diğerlerinden daha şanslı sayılırsınız. Kuşkuya düştüğünüz zaman, geceden patrona danışabilirsiniz.»

Genç kızın dudaklarında beliren gülümseme Sarah'ın ona öfkelenmesini engelledi. Elini ona doğru uzatması üzerine, genç kızın yüzünde rahatlamış bir ifade belirdi. «Daha kendimi size tanıtmadım. Adım Lois, diğerleri de Anne, Helen ve Sue. Tanrıya şükürler olsun ki sıcakkanlı birisiniz. Madam Gina'nın kaprislerinden sonra sizin için epeyce endişelenmeye başlamıştık. Aslında patronun evli olduğunu bile bilmiyorduk, bu sabah bunu öğrenmek bizim için, büyük bir sürpriz oldu.»

Sarah evliliğinden onlara söz etmek istemiyordu, ancak burnu havada davranarak onları kırmak da' istemediğinden, «Bir süredir ayrı yaşıyorduk,» diyerek konuyu hemen kapadı.

«Sizi deli gibi kıskanıyoruz,» dedi Lois gülümseyerek. «Gina bunu öğrendiği zaman kim bilir ne kadar şaşıracaktır. Herkese, patronun, kendi özel hayranı olduğunu ilan etmişti. Şimdi sizin geldiğinizi öğrenince kendini biraz hizaya sokar herhalde. Patron da biraz rahatlayacaktır artık. Zira ikisi hakkında çıkacak herhangi bir dedikodu, Gina'nın sevgilisinin kulağına giderse, bu ne Gina, ne de patron için hiç iyi olmaz. Gina'nın sevgilisi filmi finanse edenler arasında.» Lois' in büyük bir ciddiyetle açıklamaya çalıştıklarını Sarah çoktan biliyordu. Dün gece Dale bunların hepsini ona anlatmıştı zaten.

Sarah, Lois'in Ben'i çok takdir ettiğinin farkındaydı. Genelde ekip elemanları yönetmenin aleyhinde olurdu, ama eğer bir yönetmen ekip elemanlarının saygı ve takdirini kazanmışsa, bu gerçekten hak ettiği için olurdu. Sarah orada bir süre oturup, kendisine ikram edilen kahveyi içtikten sonra, onların yanından ayrıldı ve Ben'in karavanına gitti.

Ben'inki Dale'inkinden biraz daha büyükçeydi ve diğerlerinden ayrı bir yere park edilmişti. Sarah Ben'in neden diğerlerinden daha uzak bir yere park ettiğini düşünmeye başladı. Belki de Gina'nın gece ziyaretlerini kimse fark etmesin diye böyle yapmıştı? 'Aptallık etme,' dedi kendi kendine. Biraz önce kızların ona anlattıklarına bakılırsa, böyle bir şey olamazdı. Hem ikisinin arasında gizli bir ilişki varsa, bundan ona neydi? Bu Ben ile Gina'yı ilgilendirirdi, Sarah'ı değil.

Karavanın içi, Dale'in karavanının tam tersine, çok dağınıktı. Oturma bölümündeki masanın üzeri tepeleme kağıtla doluydu. Masanın üzerinde üstü açık bir daktilo makinesi duruyordu. Bir köşede elektronik bir kelime işlem makinesi duruyordu. Sarah, Ben'in bu makineyi neden buraya koyduğunu ve ne iş için kullandığını merak etti. Sonra omuzlarını silkip küçük koridora doğru yürüdü.

Kapılardan ilki, Dale'inkine benzeyen, ama onunkinden daha büyük bir mutfağa açılıyordu. İçinde her türlü modern mutfak gereçleri vardı. Mutfağın hemen yanındaki kapı banyo ya açılıyordu, Sarah Ben'in banyonun yanındaki yatak odasını tercih etmiş olacağını düşündü. Bunun için ikinci yatak odasının kapısını açıp içeri girdi.

Tahmin ettiği gibi bu oda hiç kullanılmamıştı. Bavulları hala Dale'in karavanındaydı. Biri onları buraya getirene kadar yapılacak bir işi yoktu. Önce kendisine bir kahvaltı hazırlamalı, sonra da bugün ne yapacağına karar vermeliydi. Lois'in eline tutuşturduğu çalışma programına bir göz atınca, yanılmadığını anladı. Bugün için kendisini3 ihtiyaçları olmayacaktı. Hatta hafta sonuna kadar ona hiç ihtiyaçları olmayacağını söylemek daha doğru olurdu. Yine de, programa yeniden bir göz atınca, bu sabah kostüm bölümüne uğraması gerektiğini gördü. Hafta sonuna kadar kendisini oyalayacak başka şeyler de çıkacaktı herhalde.

Kahvaltısını ettikten sonra duşunu aldı. Daha sonra karavandan dışarı çıktı. Önündeki iki üç ay boyunca burada çalışacağına göre, çevreyi dolaşip burasını tanıması gerekiyordu.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Personelin kullanması için hazırlanmış olan plastik yüzme havuzunun önünden geçen Sarah, filmcilerin, yalnız bu alan için bile milyonlarca dolar harcamış olduklarını düşündü. Havuzun diğer yanında küçük bir bar kurulmuştu. Hasır çatısı ve bambu masa ve iskemleleriyle burası şirin bir köşe olmuştu. Barın gerisindeyse, genişçe bir açık büfe duruyordu, Bardaki masalarda kadınlı erkekli gruplar oturmuş, buzlu içeceklerini yudumluyorlardı. Onları izleyen Sarah, birden bu ülkenin çok sıcak bir iklimi olduğunu hatırladı. Daha şimdiden hava insanı buzlu bir içki içmeye zorlayacak kadar sıcaktı. Sarah çok dikkatli olmalıydı. Açık tenli olduğundan kolayca yanıyordu. Ama yanmamaya büyük bir özen göstermesi gerekirdi. Zira filmin başında beyaz tenli olup da sonlarına doğru yanık bir tenle çıkması hiç de hoş olmazdı. .

İngiltere'den ayrılmadan önce kendine geniş kenarlı bir şapka almalıydı. Ama hazırlık telaşı arasında bunu unutmuştu. Neyse ki Carew'nun uyarıları sonucu yanına bol bol güneş kremi almıştı. Yine de başına güneş geçsin istemiyorsa, hemen kendine bir şapka bulmalıydı. Daha öğlen olmamasına rağmen bunaltıcı bir sıcak vardı. Büyük bir özlemle havuza baktı, ama hayır, buraya eğlenmeye değil iş yapmaya gelmişti. Birden, gidip film çekimini izlemeye karar verdi. Daha önce Ben'in yönetmenliğini hiç izlememişti, gidip onu yakından incelemesi iyi olurdu. Bakalım nasıl bir yönetmendi? Genellikle Hollywood'da iyi olarak tanınan yönetmenler oyuncular tarafından hiç sevilmezlerdi. Sarah hafifçe ürperdi. Sonra yeniden idari işler bürosuna doğru yöneldi.

«Film çekiminin nerede yapıldığını mı öğrenmek istiyorsun?» diye sordu Lois ona. «Öyleyse benimle gel. Patrona götürmem gereken bazı şeyler var. Şu küçük arabalardan birini alalım.» Sarah'nın açık başına bir göz attı. «İşine burnunu soktuğum zaman beni susturmaktan çekinme... Yine de, başına bir şey alsaydın iyi olurdu diyorum. Kızıl saçlı olduğun için tenin çok açık renk...»

«Londra'dan ayrılmadan önce bir şapka almayı akıl etseydim iyi olacaktı,» dedi Sarah. «Yarın ilk işim, beni kente indirecek birini bulmak olacak. Gidip kendime bir şapka almalıyım. Kente inecek kimse var mı, biliyor mu sun?»

Lois üzüntüyle başını iki yana salladı. «Hiç sanmıyorum. Kente inilmesi için hiçbir neden yok. Uzun süredir kameralardan biri başımıza dert olmuştu, ama şimdi bu sorun da halledildi. Daha dün patron herkese, kimsenin buradan ayrılmasını istemediğini söyledi... Zaten yeterince zaman kaybettik, bundan sonra her dakikamız bizim için çok değerli. Ama sana bir ayrıcalık tanıyacağından eminim,» derken, Sarah'ya, 'Anlarsın ya,' gibilerden gülümsedi.

«Önemli kadın oyuncularından birinin başına güneş geçmesini istemeyeceği gibi eşinin başının ağrımalarını da istemeyecektir.» Lois, Sarah'ın yüzünde beliren ifadeyi görünce, dayanamayıp gülmeye başladı. «Güzelim, eğer bizim aramızda yaşayacaksan bunlara alışman gerekir. Daha pek fazla film işine girmedin galiba, öyle değil mi?» diye anlayışlı bir tavırla genç kadını teselli etmeye çalıştı. «Erkeklerin çoğu sözlerine hiç dikkat etmez. Bu sabah senin kim olduğunu öğrendikten sonra neler söylediklerini bir duysaydın! Patronu kafese koyan kadının sen olduğunu söylüyorlardı. Onun gibi yakışıklı Ve seksi bir erkeği nasıl bu kadar kolay elde ettiğini hepsi de

merak etti doğrusu.»

Sarah, Louis'in bu sözlerine gülümsemekle yetindi, ama ağzını açıp da bu konuda tek bir kelime bile etmedi. Aynı yaşamaya başlayalı üçbuçuk yıl olduğuna göre Ve Ben de bir rahip olmadığına göre, hayatından pek çok kadın geçmiş olmalıydı... Ama yine de bunları düşünmek, genç kadının kalbini kemirmeye başlayan kıskançlık kurdunu durdurmaya yetmiyordu.

Lois onu, park yerinde duran küçük iki kişilik arabalardan birine doğru götürdü. «Filmde çalışanlar jipleri alıp gitmişler,» diye kısaca açıkladı. «Ama bu minik nesnelere de, bu engebeli arazide en az jip kadar rahat gidiyor.»

«Bugün neyin çekimini yapıyorlar?» diye sordu Sarah. Bir yandan da programda yazılı olanları hatırlamaya çalışıyordu. Galiba Haçlı Seferleri'nden bir bölümün çekimini yapacaklardı... Richard'ın Müslüman esirlerin öldürülmesini emrettiği bölümden önceki sahne..

Düşüncelerini Lois'e açıklayınca, genç kadın başıyla onu onayladı. «Aslında patron bu sahnenin çekimini geçen hafta bitirmeyi planlamıştı, ama kameralardan biri bozulunca... Dekor olarak, oradaki eski bir kaleyi kullanıyoruz. Şu anda bu kale Akra Kalesi'ni temsil ediyor.»

Sarah senaryoyu okuduğundan, Salahaddin'in, Hıristiyan esirleri salıvermemesi üzerine Richard'ın Akra Kalesi'ni aldıkları zaman esir ettikleri, bütün Müslümanları kılıçtan geçirdiğini biliyordu. Bir Hıristiyan şövalye için bu çok barbarca bir davranıştı. Bunun yanı sıra karısıyla kız kardeşinin de bu sahneyi izlemelerini istemesi çok daha insanlık dışı bir olaydı. Ama Richard'ın öfkesi kızıl saçlarına çok uyuyordu, kızdığı zaman gözü dönüveriyordu. Salahaddin' in isteklerine uymaması kralı çok öfkelenmişti. Ancak senaryo da gerçeğe uymayan küçük duygusal bir bölüm daha vardı. Burada; Richard'ın sevgilisi olan şövalye Philip, Tempİier Şövalyeleri'nin yanına gitmek için Kıbrıs'a doğru yola çıktığında, Haşhaşinler olarak bilinen vahşi bir savaşçı grubun eline düşüyor ve öldürülüyordu. Richard'ın bu kadar öfkelenmesinin bir nedeni de sevgilisinin öldürülmesiydi. Aslında tarih kitaplarını karıştırmış olan Sarah, tarihte, haşhaş içerek kendinden geçen ve hunharca savaşan Haşhaşinler diye tanınan bir savaşçı topluluk olduğunu ve bunların gerçekten Tempİier Şövalyeleri'nin oturduğu Kıbrıs'a çıkarak şövalyeleri kılıçtan geçirdiklerini biliyordu. Bu nedenle senaryo hem gerçeğe sadık kalmış, hem de gerçekten biraz uzaklaşmış sayılırdı... .'.

Şu anda çevrilecek olan sahne en can alıcı sahnelerden biriydi. Salahaddin Richard'a, Müslüman esirleri serbest bıraktığı takdirde kendisinin de Richard'ın sevgilisini serbest bırakacağını söylüyordu. Ama Richard'ın, böyle bir pazarlığa kesinlikle girmeyeceğini söylemesi üzerine, 'Salahaddin esirini geri göndermek yerine bir Arap atının üzerine bağlanmış, ölmekte olan bir adam yolluyordu.

Sete gelmişlerdi. Lois minik arabadan inip Ben'in yanına giderken Sarah gölgede oturan izleyici grubuna doğru yürüdü. Kale istenilen havayı verecek kadar eski görünürlüydü. Kalenin bir duvarı yıkılmıştı, kumların üzerine saçılmış taşlar ise İspanya'nın yakıcı güneşinin altında parlıyordu.

Kalenin duvarlarının çevresinde Hıristiyan askerlerin kampları kurulmuştu. Kalenin uzaklarındaysa, Müslümanların kampı yer alıyordu, Müslümanların komutanı çadırının önünde bağdaş kurmuş oturuyordu. Arkasında ise pala bıyıklı, korkunç yüzlü koruyucuları yer almıştı.

Müslüman liderin karşısında, küçük bir tabure üzerinde, kollarını göğsünün Üzerinde kavuşturmuş oturan Dale'i görünce Sarah nefesini tuttu. Makyajıyla, kıyafetiyle Dale o kadar

değişmişti ki... Tam Sarah 'nın gözlerinin önünde canlandırdığı Richard olmuştu, Kontak lensler griye çalan gözlerini çelik mavisine dönüştürmüştü. Sarah bir an kendini on ikinci yüzyılda, gerçek Richard'ın karşısında sandı. Sarah kendini sahneye kaptırarak büyük bir heyecanla konuşmaları dinlemeye başladı.

Şimdi Salahaddin konuşuyordu. Sesi ifadesizdi, dudaklarındaysa alaycı bir gülümseme vardı.

«Size üzülerək şu kadarını bildirmek isterim Lord Richard, istediğiniz fidyenin 'hepsini henüz toplayamadık.» İnsanın içini ürperten bir tavırla omuzlarını silkti.«Biz fakir insanlarız. Kumdan su çıkarır gibi para kazanmak zorundayız.»

«Parmağınızdaki güvercin yumurtası büyüklüğündeki yakut ile mi?, diye buz gibi bir sesle sordu Richard. «Benim şartlarımın ne olduğunu çok iyi biliyorsunuz. Eğer istediğim para ve esirler bir aya kadar bana gönderilmezse, Akra Kalesi'ndeki garnizonu kılıçtan geçireceğim.»

Müslüman lider yumuşak bir kahkaha attı. «Ah, Richard. Her zamanki gibi kendinden eminsin... Ve de açık sözlü... Ama bu kez, sanırım zafer benim olacak. Bu işin başka yolları da varken, neden sana istediğini vereyim? Haşhaşınların başkanı geçenlerde bana bir hediye yolladı. Sana da göstermek isterim.» Müslüman liderin ellerini çırpmasıyla birlikte, Sarah da nefesini tutmuştu. Bunun arkasından neyin geleceğini bilmesine rağmen, yine de kalbinin heyecanla çarpmasına engel olamıyordu.

Hizmetkârın yanından uzaklaşması üzerine Müslüman lider Richard'a dönerek, «Fransa Kralı'nın bizi terk edeceği doğru mu?» diye sordu.

«Neler olup bittiğinin farkında değilsiniz galiba,» dedi Richard ona, «O çoktan gitti bile.»

Şimdi çadırın arkasından bir takım gürültüler geliyordu, Sarah dişlerini sıktı. Heyecanlanmamak elde değildi işte!

«Hah, işte hediyem de geldi,» dedi Müslüman i lider memnun bir tavırla, Adamların elinde çaputlara sarılı bir şey duruyordu. «Kral hazretlerinin daha iyi görebilmesi için onu buraya getirin,» diye emretti Salahaddin yumuşak bir sesle. Adamları onun emrine uyararak, Salahaddin'e yaklaştılar ve ellerindeki yükü yere koydular, üzerindeki çaputu çekince, ortaya kanlar için- i de yatan bir adam çıktı. Adam çok hafif ne- i fes alıyordu. Avuçlarının içi kanlıydı, simsiyah Zaçları karmakarışık olmuştu., Üzerine giydiği i Malta Şövalyeleri'nin Haçlı kıyafeti toz toprak içinde kalmış, yer yer yırtılmıştı, ...

«Başını yukarı kaldırın,» diye emretti Salahaddin. Şimdi Sarah büyük bir dikkatle Richard'ı inceliyordu. Kral önünde kanlar -içinde yatan adama bakıyordu. Ellerini iki yanında yumruk halinde sıkıyordu.

«Haşhaşınlar, peygamber diye tanımladığınız İsa'nın nasıl öldürüldüğünü çok merak etmişler ve aynısını bu zavallıda denemek istemişler,» dedi Salahaddin yumuşak bir sesle. «Maalesef onların bu merakını gidermelerini önleyecek zamanım olmadı.»

Şimdi kamera, yerde yatan adamın kanlı ellerine çevrilmişti. Avuç içlerindeki çivinin meydana getirdiği kocaman delikler kanla karışık, toz topraktan bir tabakayla örtülüydü. Güneşin yüksekte olmasına rağmen Sarah elinde olmadan ürperdiğini hissetti.

"Sizi tanıyamayacaktır, Lord Richard» Yumuşak, adeta insanın içini okşayan bir tonla söylenmişti bu kelimeler. "Ona haşhaş içirildi. Hekimlerim onu kurtarabilirler. BUnu yapmaları için sizin bir sözünüz yeterlidir. Canınızdan çok sevdiğiniz bu adamın hayatı... şu anda sizin ellerinizde. Fidyeden vazgeçerseniz ben de onun hayatını kurtarırım.»

«Hayır!»

Richard'ın bunu söylerken kalbinin parçalandığını hissedebiliyordu insan. Yüzü çelik bir maske kadar ifadesizdi. Sarah yine nefesini tuttuğunu fark etti. Bu kez avuçlarının içi de terlemişti.

«Hayır, mı?» diye sordu Salahaddin.

«Hayır!» diye tekrarladı Richard, bu kez daha kesin bir tavırla ve daha az acıyla. «Eğer anlaşmamız bir esir ve bir dinarlık bir fidye üzerine yapılmış olsaydı bile cevabım yine aynı olacaktı. Herhangi bir değişiklik yapamam, eğer kendinde olsaydı, o da bunun böyle olmasını isterdi.» Eğilip yerde yatan adamın toz toprak içindeki siyah saçlarını büyük bir özlemle okşadı. Sonra eğilip adamın kanlı dudaklarına bir veda öpücüğü kondurduktan sonra; yerinden kalkıp çadırdan çıktı. Şimdi bütün kameralar Richard'a çevrilmiş, onun acısını görüntülemeye çalışıyordu. Richard başını çevirip "İstedğim parayı bulmanız için tam on dört gününüz var," dedi sertçe.

Sarah arkasında duran birinin, «Öff!" demesi üzerine tuttuğu nefesini birden bıraktı. «Ne kadar da sinir bozucu bir sahneydi", diye söze karıştı bir başkası. Herkesin yay gibi gerilmiş sinirleri birden boşanmış, şimdi kahkahalarla gülmeye başlamışlardı.

Sarah, Dale'in yanına doğru yürüyen Ben'in, «Tamam, kutuya at onu Rick,» diye seslendiğini duydu.

Dale, «Efendimiz memnun kaldılar mı?" diye takıldı Ben'e. «Tanrım, Ben, bu sahneyi bir daha çeviremem. Bu sahnede neler çektiğimi bilemezsin!»

"Ve birinci kalite bir oyun sergiledin,»dedi Ben. Genç adam bunu o kadar alçak bir sesle söylemişti ki Sarah bu sözleri ancak duyabilmişti. Ben'in her şeye rağmen Dale'i övmesi genç kadını şaşırtmıştı. Aslında şaşırmamalıydı, Dale gerçekten de çok iyi bir oyun çıkarmıştı, ama bu başarı yalnız Dale'in değil, aynı zamanda yönetmenindi de. Dale'in, rolünü severek yaptığı belli oluyordu. Gaddar erkek rolleri hoşuna gidiyordu.

Richard'ın sevgilisini canlandıran aktör şimdi ayağa kalkmıştı. «Ben gidip temizleneceğim,»dedi onlara. Sarah casus dizilerinde sık sık görünen bu aktörü hemen tanımıştı. Dale'e dönerek, «Bu role nasıl dayandığı mı merak ediyor musun? Her seferinde senin erkek kıyafetine girmiş çok güzel ve çekici bir kadın olduğunu söylüyorum kendi kendime,» dedi adam.

Genç aktörün bu sözleri üzerinde herkes bir ağızdan gülme ye başladı. Yavaş yavaş ekip dağılmaya başlamıştı.

«Benimle birlikte gelmek ister misin?»Sarah birden yerinden sıçradı. Dale'in yanına yaklaştığını fark etmemişti. Tam ona cevap vermeye hazırlanırken önüne bir gölge düştü, ardından Ben'in parmaklarını bileklerinde hissetti.

«Buna hiç gerek yok,» dedi Dale'e buz gibi bir sesle. «Sarah benimle birlikte dönüyor, öyle değil mi sevgilim?» Sarah'ın geri çekilmesine fırsat vermeden başını ona doğru eğdi. Sarah ağzını bile açmadan, onu bileklerinden tutup kendine doğru çekti ve genç kadının duygularını hiçe sayarak onu dudaklarından sertçe öptü.

Sarah birden zaman kavramını yitirdi. Kendini bir an için olsun yine eski günleri yaşıyormuş gibi hissetti. Ben'in bileğini tutan parmakları şimdi onun bileğinin içini yumuşak hareketlerle okşuyordu. Ben'in dudakları genç kadının dudaklarını bırakmış, yanaklarını öpüyordu. Yavaş yavaş Ben'in dudakları onun en hassas noktasına, kulağının arkasına doğru ilerliyordu.

Sarah nefes nefese kalmıştı. Büyük bir zorlukla kendini Ben'den uzaklaştırmayı başardı. Ona kendisini bırakması için adeta gözleriyle yalvarıyordu.

«Öp beni,» dedi Ben boşuk bir sesle. Genç kadını yeniden kollarının arasına almıştı. Sarah bir düşte gibi, onun dediğini yaptı. Aslında Ben'in neden kendisinden bunu yapmasını istediğini çok iyi biliyordu... Çünkü Sarah'ı Dale'in önünde küçük düşürmek istiyordu. Gözlerini sıkıca yumup, titreyen dudaklarını yavaşça Ben'inkilere değdirdi. Ama Ben'in onu bu kadar çabuk bırakmaya hiç niyeti yoktu. Genç adam tek eliyle onun başını tutup, geri çekilmesini önlerken, dudaklarını da sıkıca onun dudaklarına yapıştırmıştı. «Eğer bundan daha iyisini beceremiyorsan, sen bir aktris değilsin,» diye fısıldadı Sarah'nın kulağına, Sarah öfkeyle, «Senden o kadar tiksiniyorum ki, rol bile yapamıyorum,» diye fısıldadı.

Ben onu yeniden kendine doğru çekti, ama bu kez Sarah'nın beklemediği bir davranışta bulundu. Genç adam onu büyük bir arzuyla öpmeye başlamıştı. Sarah yavaş yavaş kendinden geçmeye başladı, sonunda dudaklarından boşuk bir inilti dökülerek dudaklarını açtı.

Ben başını kaldırıp muzaffer bir tavırla onun kendinde geçmiş yüzünü inceledikten sonra, «Benden tiksindiğini bir daha söyle bakayım,» diye mırıldandı.

Ben çevresine bakındıktan sonra, «Dale'in burada kalıp senin şu halini görmemesi ne kötü oldu,» dedi alaylı bir tavırla. «Belki o zaman, sizin ikinizi bir arada bulduğum zaman neler hissettiğimi anlardı... Kendini bana adadıktan üç gün sonra seni onun kollarının arasında bu halde bulmuştum, hatırladın mı?»

«Ne yapmaya çalışıyorsun Ben?» diye sordu Sarah. Pembeleşmiş yanakları, arzudan parlayan gözleri ve dağınık saçlarıyla ne kadar güzel olduğunu farkında bile değildi. «Aktörlüğü unutmamak için benim üzerimde mi çalışıyorsun yoksa? Ne yazık ki çevremizde seni takdir edecek kimse yok,» dedi. «Y orgunum ve geri dönmek istiyorum. Eğer sen beni götürmeyeceksen, ben de geldiğim gibi yine Lois ile birlikte geri dönerim.»

«Ben seni götürürüm,» dedi Ben., «Git şapkanı al, sonra da gideriz...

Ben onu herkesin içinde öperken, diğerleri onları utandırmamak için sessizce oradan uzaklaşmışlardı. Kameramanlar kameralarını sökmekle meşgulüldü, diğerleri de eşyalarını topluyorlardı.

«Ben, sevgilim, ne zaman hazır olursun?. «Gina, seni geri götürmesi için başkasını bulman gerekiyor, Sarah ile ben kente iniyoruz.»

Sarah arkasını dönünce, karşısında, somurtmuş bir Gina Frey buldu. "Ben de, kimsenin kente

inmesini istemediğini sanıyordum," dedi Gina buz gibi bir sesle.

«Haklısın, ama izin ver de koyduğum kuralların kimler için geçerli olduğuna ben karar vereyim. Sarah ile daha yeni barıştık.» Uzanıp Sarah'nın elini dudaklarına götürdü. Genç kadın elinde olmadan titredi. Gina'nın gözleri kısılmış, yüzü öfkeden morarmaya başlamıştı, Ben, «Bu gece Sarah'yı yemeğe götürüyorum,» dedi kısaca.

Sarah genç kadının itiraz etmek için fırsat kolladığının, ama uygun bir neden bulamadığı için de ağzını bile açamadığının farkındaydı. Yine de Gina kolay kolay vazgeçeceğı benzemiyordu.

«Daha sonra bana R.J. telefon edecek,» dedi Gina. «Filmin nasıl gittiğini sorup duruyor hep. Yatırımının nasıl gittiğini merak etmek en doğal hakkı... Zavallı sevgilim.» Gina'nın gözlerinde muzaffer bir parlılık belirmişti. Sanki 'Beni memnun etmezsen sonrasına karışmam,' der gibiydi. Sarah sinirli bir tavırla Ben'in buna ne gibi bir tepki göstereceğini bekleme ye başladı. ,

«Onu bu kez hayatından memnun bulacaksın,» dedi Ben hiç istifini bozmadan: «Bu sabah ona telefon edip kameranın tamir edildiğini ve filmin çekimine devam edeceğimizi bildirdim. Hatta buraya kadar gelip yatırdığı paraların nasıl harcadığını kendi gözleriyle görmesini bile önerdim.»

Gina öfkeyle onlara arkasını dönüp yürüdü gitti. «Öf! Yahu,» dedi Ben. Sanki boğulmaktan sonra anda kurtulmuş bir insan gibiydi. Dudaklarında muzip bir gülümseme belirmişti ve bu haliyle olduğundan çok daha genç bir görünümü vardı. Sarah'nın kalbi hızla; çarpmaya başlamıştı, ama kendi kendine aynı hataya bir daha düşmemesi gerektiğini hatırlattı.

Ben daha şimdiden onun bütün duygularını alt üst etmeye başlamıştı bile buna bir daha izin vermemeliydi. «Hadi, şu şapkanı al da biz de gidelim. Arkadaşlarımla birlikte yiyeceğiz yemeği."»

«Biz mi?" Sarah hayretle Ben'e bakıyordu. «Ama bana daha önce bundan hiç söz etmedin. Bu kıyafetle nasıl yemeğe giderim?» Kendi kendine kızıyordu. Öfkeyle Ben'e baktı. Aslında ona, onunla birlikte yemeğe gitmeyeceğini söyleyeceken, «Hem benim şapkam da yok,» diye ekledi. «Almayı unutmuşum. Yarın kendime bir tane alacağım.»

"Alacaksın tabii,» dedi Ben ters ters: «Seni küçük çılgın, şu anda havanın ne kadar sıcak olduğunun farkında değil misin?» diyerek güneşten kavrulan çıplak araziye eliyle gösterdi. «Hele senin gibi beyaz tenli bir insanı bu güneş nasıl yakar biliyor musun?»

«Buraya gelmeden önce iyice güneş kremi sürdüm,» dedi Sarah da aynı terslikle. «Ama ben o kadar da aptal değilim Ben. Benim istakoz gibi kızarmamı istemeyeceğini çok iyi biliyorum."»

«Eğer yanılıyorsam beni düzelt... Ama bildiğim kadarıyla, insanın başına güneş geçmesini önleyecek bir güneş kremi henüz icat edilmedi, doğru mu?» diye sordu Ben, kısıllı dişlerinin arasından. «Sende hiç mantık yok mu Sarah?» Öfkeyle parmaklarını Sarah'nın saçlarının arasında dolaştırdı. «Bu akşamki yemeğe giyecek uygun kıyafetin olmadığına gelince, bunun çaresine bakacağız. Bir duş almak istiyorum. Gina' ya da bugün yeterince tahammül ettim, bir de onunla birlikte geri dönmek istemiyorum doğrusu.»

«Onu gerçekten sevmiyorsun, değil mi?» diye sordu Sarah.

«Tam bir erkek avcısıdır ve bunu saklamaya bile kalkışmaz. Beni iyi tanırın, Sarah,» diye alay

etti eşiyle. Sarah'nın yanaklarının kızarmaya başladığını görünce yüzünde bir memnuniyet ifadesi belirdi. Genç adamın gözleri Sarah'nın bluzunu yırtacakmış gibi gerilmiş göğüslerine takılmıştı.

«Bende avcı ruhu vardır...»

«Avına eziyet etmekten ve onu yaralamaktan zevk alan bir avcı,» diye mırıldandı Sarah acı acı.

«Evet, seni çok iyi tanıyorum Ben.»

«Öyleyse sana şunu da hatırlatayım, eğer çevremizdekilere, bu sabah onlara söylediğim gibi, yeniden barışmış olmanın mutluluğunu yaşayan bir çift olmadığımızı dair en ufak bir imada bulunursan, o zaman seni doğduğuna pişman ederim.»

«Bir kez daha mı?» dedi Sarah imalı bir tavırla. Ben'in öfkeden yüzü morarmıştı. «Ne kadar da sıkıcısın Ben.»

«Ama o zaman böyle söyleyemeyeceksin. Unutma insan bu dünyada da cehennem hayatı yaşayabilir.»

Sarah içinden, onları yeniden bir araya getiren kaderin bu garip oyununa lanetler yağdırıyordu. Mantıklı bir biçimde düşündüğü takdirde, Ben'in neden: Dale ile bir ilişkisi olduğunun sanılmasını istemediğini çok iyi anlıyordu. Hatta genç adamın gelecekte olabilecek herhangi bir tatsız durumu önlemeye çalışmasını da anlayabiliyordu. Ama onun bu.. bu sürekli tehditleri, erkekliğini ona ispatlamak ister gibi cinsel yaklaşımlarda bulunması... İşte bunları 'bir türlü anlayamıyordu. Eğer böyle devam ederse, sinirlerinin bu gerginliğe tahammül edemeyeceğinin farkındaydı.

Ben karavanın kapısını açarken Sarah da, "Gidip yarının programına bir göz atayım,» dedi. "Sen duştan çıkana kadar dönmüş olurum.» «Dönmüş ol!» diye uyardı Ben onu. «Seni aramak zorunda bırakma beni Sarah!»

Havuzun kenarındaki bar Ve restoran daha şimdiden dolmuştu: Kameramanlardan bir grup insanla birlikte oturan Lois; onun nereye gittiğini anlamış olmalıydı ki, «Sarah,» diye seslendi "Yarın yalnızca kostüm bölümüne uğrayacaksın, bunun dışında, hiçbir işin yok. Bize katılmak ister misin?»

«Korkarım bunu yapamayacağım. Bu gece Ben ile yemeğe çıkıyoruz.» Sarah tam evli bir kadını gibi konuştuğunun farkında bile değildi. Ama Lois hemen gülmeye başladı.

«Bugün akşamüstü sana karşı olan davranışlarından sonra 'akşam yemeğinin sen olduğunu sanıyordum,» diye takıldı Sarah'ya. «Yoksa bu yalnızca iştah açıcı bir meze miydi?"

Sarah birden kıpkırmızı kesildi. Lois'in iyi niyetli bir kız olduğunu biliyordu. Yine de, onun bu söyledikleri, Ben'e karşı duyduğu zaafi hatırlatmıştı. Birden titremeye başladı.

«Sarah, İyi misin? Çok solgun görünüyorsun, kendini iyi hissetmiyor musun yoksa?»

Dale'in endişe dolu sesi ve kolunu tutan' eli genç kadını hemen sakinleştirmişti.

«Hiçbir şeyim yok,» dedi Dale'e. «Birden başım döndü galiba.»

«Hiç şaşmadım. Ben'in bugün yaptıklarından sonra... Bunu sırf Gina'yı kendinden uzak tutmak için yapıyor,» dedi. Dale, Sarah'nın konuşmasına 'fırsat vermeden. «Ortaya bir 'eş' çıkarmak suretiyle hem' Gina'ya karşı tavır koyabilecek hem de onun sevgilisi R.J.'nin paralarından yararlanabilecek. Ben akıllı bir insandır. Ama sen yine de çok dikkatli ol Sarah, sonunda senin incinmeni istemem. Eğer Ben'i yeterince tanıyorsam, bu barışma hikâyesini gerçekmiş gibi göstermek için senden sonuna kadar yararlanmaktan kaçınmayacaktır.» Dale bakışlarını, Sarah'nın tuttuğu eline çevirdi. «Ben de bir melek olduğumu iddia etmiyorum, ama ben, Ben gibi değilim, cinsel isteklerimin duygusal bağlarla kuvvet kazanmasını tercih ederim. O soğukkanlı bir şeytandır Sarah, Her zaman da öyleydi zaten.»

«Yoksa bana... Bana... Ben'in benimle sevişmeye kalkışacağını mı söylemek istiyorsun?» diye sordu titrek bir sesle. Ama içinden, bunun gerçek olmasını istemiyor da değildi hani.

«İnan bana,» dedi Dale ciddi ciddi. «Seni arzuluyor Sarah. Bugün akşamüstü bunu onun gözlerinden okudum.»

"Hayır... Hayır, eminim yanılıyorsundur.» Neden bu kadar heyecanlanmıştı sanki? «Ben...»

«Seni arzuluyor,» diye ısrar etti Dale. «Seni arzuluyor, çünkü böylece seni benim elimden alacağını sanıyor. Hiçbir zaman kaybetmesini öğrenemedi o.»

Sarah bir iniltiyle kolunu Dale'in elinden kurardı. Şimdi istemiyordu... 'Tanrım şimdi olmasın diye yalvardı içinden. Şu anda geçmişi hatırlamak bile istemiyordu. O acıyı yeniden yaşamak istemiyordu. Daha o acının etkisinden yeni yeni kurtulmuşken, yeniden aynı şeyleri hissetmek istemiyordu. Ben'in hiç acımadan onu baştan çıkarması, sevgi beklerken aldatılmışlığın acısını çekmek, severken sevilmediğini öğrenmenin yalnızlığını hissetmek...

Sarah farkında bile olmadan karavana doğru gidiyordu. Batmakta olan güneşin kırmızı ışıkları bulutlan bile kırmızıya boyamıştı. Sarah durup güneşin batışını seyretmeye başladı. Kendinde karavandan içeri girecek cesareti bulamıyordu bir türlü.

Parmakları kapıya dokunur dokunmaz kapı birden ardına kadar açılıverdi. Her yanından sular damlayan, beline yalnızca bir havlu sarılmış olan Ben kapının önünde belirdi. Hep böyle çekici miydi bu adam? Sarah gözlerini bir türlü ondan ayıramıyordu. İçinde bir takım kıpırtılar olduğunun farkındaydı.

«Ben de bütün geceyi orada geçireceksin sanmıştım,» dedi Ben ona. «Hep böyle korkulu dakikaları geçirtmeye çalışırsın sen. Hani Shakspeare'de oynamak istemediğin bir sahne vardı, hatırlıyor musun? Hani sonunda; seni yatağa soktuğum sahne?»

Sarah'nın yüzünün kızarmaya başladığını görünce genç adamın yüzünde zafer dolu ifade belirdi.

«Herhalde Dale'i istemene rağmen, önce benimle evlenmeyi kabul etmenin nedeni bu olmalı. Seninle ne kadar birlikte kaldı? Ne oldu?» diye sordu yumuşak bir sesle. «Hayatında hiç erkek görmemiş bir bakire gibi titriyorsun sen.» Dudaklarında alaycı bir gülümseme vardı. «Ama ikimiz de senin bakire olmadığını biliyoruz, öyle değil mi Sarah?»

Sarah'nın yüzünün renkten renge girmesini adeta büyük bir ilgiyle seyrediyordu. «O anları hala hatırlıyor alamazsın? Hele yanında Sana bunları unutturacak Dale gibi bir erkek olduktan sonra.»

«Ama bu...» 'Ama bu doğru değil,' diyecekti, ama sözcükler bir türlü dudaklarından dökülmedi. Onun yerine, «Ama bu çok kötü bir şey,» dedi.

«Doğrudur, ama senin yaptıkların çok daha kötüydü.» Sonra birden konuyu değiştiriverdi.

«Bu gece İspanyol bir karı koca ile yemek yiyeceğiz. Biraz ciddi bir yemek olacak. Yanına bir ceket al. Arabam park yerinde. Son birkaç gündür hava raporlarında yağmurdan söz ediliyor. Havanın' bu kadar sıcak olmasının nedeni de bu olmalı. Neyse ki bu, film çekimini etkilemeyecek.»

«Ben...» dedi Sarah ağlamaklı bir sesle. Ben'in gözlerindeki bakış karşısında, 'Yer yarılrsa da içine girsem,' diye geçirdi içinden. «Film çekimi süresince bir barış anlaşması yapamaz mıyız?" diye yalvardı ona.

Onun tarafından daha fazla incitilmek istemiyordu artık.«Barış anlaşması mı?» Ben vahşi bir kahkaha attı. «Y o, hayır Sarah, ben böyle bir şey düşünmemiştim. Banyoya girebilirsin artık,» dedikten sonra genç kadına arkasını dönüp odasına doğru yürüdü. «Aslında birlikte de girebilirdik ama sen bunu Dale ile yapmayı tercih edersin herhalde,» dedi arkasını bile dönmeden.

«Bunu öğrenmek isterdin, değil mi?» diye öfkeyle söylendikten sonra Sarah hışımla banyoya girdi. Ilık bir duş aldıktan sonra odasına geçip giyinmeye başladı. Üzerine, gözlerinin rengine çok iyi giden lavanta rengi bir elbise giymişti. Yüzüne çok az makyaj yaptı.

Odasından çıktığı zaman, Ben'in kendisini dikkatle süzdüğünü fark ederek, «Bir şey mi var?» diye sordu hemen.

«Bana göre yok, ama düşünüyordum da, bu halinle, onları bir film yıldızı olduğuna inandırman çok zor olacak. Her neyse, oldukça eski kafalı insanlardır onlar, eminim iyi anlaşacaksınız. Ancak aklımı hep kurcalayan bir soru var... Bu tutucu fikirlerinle, Dale'i kendine nasıl sevgili olarak kabul edebildin? Yoksa namus kavramını bile unutacak kadar çok mu seviyordun onu?»

«Bu... Bu konuda konuşmak istemiyorum,» dedi Sarah ümitsiz bir tavırla. ..Geçmiş benim için kapandı artık Ben.' Hiçbir şeyi, hatırlamak istemiyorum.»

«İstemeyeceğinden eminim. Keşke ben de senin kadar kolay unutulabilsem,» diye adeta hırlarcasına konuştu Ben. Sarah onun gözlerinde gördüğü korkunç öfke karşısında ürktü. Ben kapıyı açıp, onun geçmesi için tutmuştu. Sarah kapıdan dışarı çıkarken kolu erkeğin koluna değdi. Bir anda elektrik çarpmış gibi irkildi.

Hayır, hiçbir şey değişmemişti, hala onu seviyordu. Bütün olanlara; Ben'in ona yaptıklarına rağmen, bir aptal gibi hala kocasını seviyordu...

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

«Arkadaşların burada mı oturuyor?» Sarah karşılarında yükselen görkemli villaya hayretle bakıyordu.

«Bir ön çalışma yapmak için buraya geldiğim sırada tanıştım onlarla... Şu anda çekimlerde kullandığımız kale bir zamanlar onlarınmış. Şimdilerde bütün servetlerini şeriden sağlıyorlar. Bu kadar sinirli olmana hiç gerek yok.»

«Sinirli değilim,» diye söylendi Sarah. Ben'in, duygularını bu kadar kolayca okuyabilmesine sinirlenmişti. «Benimle... Benimle birlikte geleceğini biliyorlar mı? Evli olduğumuzu biliyorlar mı?» Birden ağzının içi kurumuştu. Ben onlara, hakkında neler söylemişti acaba?

«Evet ve yine evet, ama korkma, seni zor durumda bırakacak sorular sormazlar. Onlara sadece, aramızda bir anlaşmazlık olduğunu ama artık buna bir çözüm getirdiğimizi söyledim.»

"Ya daha sonra... Aramızda her şey 'bittiği zaman onlara ne söyleyeceksin?» diye Sarah gergin bir tavırla sordu.

«Senin için bunun ne önemi var? Söyleyecek bir şeyler bulurum.» Ben arabadan indikten sonra onun tarafına doğru yürüdü ve kapıyı açıp inmesi' için elini uzattı. Havanın sıcak olmasına rağmen, Sarah dişlerinin birbirine vurduğunu hissediyordu.

«Tabii bir şeyler bulursun, sen bu konularda çok beceriklisindir, öyle değil mi 'Ben? Durumu hemen kendi lehine çevirmeyi çok iyi başarırısın.»

«Bununla neyi kastettin şimdi?» diye sordu Ben, buz gibi bir sesle. Genç kadını kolundan tutup kendine doğru çevirdi. Ay ışığında Sarah onun gerilmiş yüz hatlarını olduğu gibi görebiliyordu. .

«Bununla neyi kastettin Sarah?» diye tekrarladı genç adam, bu kez daha sertçe. «İmalı sözler insanı hiçbir yere götürmez, söylediklerini kanıtlaman gerekir.»

Ben'in sesindeki nefret Sarah'ın gururuna dokunmuştu. Burada durup onun kendisini aşağılamasına izin vermeyecekti. «Şunu kastettim,»dedi öfkeyle. «Gina'yı kendinden uzak tutabilmek için benden ve evliliğimizden yararlanıyorsun, tıpkı daha önce...» Daha fazla konuşamadı Sanki sözcükler boğazına takılıyordu. Dale'in ona söylemiş olduklarını Ben'in yüzüne çarpamayacaktı. .

«Anlıyorum.» Ben'in kendine doğru bir adım attığını fark eden Sarah, kendine bir güvence arar gibi arabaya yaslandı. Tam bu sırada ay bulutların arasından çıkmıştı. Sarah şimdi Ben' in yüzündeki sert ifadeyi bütün açıklığıyla görebiliyordu. «Bunu kendi başına mı düşündün?»

"Hayır,» diye kendini savundu Sarah. Ben onu hayalinin geniş olmasıyla suçlamamalıydı. «Dale...»

«Ah, evet, şimdi anlıyorum, Dale'di demek. Buna da bir kulp takacağını daha önceden tahmin etmeliydim.» Sarah'ın karşılık vermesine fırsat tanımadan konuşmasını sürdürdü. «Demek sana, 'Gina'yı kendimden uzak tutmak için seni kullandığımı söyledi, öyle mi? Öyle mi, Sarah?» diye bu kez sertçe sordu. Parmakları genç kadının bileğini sıkıyordu. Sarah elinde olmadan acıyla inledi.

«Canımı acıtıyorsun,» dedi Ben'e.

«Daha da acıtmak isterdim. Seni ilk benim elde etmiş olmam, demek Dale'i bu kadar çok rahatsız etti?»

Söyledikleri Sarah'ı şaşırtmıştı. Genç adamın sesindeki vahşet genç kadının bütün duygularını adeta dondurmuydu.

«Beni rahatsız ettiğ'i kadar olamaz,» dedi Sarah. «Ben, galiba bu gece...»

«Çok geç artık,» diye alay etti Ben onunla. Görüldük bile." Açık duran kapıyı işaret etti. Sonra birden eğilip Sarah'ı dudaklarından öptü. «Oldu,» dedi kendinden emin bir tavırla. Sarah'ın rujunu tazelemek için çantasını açtığı görünce hemen elini tuttu.

«Hayır, sürme,» dedi. Sonra çantayı eline alıp kapadı.

«Ama beni öptüğünü anlayacaklar,» diye itiraz etti Sarah. Ben'in ne yapmak istediğini daha anlayamamıştı.

«Evet, öyle olacak,» dedi Ben. «Kavga ettiğimizi anlamalarından çok daha iyi, değil mi bu? Ne dersin?»

«Demek Joanna'yı siz oynayacaksınız?»

Sarah başını olumlu anlamda salladı. Sarjovesler çok cana yakın bir çiftteler. Miguel Sarjoves Güney Amerika'da doğmuştu. Luisa, halasıyla birlikte ülkeye geldiğinde onunla tanışmış, sevişmişler, sonunda da evlenmişlerdi. Luisa'nın erkek kardeşleri olmadığı ve kendisi de ailesinin en küçük çocuğu olduğu için, İspanya'ya gelerek buraya yerleşmiş ve Luisa'nın ailesinden kalan şeri işini yürütmeye devam etmişlerdi. İkisi kız biri de oğlan olmak üzere üç çocukları vardı ve üçü de şu anda yatılı okullarda okuyorlardı. Bütün bunları Sarah yemek boyunca aralarında geçen konuşmalardan öğrenmişti.

Şimdi yemek bitmiş, kahvelerini içmek için oturma odasına geçmişlerdi. Luisa, Sarah'a, filmdeki rolüyle ilgili sorular soruyordu.

«Çok güzel bir rol,» dedi Sarah, büyük bir hevesle. «Bu rolü alma konusunda bu kadar şanslı oluşuma hala inanamıyorum.»

«Ama tabii ki,» diye başlayan Luisa, birden susup Ben'e kaçamak bir göz attı.

«Bu rolü Sarah'a ben vermedim,» diye sözünü kesti onun Ben. «Bu işi Guy yaptı.»

«Evet. Çünkü renklerin rolüme çok uygunmuş,» diye açıkladı Sarah da.

«Ben bize söyleyene kadar, onun evli olduğunu bile bilmiyorduk,» dedi Luisa. «Bizimle birlikte birkaç ay kaldı. O sıralarda onu rahatsız eden bir konu' olduğunun farkındaydık, bir sorunu...»

<Herhalde film çekiminin nerede yapacağını ve bunun kaç mal olacağını düşünmekle meşguldü,» dedi Sarah kuru bir sesle. Ben'i çok iyi tanıyordu. Onu rahatsız eden konunun kendisi olamayacağını da biliyordu.

Luisa bir ona bir de Ben'in yüzüne baktıktan sonra bakışlarını yeniden Sarah'a çevirdi. «Ama

benim söylemek istediğim...»

«Sarah, eğer hazırsan, yavaştan kalkabiliriz,. Diye, Luisa'nın konuşmasını nazikçe yarıda kesti Ben. «Yarın saat altıda çekime başlayacağız... Bir savaş sahnesini çekeceğiz. Hem ışık o saatlerde daha uygun oluyor, hem de, modern teknoloji ileri bir düzeye erişmiş olmasına rağmen; oyuncular o ağır madeni giysileri üzerlerinde uzun süre taşıyamıyorlar. Bu sıcakta ne 'kadar süreyle bu kıyafetlerle dolaşabileceklerini Tanrı bilir.»

Yol boyunca aralarında hiçbir sürtüşme çıkmadı. Sarah'ın yemekte başlayan baş ağrısı gittikçe artmaya başlamıştı. Sarah bu baş ağrısını, geç saatte yemesine Ve yediği yemeklerin ağırlığına yoruyordu. .

Fırtına hala patlamamıştı, Arabadan indiklerinde hava dayanılmayacak kadar bunaltıcıydı. Ben arabanın kapısını kilitlerken Sarah da karavana doğru yürümeye başlamıştı. Karavandan içeri hiç Konuşmadan girdiler. Ben doğruca gidip dolaptan bir bardakla bir içki şişesi çıkardı.

«Eğer sence bir sakıncası yoksa ben yatmak- istiyorum,» dedi Sarah.

—Ne kadar da nazıksın böyle!» dedi Ben alaycı bir tavırla. «Ne yazık ki Dale ile sevişmek için benden böyle izin almadın.»

Sarah aceleyle banyoya girip bir duş aldı. Duştan dışarı çıktığı zaman Ben'in, onu, üzerindeki' bu ince gecelik ve sabahlıkla görünce ne yapacağını çok merak ediyordu. Ama banyodan dışarı Çıktığı zaman Ben başını kaldırıp ona bakmadı bile. Masanın üzerindeki lambanın dışında bütün ışıkları kapatmıştı. Masa lambasının ışığı altında Sarah onun yüzündeki bütün, sert hatları görebiliyordu. Yüzü ne kadarda güzel yanmıştı. Çok çabuk yanardı hep. Shakspeare'in çevrildiği sırada çok' sıcak bir dönem olmuştu. Güneşin altında tembel' tembel yatarlarken Ben, ciltlerinin renk farkını göstererek, kendisinin ne kadar esmer olduğunu söylemişti. İlk seviştikleri günü de hatırlıyordu.

O Zaman Sarah, Ben'in bedeninin sıcaklığı altında eriyeceğini sanmıştı bir an. O gece ona ne kadar büyümlü bir gece gibi gelmişti! O akşam Ben onu yemeğe götürmüştü. Bütün yemek boyunca Sarah'ın boğazından tek bir lokma bile geçmemişti. Ben onu arabasıyla kaldığı eve kadar getirmiş, daha sonra arabanın içinde genç kızı büyük bir açlık1a öpmeye başlamıştı. Sarah o kadar uzun bir süreden beri Mary Fitton rolünü oynuyordu ki artık bedeni hemencecik Ben'in okşayışları altında uyanıyordu. Ben göğüslerini okşamaya başlayınca, göğüs uçları hemen dikleşivermişti. Uzun bir süre bu durumda kaldıktan sonra tek hatırladığı şey Ben'in onu kendi kaldığı daireye götürmesiydi.

Birlikte dairesine girmişler, yatak odasına geçip kendilerini yatağın üzerine atmışlardı. ...

Sarah bugüne kadar başka bir erkek tanımamanın getirdiği utangaçlığı ve tecrübesizliği bir yana atarak büyük bir istekle genç adamın kollarının arasına atılmış ve Ben de ona sahip olmuştu.

Ama daha sonra yatakta yatarlarken, Sarah yaptıklarına pişman olmaya başlamıştı. Şimdi herkes onlarla alay edecekti... Ama bu kadar korkmasına hiç gerek yoktu aslında, çünkü çekilen film, Sarah'ın Ben'i ne kadar sevdiğini zaten kanıtlıyordu. Filmde bile kendini büyük bir istekle sevgilisine veriyordu ve bunun rol yapmakla ilgili hiçbir yanı olmadığını anlamak çok kolaydı.

Ben'in bu ilişkilerini herkese duyurmakta neden bu kadar sabırsız davrandığını o zamanlar

anlayamamıştı. Aslında Ben, Dale ile girdiği iddiayı kazandığını göstermek istiyordu. Daha sonra da genç kadına evlenme teklif etmişti.

Dale ona gerçeği açıkladığı zaman Sarah yine de Ben'i korumaya kalkışınca, Dale, «Ben, bu iddiayı kazanmak için her yola başvuracak bir tiptir,» demişti. «Kafası hep tek yönde işler onun. Hem seni kendine âşık etmeyi de başardı. Böylece bir taşla iki kuş birden vurdu. Böylece, birlikte çevirdiğiniz sahneler daha gerçekçi ve daha etkileyici oldu. Ve bu sayede, bir aktör olarak beni gölgede bıraktı. Onu benim kadar iyi tanıyamazsın Sarah.» '

Sarah, Ben'in gerçekten kendisini sevdiğinden emin olmadığı için Ve ayrıca Dale'in, Ben'in aleyhinde konuşmakla bir şey elde edemeyeceğini bildiği için, ona inanmıştı.

Sarah bir türlü uyuyamıyordu. İçerideki hava ona boğucu gelmeye başlamıştı. Ama evde yaptığı gibi pencereyi açarsa, soğutucunun bir işe yaramayacağını bildiğinden pencereyi de açamadı. Başının ağrısı gittikçe artıyordu, üstüne üstlük midesi de bulanmaya başlamıştı. Banyodaki ilaç dolabında aspirin olabilirdi. Odanın içi sıcak olmasına rağmen titriyordu. Yavaşça yattığı yerden doğruldu. Yatak adasının kapısını açtığı zaman daktilonun sesiyle birden irkildi. Saat sabahın ikisi olmak üzereydi ve Ben hala daktiloda bir şeyler yazıyordu. Ne yazıyordu acaba?

Barı işine o kadar dalmıştı ki, onun odadan çıktığını fark etmedi bile. Önündeki kitaptan bir şeyler okumaya başladı. Sarah sessizce banyoya süzüldü. Başına güneş geçmişti. Eğer şanslı varsa birkaç aspirinle bunu geçiştirirdi. Yarın ilk iş olarak kendine bir şapka bulmalıydı.

Ben'i rahatsız etmek istemediğinden, banyonun ışığını açmadan, ilaç dolabını el yordamıyla bulmaya çalıştı. Bir süre olduğu yerde durup gözlerinin karanlığa alışmasını bekledikten sonra yavaşça dolabın kapağını açtı. Dolabın içinde birkaç tane şişe duruyordu. Bunların hangisi aradığı şeydi acaba? Uzanıp şişelerden birini eline aldı. Amacı şişeyi pencereden içeri vuran ışığa tutup üzerindeki yazıyı okumaktı. Ama şişe elinden kayıp lavabonun içine düştü Ve tuzla buz oldu.

Ben'in yüksek sesle küfrettiğini işitti. Sonra karavanın ışıklarını yakıp banyoya doğru ilerlediğini duydu. Ben birden banyonun kapısında belirivermişti. Öfkeyle karışık bir nefretle genç kadına bakıyordu. .

«Başım ağrıyordu... Çalışıyordun, seni rahatsız etmek istemedim.» Tanrım, ürkmüş küçük bir çocuk gibi davranıyordu.. Birden Sarah'ın gözleri, Ben'in beline kadar açık gömleğinden taşan kıllı göğsüne kaydı. Anında kendi bedeni de tepki göstermişti. Göğüslerinin ucu dikilmiş, nefes alıp verişleri sıklaşmaya başlamıştı. Bu küçücük alandan bir an önce kaçıp kurtulmalıydı. Ben'in erkekliği ve Sarah'ın ona gösterdiği kadınca tepki adeta küçük banyonun boyutlarını zorlar gibiydi.

«Sarah, hayır.» Havada kamçı gibi şaklayan bu sözler üzerine olduğu yerde durdu. Aynı anda Ben kırık camların üzerine basarak yanına gelmiş ve onu kollarının arasına almıştı bile. «Senin neyin var?» diye öfkeyle sordu Ben ona. «Ayaklarını mı kesmek istiyorsun?»

Sarah yere saçılan tam parçacıklarını unutmuştu. Ürpererek başını yere çevirdi, çevreye saçılmış olan kırık camlara baktı. .

«Buz gibi olmuşsun.»

Ben'in sesinde endişeli bir ton vardı. Sarah şaşırılmıştı. Ben onu kollarında taşıyarak, oturma

bölümündeki küçük kanepeye doğru yürüdü. Ben onu kanepeye bırakmadan önce kapıya yaslanınca, düşeceğini sanan Sarah, can havliyle genç adamın yakasına yapıştı. Genç adamın göğsü ter içindeydi. Karavanın içi bu kadar sıcak mıydı? Hayret Sarah bunu fark etmemişti bile. Ben onu kanepeye bırakırken genç kadın hafifçe titredi. Ben'in büyük bir dikkatle kendisine baktığını görene kadar incecik geceliğin altında göğüslerinin ne kadar gerilmiş olduğunu fark etmemişti. Anında Sarah'ı ateş bastı. Bu ateş dalgası bedenini kasıp kavuruyordu. Kuruyan dudaklarını diliyle ıslattı. Kesik kesik solumaya başlamıştı. Aralarına çöken bu sessizliği bozmak istiyordu, ama bir yandan da bu büyümlü havayı dağıtmaktan korkuyordu.

Ben'in ellerinin göğüslerine uzandığını hayal meyal hatırlıyordu, Sanki bir sis perdesi arkasından onun hareketlerini seyrediyor gibiydi. Ben'in, onun istekle gerilmiş göğüs uçlarını okşamaya başladığını görüyor ama en ufak bir harekette bile bulunamıyordu. Genç adamın gözleri simsiyah kesilmişti. Ben, umulmadık bir yumuşaklıkla Sarah'ın göğüslerini avuçlarının içine almıştı.

Ben'in boğazından boğuk bir hırıltı yükseldi. Bir an göz göze geldiler. Ben'in gözlerinde, Sarah'a hem çok tanıdık, hem de garip bir biçimde yabancı gelen bir ifade vardı. Sarah bir an nefesini tuttu. Ben bakışlarını ağır ağır onun yüzünden çekip göğüslerine çevirdi. Sonra eğilip, elleriyle okşadığı göğüslerini bu kez de öpmeye başladı. .

Sarah acı ile zevki bir arada tadıyordu. Gözlerini sıkıca yumdu. Kolları kendiliğinden Ben' in boynuna dolanmıştı. Önce onun saçlarını okşadıktan sonra, genç adamın başını göğsüne sıkıca bastırdı. Ama kolunu kıvıldahtmasıyla, yanı başlarında duran bakır tas büyük bir gürültüyle yere düştü. Bu gürültü Ben'i kendine getirmeye yetmişti. Genç adam hemen toparlandı. Gözlerini Sarah'ın yüzüne çevirdi. Şimdi yüz hatları iyice gerilmişti. Seri bir hareketle Sarah'ı kendinden uzaklaştırdı.

"Yatağına geri dön, Sarah", dedi sertçe. "Bu gece Dale'in yerini almaya hiç niyetim yok.»

Sarah'ın bütün kanı çekilmişti. Ağır ağır yağa kalktı. Tam bu sırada banyoda kırdığı şişe geldi aklına. Çocukça bir öfkeyle, 'Bırak Ben toplasın,' diye geçirdi içinden Aslında aspirini de bulamamıştı, ama bu olanlardan sona, bir şişe aspirini yutup bitirse bile başının ağrısının dinmeyeceğini biliyordu.

Sinirleri çok gerilmişti. Ben'in dokunuşları genç kadının uzun süreden beri uykuya yatmış olan duygularını birden alevlendirmişti. Eğer bakır tas yere düşüp de Ben toparlanmamış olsaydı, Sarah bu sevişmenin sonunda, Ben'e, kendisiyle yatması için yalvarmaya bile hazır olduğunu biliyordu. Ama artık eskisi kadar saf bir genç kız değildi. —Ben'in bu davranışının arkasında yatan amacı çok iyi biliyordu.

Ben'in davranışları tümüyle bir refleksten ibaretti. Kollarının arasında yarı çıplak bir kadın tutan bir erkek, onun gösterdiği tepkiyi gösterirdi.

Sabah zor uyandı. Başu çatılcasına ağrıyor, midesi bulanıyordu. Yataktan zorla doğrulup, sandalyenin Üzerine bıraktığı sabahlığını alıp sırtına geçirdi. Kolundaki saat sekizi geçiyordu.

Kostüm bölümüne saat onda gideceğine göre, daha epeyce zamanı vardı. Ben de çekime gittiğine göre, bütün karavan onundu artık.

Banyoya geçtiğinde, yerdeki ve lavabonun içindeki cam kırıklarından eser bile kalmadığını gördü. Ben gitmeden önce temizlemiş olmalıydı. Oturma bölümündeki masanın üzerini de toparlamıştı

ama masanın üzerinde hala yığın kâğıt duruyordu. Yere bir kâğıt düşmüştü.

Sarah hiç düşünmeden bunu eline aldı. Daktilo ile yazılmış sayfaya şöyle bir göz attı. Bir senaryoya ait olduğunu hemen anlamıştı.

Şu anda çevirmekte oldukları filmin senaryosu değildi bu. Belki de Ben, bundan sonra çevireceği film için yeni bir senaryo arıyordu. Yazıda bazı daktilo hataları vardı, ayrıca sayfa orijinal olmayıp bir kopyaydı. Yazılar, Ben'in kullandığı eski püskü daktilonun yazısına çok benziyordu.

Sarah birden Ben ile gereğinden fazla ilgilenmeye başladığını hissetti. Hemen sayfayı masanın üzerine geri bıraktı. Mutfağa geçip kendine kahve hazırlamaya başladı. Canı kahvaltı etmek istemiyordu. Pencereden dışarı baktı. Hava da pek keyifsizdi, güneş bile insanın içini ısıtmaktan yoksundu.

Kahvesini içerken, bir yandan senaryonun kendisiyle ilgili olan bölümlerini yeniden okudu. Saat dokuz buçukta kostüm bölümündeki randevusu için hazırıldı. Oradaki işi bittikten Sonra Lois'e uğrayıp, kente nasıl inebileceğini soracaktı. Bugün kendine muhakkak bir şapka almalıydı. Bu baş ağrısının ve mide bulantısının güneş çarpmasından kaynaklandığına yüzde yüz emindi. Bugün hava düne oranla daha sıcak ve bunaltıcı olacağına benziyordu

Kostüm bölümünün sorumlusu olan Linda Dawes uzun boylu, zayıf, sarışın, gençten bir kadındı. Sarah'ın ölçülerini sonra elindeki ölçülerle karşılaştırdı. Sonra genç kadına dönerek, «Bize yanlış ölçü veren aktrislerin sayısını bilersen şaşırırsın,» dedi. «Senin ölçülerin bize verdiklerini tutuyor. Bir düşünsene, bize yazdıkları ölçülere göre kostümlerini hazırlıyoruz, sonra iş provaya gelince her şeye yeniden başlamak zorunda kalıyoruz. Ama bu kez kendimi şanslı sayıyorum. Sen ve Eva Martel ölçülerinizi doğru vermişsiniz. Bu sabah onun da bizimle randevusu var. Belki işimi erken bitirir, ardından havuzda yüzerim, Bugün hava çok bunaltıcı öyle değil mi?"

Sarah da onu onayladı. «Ben de buradaki işim bitince kente inmek istiyorum. Bir şapka almam gerek", diye açıkladı Linda'ya. «Tabii eğer sizde varsa o kadar yolu gitmeme" hiç gerek kalmaz."»

Linda başını iki yana salladı. «Üzgünüm, bizde şapka yok, ama eğer istersen sana arabamı ödünç verebilirim. Tam dededen kalma bir, alet.» Başını 'kaldırıp özür diler gibi Sarah'a, baktı. Ama Sarah kente inebilmek için her şeye razıydı, onun için Linda'ya gülümsedi. «Hiç önemi yok,» dedi.

«Her yanı dökülen bir Mini. Sana anahtarlarını işimiz bitince veririm. Araba parkında duruyor, parlak sarı renkte... Görünce hemen tanırırsın.»

Prova işi sürerken bir yandan da konuşmaya başlamışlardı. Sarah kısa bir süre sonra Linda'nın'da kendisi gibi bir İngiliz olduğunu, birkaç yıldan beri de Hollywood'da çalıştığını öğrenmişti.

«Orada film endüstrisi çok daha gelişmiş,» diyordu Linda. «Bu kıyafetleri sana gidecek renklerde Yapmaya büyük bir özen gösterdik,» diye açıkladı sonra. Gardıroptan çıkardığı koyu yeşil ve mavi renkteki ipek elbiseleri genç kadına gösterdi. «Açık renk kullanmadık. O zamanlar kumaş boyacılığı çok ilkelmiş, kamaşa açık renk veremiyorlarmış... Tabii sen Sicilyalı William ile evlenip kente yerleşince kıyafetlerin daha zarif olacak. O zamanlar Marsilya limanı dünyanın en büyük limanlarından biriymiş ve Doğu'nun ipekleri oraya kadar getirmiş. Hele Courey ile buluşmaya gideceğin zaman kıyafetin iyice iç gıcıklayıcı olacak. Genç kızken ona âşıktın, ama şimdi bir dulsun... Bir kadınsın artık.. . Ve bunun da bilincindesin..»

Yapman gerekeni yapıp kendinden çok daha yaşlı, iğrenç bir adamla evlendin ve görevini yerine getirdin. Artık sevmek senin de hakkın. Hem şimdi sen bir kraliçesin, sevgilince kraliçesine hizmet etmeye hazır bekleyen bir şövalye... Ona aşkın ne olduğunu göstereceksin...»

«Doğu ipekleriyle mi?» diye takıldı Sarah, Linda'ya. Ama Linda işine o kadar dalmıştı ki Sarah'ın kendisine takıldığını fark etmedi bile.

«Senaryo hakkında ne düşünüyorsun?» diye sordu Linda.

«Çok güzel yazılmış. Keşke yazarıyla tanışabilsem. Onun da burada olabileceğini düşünmüştüm... Bilirsin bazen film çekimini de izleyenler olur.»

Linda dikkatle Sarah'ın üzerindeki kıyafete bakıyordu. «Dedikodulara göre Aynı anda karavanın kapısı açıldı ve içeri kırk yaşlarında bir' kadın girdi. Sarah'ı görünce, «Oh, özür dilerim,» dedi kadın. «Erkenci olduğumu biliyorum.»

«İşimiz neredeyse bitirmek üzere,» dedi Linda. « Tıpkı senin gibi Sarah da doğru beden ölçülerini vermiş... Tanrıya şükür.» Yeni gelen kadına dönerek, «Birbirinizle tanışıyor musunuz?» diye sordu.

«Tanışıyoruz sayılır,» dedi Eva MartelI, Sarah'a gülümseyerek. «Bilmem hatırlayabildiniz mi? ama Shakspeare'de kısa bir süre için birlikte çalışmıştık. »

«Evet, şimdi hatırladım,» dedi Sarah sevinçle. Kadının, Shakspeare'de küçük bir rolü vardı, yine de bunu çevirmek için Amerika'dan kalkıp gelme zahmetine katlanmıştı. O sıralarda Sarah okuldan daha yeni mezun olmuştu.

«Demek Ben ile barıştınız? Buna çok sevindim. Siz gittikten sonra Ben çok kötü günler geçirdi. Dale'in ona hava atmaya kalkması Ben'i daha da çok çileden çıkarıyordu. Ama herkes Dale'in nasıl biri olduğunu iyi bilir. Hep Ben'i kıskanmıştır. Aslında birinci sınıf bir aktördür ama Ben kadar yetenekli değildir. Hem Ben başka konularda da çok başarılı olduğunu herkese kanıtladı."»

Sarah, ne söylerse söylesin, Eva'nın Ben hakkındaki düşüncelerini değiştiremeyeceğini çok iyi bildiğinden, susmayı tercih etti. Acaba ona, Ben'in kendisiyle gerçek evlenme nedenini söyleseydi, o zaman Eva ne yapardı acaba? Demek Dale, Ben'i kıskanıyordu! Bu çok saçmaydı. Dale işin başından beri Ben'in Sarah'a bir oyun oynamak istediğini biliyordu ve genç kızı bir ağabey gibi korumaya kalkmıştı... Sarah'ın gururu incinmesin diye, Ben'i onun sevgilisi olduğuna inandırmamış mıydı?

«Hey, bunları unutma,»' diye seslendi Linda,

Sarah'ın arkasından. «Arabamın anahtarları... Sarah'ın kendisine boş gözlerle' bakması üzerine,«Kente gitmek istemiyor muydun?_ diye sordu.

Sarah, Linda'dan arabanın anahtarlarını aldıktan sonra oradan ayrıldı.

Hava gittikçe daha bunaltıcı bir hal almaya başlamıştı. Linda'nın karavanından Ben'inkine kadar olan kısa mesafe bile Sarah'ın baş ağrısının artmasıyla yetmişti. Karavanın içi serindi. Sarah'ın

canı yemek yemek istemiyordu. Buzdolabım açıp içindem meyve suyunu aldı. Ben ile yiyecek giderleri konusunda bir anlaşmaya varması gerekiyordu. Burada kaldığı süre içinde Ben ile yiyecek giderlerini paylaşacaktı. Herhalde buzdolabındaki yiyecekler haftalık olarak kentten getiriliyordu. Bugün kente indiği zaman ilk iş içtiği meyve suyunun yerine yenisini alıp koymak olacaktı.

Tabii aspirin almayı da unutmamalıydı. Dün gece Ben ile aralarında geçen kısa sevişme sahnesi aklına gelince yanakları kıpkırmızı oldu. Neyse ki etrafta onun halini görececek kimsecikler yoktu. Dün gece aptallık etmiş, duygularının esiri olmuştu.

Ben her zaman duygularını kontrol etmesini çok iyi bilmmişti. Buna tek istisna, Sarah'ın kendini ona teslim ettiği gece olmuştu. Ama şimdi düşündüğü zaman, Ben'in o gece de kendini kontrol altında tuttuğunu anladı. Genç kızı bilerek baştan çıkarmaya çalışmış ve bunda da umduğundan çok daha başarılı olmuştu. Sarah kendisiyle seviştiği için Ben'i affedebilirdi; ama onu, kendisini sevdiğine inandırmasını affedemiyordu.

Bardağını çalkalayıp yerine koyduktan sonra, çantasını açıp parasını ve çeklerini kontrol etti. Ve daha fazla bu konunun, üzerinde düşünmemek için aceleyle karavandan dışarı fırladı.

Linda arabası için, 'dededen kalma,' derken hiç de şaka etmemişti. Tozlu yolda ilerlerken arabanın her yanından ayrı bir ses yükseliyordu, Ama Sarah aklını arabadan gelen seslere takılmamaya karar verdi. Bir kere arabalardan hiç anlamazdı, onun için, belki de arabadan gelen bu sesler çok normaldi.

Kente gitmek umduğundan, daha uzun sürmüştü, Hâlbuki Dale'in arabasıyla sete gelirken bunun yarısı kadar bir süre içinde almışlardı yolu.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Sarah arabayı tozlu yolun yanındaki bir ağacın gölgesine park ettikten sonra çevresine bakındı. Kentte bir ölü sessizliği hüküm sürüyordu. Bütün dükkânların kepenkleri kapalıydı, sokaklarda ise kimse görünmüyordu. Birden... Durumu kavradı. İspanya'da öğle saatleri siesta (uyku) zamanıydı. Başının ağrısı yeniden artmaya başlamıştı. Daha yemek saati yeni geçmişti, demek ki dükkânların açılması için önünde birkaç saati vardı. Şimdi ne yapacaktı? Oturup bekleyebileceği açık bir kafeterya da yoktu.

Burası turistik bir yer olmadığından yerli halk yaşamını kendi geleneklerine göre sürdürüyordu. Hem dükkânlar açılrsa bile, belki de aradığı gibi bir şapka bulamayabilirdi. Keşke buraya kadar gelmeden önce, kent hakkında biraz bilgi edinmiş olsaydı... Açık bir eczane bile yoktu. 'Başının ağrısı ve, midesinin bulantısı da gittikçe artıyordu.

Birden titremeye başladı Çevrede garip bir sessizlik hüküm sürüyordu. Havanın basıncı gittikçe artmaya, ufukta kara kara bulutlar toplanmaya başlamıştı. Ben'in sözünü ettiği fırtına her an patlayabilirdi. Sarah'ın sete geri dönmekten başka seçeneği kalmamıştı. Hiç olmazsa fırtına güneş çarpmasından daha iyiydi. Birden aklına havaalanında gördüğü şapka satan dükkân geldi. Eğer çaresiz kalırsa, havaalanına kadar giderek, kendine oradan bir şapka alabilirdi. Yarın bu işi rahatça yapabilirdi, çünkü hiçbir işi yoktu.

Yeniden arabasını park ettiği yere döndü. İspanya'ya geldiğinden beri her şeyi ters gidiyordu.

Hâlbuki buraya geleceği için ne kadar da sevinmişti. Kırlara doğru yol alan Sarah birden havanın hızla kapamakta olduğunu fark etti. Biraz önce ufukta toplanan bulutlar şimdi tam tepesindeydi. Sıcaklık daha da artmıştı. Ağır, nemli bir hava vardı. Sarah'ın alnında ter damlaları birikmişti.

Gök güremeye başlamıştı bile. Sarah gaz pedalına iyice bastı. Fırtına patlamadan önce karavana dönmüş olmak istiyordu. Genellikle Sarah fırtınadan çok korkardı. Ama şimdi patlamaya hazırlanan fırtına, şimdiye kadar görmediği kadar şiddetli olacağı benziyordu. Dikkatini önündeki yola verebilmek için büyük bir çaba harcıyordu. Ama kentten daha on, on beş kilometre uzaklaşmadan, araba öksürüp aksırmaya başladı. Sarah ne olduğunu anlayamamıştı, gaz pedalına köküne kadar bastı, ama araba hızlanacağına yavaşlıyordu.

Sarah arabalardan hiç anlamazdı. Birkaç metre sonra Mini birdenbire durunca, Sarah yapabileceği hiçbir şey olmadığını anlamıştı. Şimdi ne olacaktı? Yapacağı en mantıklı hareket, arabadan çıkıp kente yürümektir. Kenti dolaşırken hiç garaşa rastlamamıştı, ama muhakkak bir tane olmalıydı. Ve de telefon... Sete telefon ederek durumunu onlara açıklaması gerekiyordu. Kente geri dönmesi demek, on, on beş kilometrelik yolu yayan yürümesi demekti. Yağmur da yağmaya başlamıştı.

Arabada otursa olmaz mıydı sanki? Ama buraya gelirken, yolda başka hiçbir arabaya rastlamamış olduğunu hatırladı. Onu yoldan alacak bir araba çıkmayacaktı demek.

İsteksizce arabanın kapısını açıp dışarı çıktı. Yanına ceket falan almamıştı ve daha birkaç yüz metre yürümeden iliklerine kadar ıslanmıştı. Fırtına gittikçe yaklaşıyordu. Hava iyiden iyiye ağırlaşmıştı. Sarah kendini kaybetmek üzere olduğunu farkındaydı. Hayır. bayılmamalıydı. Bu yağmurun altında bayılırsa onu kimse kurtaramazdı. Yürümeli, kente varmalı ve yardım istemeliydi.

Gözkapakları ağırlaşmaya başlamıştı. Bacakları titriyordu. Önünde, uzanan yol sanki ayaklarının altından kaçıyor gibi geldi ona. Uzaklardan bir araba sesi duyuldu. Araba gittikçe yaklaşıyordu. Sarah tir tir titremeye başladı. Kendini arabanın önüne atıp arabayı durdurmalı mıydı? Araba büyük bir hızla ona doğru yaklaşıyordu. Yanından geçerken Sarah'ın üzerine su sıçrattı. Sarah arabanın birkaç yüz metre sonra durup geri geri geldiğini fark etmemişti bile.

Birden bir araba kapısının kapandığını ve kendine doğru yaklaşan ayak seslerini duydu'. Başını çevirip baktı. Gelen Ben'den başkası değildi. Sarah, Ben'in gözlerindeki öfkeyi görebiliyordu. Birden gözlerinin karardığını hissetti ve yere yıkıldı.

Kendine geldiği zaman arabanın içindeydi. Ben arabayı kenara çekmişti. Büyük bir dikkatle genç kadına bakıyordu.

"Burada neler oluyor böyle?" diye 'sertçe sordu. Sarah'ı teselli etmeye çalışmamış, ona nasıl olduğunu bile sormamıştı. Sarah ağlamamaya çalışarak doğruldu. Üzerine yapışan ıslak kıyafetinin içinde tir tir titriyordu. «Evet, bekliyorum!" diye tekrarladı Ben.

Sarah, 'Sen bekle bakalım diye geçirdi içinden. Ama genç adamın yüzündeki ifadeyi görünce hemen fikrini değiştirdi ve "Kendime bir şapka almak istiyordum," diye açıklamaya başladı.

«Kostüm bölümünün sorumlusu Linda, bana arabasını ödünç verdi ama araba yolda kaldı. Sen geldiğinde ben de kente geri dönüyordum."

"Şapka almak için, siestayı mı seçtin? Kadınların başlarını korumak için şal kullandıkları bir kentte şapkanın ne, işi var? Sen aklını mı kaçırdın Sarah?"

Sarah çok incinmişti. Başını çevirdi. Ağlamayacaktı. Ağlamamak için alt dudağını ısırıldı. Birden yeni bir titreme krizine tutuldu. Bu haliyle ne kadar solgun ve çaresiz görüldüğünün farkında bile değildi.

"Kentten en az on kilometre uzaklıktaydın. Eğer tesadüfen buradan geçiyor olmasaydım başına neler gelebilirdi, biliyor musun?" diye sordu Ben sertçe. .

Ben'in çok öfkeli olduğunun farkındaydı. Bunun nedenini de tahmin edebiliyordu. Ama keşke Ben onun sağlığını düşündüğü için bu kadar öfkelenmiş olsaydı... Hâlbuki Ben o hastalanacak ve film çekimleri de yarıda kalacak diye öfkesinden çılgına dönüyordu. ,

«Beni bulduğu ne için ne kadar şanslıyım, değil mi?» dedi Sarah titrek bir sesle.

"Sevilla'ya inmem gerekti. Dün çekimi biten sahneleri kendi elimle postalamak istedim, ayrıca yapmam gereken bazı işlerim de vardı. Gerçekten de çok şanslıymışsın... Ne oldu?» diye sordu Ben, Sarah'ın yeniden titremeye başladığını görünce. Hasta filan değilsin ya?"

Eğer hasta olduğunu sanırsa rolünü elinden alabilirdi. Hem zaten hasta filan da değildi. Güneş başına geçmişti o kadar. Yoksa ona çarpan güneş değil de Ben miydi?

«Islandım ve üşüyorum,» dedi Sarah, sakın görünmeye çalışarak. «Başım da çatlayacakmış gibi ağrıyor.» Ben'in dudaklarının kısıldığını görünce, bunu söylemekle iyi etmediğini anladı.

"Seni güneş çarpmış, küçük budala,» dedi Ben kısılı dudaklarının arasından. "Şu haline bakılırsa arkasından da zatürree olacaksın. Şu üzerindeki ıslak giysileri çıkarsana Al, bunu üzerine al." Ben üzerinden çıkardığı ceketini genç kadına uzattı. «Araba hareket edince kalorifer içerisini ısıtır, ama üzerindeki bu ıslak giysilerle oturursan bu da bir işe yaramaz.»

Sarah onun haklı olduğunu biliyordu. Yine de içinden soyunmak gelmiyordu. Ben onu çıplak haliyle de görmüştü, yarı çıplak haliyle de.., Daha dün gece... Ben'in kendisini umursamadığını bilmesine rağmen yine de onun yanında soyunmaya utanıyordu nedense. Pantolonunun fermuarı da bir türlü açılmıyordu.'

«Hadi Sarah,» dedi Ben, sabırsız bir tavırla. «Seni daha önce de çıplak gördüm.»

Genç adamın sesindeki küçümseyen ton, Sarah'ın daha yeni yeni kabuk bağlamış olan yarasını yeniden kanatmıştı. Demek kendini Ben'e verdiği o gece bile genç adam onu umursamamıştı.

Genç kadın başını çevirip pantolonunu çıkarmaya çalıştı, ama pantolon üzerine yapışmıştı, bir türlü çıkaramıyordu. Ben öfkeyle homurdanarak ona doğru uzandı ve pantolonun paçalarından tutup aşağı doğru çekmeye başladı. Bir yandan da, «Tanrı aşkına Sarah, çocukluğu bırak,» diye homurdanıyordu. «Dur da ben çekeyim, sen bu işi beceremeyeceksin.» Sarah'ın karşı koymasına, fırsat kalmadan pantolon bacaklarından aşağı çekilmişti. Genç adam ıslak pantolonu arka koltuğa attıktan sonra yeniden ona döndü, «Şimdi de şunu çıkaralım bakalım.

Yağmur Sarah'ın pamuklu bluzundan içine kadar işlemişti. Islak sutyeni genç kadının dolgun

göğüslerini bütün güzelliğiyle sergiliyordu.

Sarah'ın bluzunu çıkarmaya çalışan Ben'in gözleri kısa bir süre genç kadının göğüslerine takıldı kaldı, ardından bluzu çıkarıp aldı ve pantolonun yanına, arka koltuğa attı.

Sarah göğüs uçlarının bu bakışlar altında dikleştiğinin farkındaydı. Yanakları kıpkırmızı oldu. Elleriyle göğüslerini örtme ye çalıştı. Ben ceketini onun omzuna koyup önünü de sıkıca kapadı. Sarah genç adamın kendisiyle alay etmesini bekliyordu. Ama Ben'den herhangi bir tepki gelmeyince hayretle başını çevirip genç adamın yüzüne baktı. Ben pencereden dışarı bakıyordu yüzünde gergin bir ifade vardı. «Hazır mısınız?» diye sordu Sarah'a.

Sarah'ın 'Evet,' demesi üzerine Ben arabayı işletti ve yola koyuldular. İki de konuşmuyorlardı, ama aralarında uzayıp giden sessizliğin dostça bir havası yoktu. Sarah çok tedirgindi. Üzerine aldığı ceket adeta tenini yakıyordu. Ceketin üzerine Ben'in kullandığı tıraş losyonunun kokusu sinmişti. Bu cekete sarınmak, Ben'in kollarının arasında olmak gibiydi. Sarah gözlerini yumdu. Başının ağrısı biraz olsun azalmıştı. Artık çekim alanına giden bozuk yola gelmişlerdi.

Ben arabayı karavanın önünde durdurunca Sarah ona dönüp, «Linda'ya arabasının bozulduğunu haber vermeliyim,» diye mırıldandı. «Şimdi arabayı filan unut,» dedi Ben. «Ben o işi hallederim. Kentte bir tamirhane var. Yarın ilk iş oraya telefon eder, bir adam yollayıp arabayı tamirhaneye çekmelerini söylerim.»

Tam Sarah arabanın kapısını açmak için uzandığında Ben onu durdurdu ve «Bekle,» diyerek arabadan indi. Sarah gözlerini yumup başını arkaya yasladı.

Ben onun kapısını açtı ve genç kadını kollarının arasına aldı. Sarah itiraz etmeye kalkışınca, Ben'in çatık kaşları onu susturmaya yetti. Beri onu kollarında yatak o asına kadar taşıdı.

Sarah'ı yatağın üzerine bıraktıktan sonra, «Buradan bir yere kıyıldama,» diye emretti «Kendini nasıl hissediyorsun? Başın dönüyor mu?» diye sordu kapıdan çıkmadan önce. "

«Eskisi kadar kötü değilim,» dedi Sarah. «Başım hala ağrıyor ama hepsi bu.» Yeniden, titremeye başlamıştı. Bunun üşüdüğü için mi, yoksa biraz önce Ben'in kollarının arasında olmanın etkisiyle mi olduğunu bilemiyordu. Yatağının yanında duran soğutucuyu kapamaya çalışırken Ben yeniden içeri girdi. Üzerindeki ıslak giysilerini çıkartmış, bir bornoz giymişti. Sarah kalp atışlarının hızlandığını, kesik kesik solumaya başladığını hissetti.

Ben avucunda tuttuğu hapları uzatarak, «Al bunları yut,» dedi. «Gidip sana bir bardak su getireyim.»

Ben odaya geri döndüğünde Sarah hala titriyordu. Her yanı buz gibi olmuştu. Sıcak bir banyo alıp arkasından da derin bir uykuya dalmak istiyordu. Ben'in uzattığı su bardağını aldı. Ben yatağın kenarına ilişince hiç şaşırmadı. Sarah hapları yutunca Ben bardağı onun elinden aldı. «Arkani' dön,» dedi soğukça. Sarah'ın söylediğini yapmakta tereddüt ettiğini görünce de, «Saçlarını kurulayacağım, Sarah, diye ekledi. «Senin ırzına falan geçmeye niyetim yok. Hem bu ırzına geçmek olmazdı, öyle değil mi?» Sesindeki alaycı ton Sarah'ın yanaklarının kızarmasına neden oldu, Neyse ki arkası Ben'e dönüktü de, genç adam, sözlerinin onu nasıl etkilediğini göremiyordu.

Saçlarının kurulanması Sarah'ın çok hoşuna gitmişti. Ben seri ama yumuşak hareketlerle saçını

kuruluyordu. Sarah bütün gün onun önünde oturabilirdi... Yo, hayır oturmak değil, onun kollarının arasında olmak isterdi. Birden bedeye inen onu ne kadar arzuladığını fark etti.

Ben birden yataktan kalkınca, Sarah kendini ter edilmiş küçük bir çocuk kadar mahzun hissetti. Bir an Ben'in odaya geri dönmeyeceğinin korktu. Başını genç adamın ceketine gömüp ağlamak geliyordu içinden.

Ama Ben birkaç dakika sonra elinde kuru bir havluyla yeni en içeri girince, Sarah başını hemen ceketten uzaklaştırdı. Acaba Ben onun bu hareketini fark etmiş miydi? Görmemiş olmalıydı, çünkü bu konuda hiçbir şey söylememiş, genç kadına takılmaya kalkmamıştı,

Ben yeniden yatağın üzerine oturdu ve Sarah'ın sırtındaki ceketini yere attıktan sonra sutyeninini kopçasını açmaya başladı. Sarah o anda, Ben'in gitmeye niyeti olmadığını anladı. Tam itiraz etmek için ağzını açmaya hazırlanıyordu ki, Ben'in kuru havluyu bedenine sardığını hissetti. Ben yumuşak hareketlerle onun sırtını kurulamaya başlamıştı. Sarah yavaş yavaş ısınıyordu.

«Ben, bundan sonrasını ben de yapabilirim.» diye kekeleydi. Ben'in dokunuşlarından ne kadar etkilendiğini belli etmek istemiyordu. Ama Ben kaşlarını kaldırıp sertçe onun yüzüne baktı..,Yaparsın ya...» dedi. «Tıpkı bugün öğleden sonra yaptığın gibi. Kıpırdama Sarah... Kim bilir, bakarsın hoşuna gider?»

Sarah da hoşlanacağını biliyordu zaten. Onu korkutan da buydu. Bunu bilmek bile genç kadını utandırmaya yetiyordu. Ben, duygularını anlamasını diye hiç kıpırdamadan duruyordu. Genç adamın elleri sırtında dolaştıkça içi eriyordu. Birden Ben'in kolu yanlılıkla göğsüne dokununca yerinden sıçradı.

«Tanrı aşkına, biraz gevşe Sarah,» dedi Ben ona. «Neyin var? Fırtınadan mı?»

Fırtına mı? Sarah fırtınayı unutmuştu bile. Tam o sırada müthiş bir şimşek çaktı. Arkasından büyük bir gürültüyle gök gürleyince Sarah yerinden sıçradı. Hayır, onun korktuğu asıl fırtına bu fırtına değildi.. O, Ben'in duygularında yarattığı fırtınadan korkuyordu.

«Sarah?» genç kadının kasıldığını fark edince Ben hafifçe küfretti. Aynı anda yenide şimşek çaktı. Sarah şimşegün aydınlığında aynada yüzünü gördü... Bembeyaz olmuştu. Ben birden uzanıp onu kollarının arasına aldı ve sıkıca göğsüne bastırdı. «Gerçekten, korkuyorsun, değil mi? Genç kadını kendine doğru çevirdi ve dikkatle yüzündeki ifadeyi inceledi. Sarah itiraz edemedi. Korkudan donup kalmıştı. Ben onu konarında böyle tutmaya devam ederse, daha fazla kendini tutamayıp duygularını ele' vermekten korkuyordu. Genç Ve tecrübesiz Sarah'ın başına gelenleri unutmamıştı daha... Ben yalnız onun bedenini baştan çıkarmakla kalmamış; kalbini ve benliğin i de baştan çıkarmıştı. Sarah, Ben' in bu gerçeği bilmesini kesinlikle istemiyordu. «Hadi, gevşe biraz,» dedi Ben ona. «Korkacak hiçbir şey yok.» .

Nasıl bir şey olmazdı? Ben onun başını omzuna yaslayınca genç kadın elinde olmadan titredi. Genç adam bir eliyle onu sıkıca belinden tutarken, boşta kalan diğer eliyle de genç kadının sırtını okşuyor, onu yatıştırılmaya çalışıyordu.

Ben'in kendisini yatıştırmak için sırtını sıvazladığından emindi Sarah, ama her nedense üzerinde tam tersi bir etki yaratıyordu. Ben ile karşılaştıkları andan beri içinde dizginlemeye çalıştığı duyguları her an patlamaya hazır volkan gibi kaynıyordu. Başını yasladığı omuz yumuşak ve sıcaktı.

Genç adamın bornozunun önü açılmış, yanık göğsünün üst bölümü, genç kadının gözlerinin Önüne serilmişti. Bundan sonra olanlar tümüyle bilinç dışı yapılaş hareketlerdi. Yine de Sarah elinde olmadan dudaklarını genç adamın sıcak tenine değdirdiğini hatırlıyordu. Ya, hayır, yalnızca dokunmak yetmemişti Sarah'a. Dudakları yavaş yavaş genç adamın göğsünde dolaşmaya başlamıştı. Ben'in bedeninin sıcaklığı, teninin yum şaklığı Sarah'ın başını döndürüyordu

Dudaklarının dokunduğu tenin tuzlu tadını alabiliyordu. Ben'in kokusunu derin derin içine çekti. Sarah, Ben'in, bu dokunuşlardan Önce irkilip geri kaçmaya çalıştığını, ama daha sonra vazgeçerek başını ona doğru eğdiğini bile fark etmemişti. Ben'in dili boynunun hassas noktalarını okşamaya başlayınca genç kadın hazla inledi. Genç adamın elleri havlunun altından, Sarah'ın biçimli bedenini ağır ağır okşamaya başlamıştı. .

Ben yavaşça onu yatağa yatırdı, sonra kendisi de onun yanına uzandı. Sarah bornozu genç adamın omuzlarından aşağı sıyırdı. Ben doğrulup bornozu sırtından çıkarınca, Sarah'ın kalbi deli gibi çarpmaya başladı.

Ben'in çenesinde bir damar atmaya başlamıştı. Sarah başını kaldırıp orasını öptü. Ben onu kollarının arasında iyice sıkı, kendi kendine bir şeyler mırıldanıyordu, ama Sarah onun ne dediğini anlayamadı. Sonra Ben onu omuzlarından tutup dudaklarını dudaklarına bastırdı, ama bu öpüşmeleri şimdiye kadarki hiçbir öpüşmelerine benzemiyordu. İkisi de şimdiye kadar duymadıkları bir ihtirasın etkisiyle birbirlerini canını acırtırcasına, vahşi bir istekle öpüşüyorlardı. Dudakları ayrıldığında ikisi de nefes nefese kalmıştı. Ben başını kaldırıp Sarah'ın yüzüne baktı. Parmağıyla genç kadının dudaklarını okşadı, parmağı Sarah'ın daha önce ısırıldığı noktaya gelince durdu.

«Bunu ben mi yaptım?» diye sordu ona. Ben'in gözlerindeki bakış Sarah'ın zevkten titremesine neden oldu. Sarah başını hayır anlamında iki yana salladı. «Hayır, bu...

«Sakin gerisini söyleme Sarah,» diye uyardı onu Ben. Sesi birden acı bir ton almıştı. Tanrım, nasıl da korkmuşsun! Dale fırtınanın senin üzerinde ne gibi bir etki yaptığını biliyor mu? Fırtına seni 'adeta çığına çeviriyor. Sana bu kadar iyi sevişmesini o mu öğretti Sarah? ,Bir an için beni çıldırtmak üzereydin! Ama asıl amacın da buydu, değil mi? Tıpkı eski günlerde olduğu gibi,» diye ekledi alaycı bir tavırla. «Ama madem böylesi hoşuna gidiyor...» Sarah'ın kendisine cevap vermesine fırsat tanımadan başını eğip, genç kadının dudaklarını diliyle okşamaya başladı, ama Sarah ondaki değişikliği hemen fark etmişti. Daha önceden aralarında var olan o ateşli hava sanki buhar olup uçmuştu. Sarah kendini çok kötü hissediyordu. Ben'in bedeninde dolaşan ellerinden kurtulmak için hiçbir çaba göstermediğinin farkındaydı Sarah. Kendi kendine, bu kadar iradesiz bir kadın olduğu için kızılıyordu.

«Hayır!» diye bağırarak geri çekildi.. Uzanıp Ben'in yere attığı havluyu alıp bedenini örttü. Boğuk boğuk, «Ben, neden bana bunu yapıyorsun?» diye sordu. Neden Ben ona bu acıyı çektiriyordu? .

«Sormana gerek Var mı?» Ben'in gözlerinde acımasız bir ifade vardı. «Sen çok çekici bir kadınsın Sarah ve ben de hala seni istiyorum. B nu sen de biliyorsun, bi1diğine göre de, bana hayır, demek sana düşer. Eğer bunu yapmazsan, eninde sonunda bana evet, diyeceğini düşünerek bunu yeniden tekrarlayacağımdan emin olabilirsiniz. Ama Dale'in bu işten hoşlanacağını hiç sanmam.»Bornozunu almak için uzanırken,

«Beni çok şaşırtıyorsun,» diye ekledi. «Dale'in gösteriş yapmaktan hoşlandığını bilirdim, ama senin, elindeki erkekle yetinen bir kadın olduğunu sanıyordum. Sen beni terk ettikten sonra, Dale ile uzun süre birlikte kalmadınız. Ama şimdi yeniden onun kollarının arasına döndün...» .

Sarah'ın dudakları ona, hayır, diyebilmek için titriyordu ama susmayı tercih etti. Ben'in hala onu istediğini itiraf etmesi, genç kadını çok şaşırtmıştı. Hem şu anda Ben onunla sevişmek isteseydi, ona, hayır, diyemeyeceğini de çok iyi biliyordu. Dale'in hala sevgilisi olduğunu sanırsa, o zaman Sarah'dan uzak kalma ihtimali vardı. İşte bu nedenle Sarah, Ben'e, Dale'in sevgilisi olmadığını söylemeye yanaşmamıştı. Bu konuda sustuğu sürece Ben ona yaklaşmaktan çekinecekti, böylece Sarah da incinen gururunu kurtarma olanağını bulmuş olacaktı...

ALTINCI BÖLÜM

«Hayır, Gina, olmuyor! İyice ürkmüş gibi davranmalısın. Unutma ki Richard senin hayallerindeki erkek. Ama yine de onu yeterince tanımıyorsun. Bu nedenle de ondan hem korkuyorsun, hem de ona karşı 'büyük bir saygı duyuyorsun.» Ben kalenin duvarına çıkmış, bu sahneyi çevirecek olan oyunculara emirler yağırdıyordu.

Şu anda, Akra Kalesi'ndeki garnizonun kılıçtan geçirilmesi sahnesini çekiyorlardı. Sarah bu kadar saattir ayakta durmaktan çok yorulmuştu; Acaba bu sahneyi daha kaç kere tekrarlamak zorunda kalacaklardı? Aslında bu sahnede kadın oyuncuların rolü çok azdı. Joanna'yı oynayan kendisi, Richard'ın karısı Berengaria'yı oynayan Gina Frey ve kralın annesini oynayan Eva, üçü de bu sahnede yalnızca olayı uzaktan seyredeceklerdi ve kameralar da bu üç kadının değişik ruh durumlarını görüntülemeye çalışacaktı. Ama Gina bir türlü söylenene uymuyordu.

«Gina!" Ben'in sabrı taşmak üzereydi. Gina ürkerek genç adama baktı. «Ya Berengaria rolünü oynarsın ya da buradan gidersin,» dedi Ben öfkeyle. «Sakin R.J.'yi öne sürerek beni tehdit etmeye de kalkma. Bu filmde rol alan oyuncuların çok daha pahalıya patladın ona sen... Bunu onun yüzüne karşı söylemekten de kaçınmayacağımı çok iyi bil.»

Bu kez Gina rolünü çok iyi oynamıştı. Kocasını esirlerin ölüm hükmünü verirken yüzünde beliren dehşet ifadesi Ben'i tatmin etmiş olmalıydı ki genç adam yorgun bir sesle, «Tamam... oldu!» diye seslendi kameramanlara.

Sarah ile birlikte ağaçların altına doğru yürüyen Eva, «Umarım artık Ben'in, onunla hiç mi hiç ilgilenmediğini kabul eder,» diye mırıldandı.

"Ben onu filmde çıkarmakla tehdit edince korktu galiba,» dedi Sarah da. Uzun süre ayakta durmaktan her yanı ağrıyordu. Ayakta durmak insanı hareket halinde olmaktan daha çok yoruyordu.

«Haklısın... Aslında birçok insan bu filme çok para bağladı, o nedenle de Ben her şeyin mükemmel olmasını istiyor.»

«Bir yönetmen olarak pek çok sorumluluğu var» dedi Sarah da.

«İyi ama...» Eva, Sarah'a baktı, sonra sanki fikrini değiştirmiş gibi sustu. Sarah ona cümlesini tamamlaması için ısrar etmedi, ama cümlesinin sonunu nasıl getireceğini de merak etmişti

doğrusu. Ben de bu işe para yatırmış olabilir miydi? Hiç de olağandışı bir durum olmazdı bu.

Ben onlardan yana geliyordu. Bunaltıcı sıcağa ve sabahtan beri bitmek bilemeyen sorunlara rağmen insanı kışkırtacak kadar sakin ve soğukkanlı bir hali vardı. Yanlarına gelince, Sarah'ın yanına oturdu ve genç kadının elini avuçlarının içine alarak parmaklarını okşamaya başladı. Neden böyle yapıyordu? Kimi etkilemeye çalışıyordu acaba? Sarah elini çekmek istiyor ama Eva'nın bunu fark edeceğini bildiğinden, yapamıyordu.

«Her şey çok iyi gidiyor Ben,» dedi içten bir gülümsemeyle Eva.

«Eh, kötü gittiğini söyleyemem,» dedi Ben.

Kafasının başka yerde olduğu belli oluyordu. Eva onlardan izin isteyerek yanlarından ayrıldı.

"Yoksa yine kafana güneş mi geçti?" diye sordu Ben sertçe. Sonra, «Sen burada kal Sana bir şey aldım,» diye ekledi. Ben gözden kayboldu ve on dakika kadar sonra arabaların park edildiği yerden geri döndü. «Al,» diyerek Sarah'ın kucağına bir paket bıraktı. Sarah hayretle kucağındaki pakete bakıyordu. Neydi bu acaba?

"Açsana. Korkma seni ısırılmaz,» dedi Ben yanına otururken. "Dün aldım. Sevilla'ya inmek zorundaydım. »

«Yine mi?» Bu kadar kısa süre içinde iki kere üst üste Sevilla'ya gitmişti demek.

«Amerika'ya telefon edebileceğim en yakın yer orası,» dedi Ben. «Eee, paketi açmayacak mısın?"

Sarah isteksizce paketi açmaya başladı. Paketin içinden, kâğıtlara sarılmış yeşil bir hasır şapka çıkınca çok şaşırıldı. Sarah'ın şapkayı başına geçirmesini izleyen Ben, «Sakın bunu başından çıkarma dedi.

Ben'in bakışları, yakınlardaki bir ağacın gölgesinde birasını İçen Dale'e takılmıştı. Onun dikkatle nereye baktığını merak eden Sarah, onun bakışlarını takip edince Dale'e gördü.

Anında kaşları çatılmıştı. Dale bugünlerde kendisine karşı garip bir tutum içindeydi. Bazen ona karşı çok iyi davranıyordu, bazen de onunla tanıştığına pişman gibiydi. Kendisine kızdığı için, Sarah onu kabahatli bulamıyordu. Ben'den boşanmış olduğunu söyleyerek Dale'i aldatmıştı; bu aralarındaki dostluğa yakışmayacak bir davranış olmuştu.

Daha bu sabah Dale onu aniden kollarının arasına alıp uzun uzun dudaklarından öpmüştü. Ben onların bu davranışı karşısında kaşlarını çatmakla yetinmişti. Sarah'ı kollarının arasından bırakırken de, Ben'in malına el attığına dair imalı birkaç kelime söylemeyi ihmal etmemiştir.

«Gidip Dale ile içki konusunda biraz konuşsan,» dedi Ben, Sarah'ya. "Bana gereğinden fazla içki içiyormuş gibi geliyor."

Sarah, «Herhalde rolü onu endişelendiriyor,» diye Dale'i savundu hemen. «Richard rolü hiç de kolay bir rol değil, onu epey yoruyor olmalı.»

"Sana bu işin kolay olduğunu kim söyledi? Ama içkinin ona bir yardımı olacağını da hiç sanmıyorum,» dedi Ben. Senaryonun ona hiç yakışmadığını mı ileri sürmeye kalkıyorsun yoksa?."

"Sevgilisinden dolayı mı?» diye sordu Sarah hiç çekinmeden. "Yo, hayır öyle düşünmüyorum, ama senin benim öyle düşünceğimi sanmam çok doğal. Eğer benim fikrimi istersen, bu senaryo yarım düzine Oscar'ı hak ediyor. Yazarıyla tanışmayı çok isterdim Bu kadar duygulu bir senaryoyu en son ne zaman okuduğumu hatırlamıyorum. Mantıksal açıdan bakarsan, filmin sonunda Richard'a acıman gerekir, ama senaryoyu okuduktan sonra mutlu sona nasıl ulaşılabileceğini düşünmeye başlamıştım.»

"Berengaria ile mi?» diye sordu yarı alaycı bir tavırla. .

Hayır.» Sarah başını iki yana salladı. «Philip ile» diye düzeltti Ben'i. "Senaryo insanda bu duyguyu uyandırıyor.»

"Çünkü kabul edilemeyecek bir şeyi kabul ettiriyor sonunda?» diye alay etti Ben. Dikkatle Sarah'ın yüzüne bakıyordu. Sarah çok öfkelenmişti.

"Hayır, ondan değil,» dedi Sarah. «Senaryo Richard'ı bir insan olarak tanımlıyor. Her insan gibi onun da iyi ve kötü, güçlü ve zayıf yanları var... Bu senaryoyu yazanın duygularını çok iyi anlıyorum aslında... Ama korkarım sen bunu anlayamazsın,» diye ekledi buruk bir tonla. "Senin hayatında duygusallığa yer yoktur, değil mi Ben?» Başka bir şey söylemeden ayağa kalktı ve yürümeye başladı. Ama sanki görünmeyen bir el onu durdurmuş gibi, birkaç adım sonra olduğu yerde durdu ve başını çevirip Ben'e baktı. Ben de ona bakıyordu. Gözlerindeyse sevgi dolu bir ifade vardı, Sarah bunun güneş ışıklarının bir oyunu olduğunu düşündü. Filmin başında, bozuk kamera yüzünden çok zaman kaybetmiş olan Ben, şimdi bu kaybettiği zamanı gidermekte kararlı görünüyordu. Çok iyi bir yönetmendi, oyuncularından istediği tepkileri almasını çok iyi biliyordu.

Bu sahnede Joanna'yı ilk kocasına götürmek üzere yola çıkmış olan katile, İspanya'dan geçiyordu. Erkekler ava çıkmışlardı, kadınlara ise ormanda oturup 'kendilerini beklemeleri emredilmişti. Sarah'ın bindiği kısrağın huysuzlanmaya başlamıştı. Sarah eğilip hayvanın yelesini okşadı. Bu sahnenin çok iyi olmasını istiyordu. Hiç hata yapmamalıydı ve Ben onu beğenmeliydi.

Bu bölümde, genç ve delişmen bir kız olan Joanna, ağabeyinin emirlerini dinleyip kadınlarla birlikte kalacağı yerde, erkeklerin peşinden dörtnala gidecekti. Sevgilisi Alain de Courey, Richard'ın şövalyelerinden biriydi Ve bu katilede o da bulunuyordu. Sevgilisinin peşinden dörtnala giden Joanna'nın başındaki tül ve saçını tutan file ağaçların dallarına takılı kalıyordu. Genç kız, saçları darmadağınık, yanakları heyecandan al al olmuş bir halde sevgilisine yetişiyor, Alain rolünü oynayan Paul Howell ise onun atını tutup yatıştırdıktan sonra, eğilip Joanna'yı dudaklarından öpüyordu.

Sarah'ın gözleri ata binen erkeklerin üzerindediydi. Paul diğerlerinden ayrılıp atını bir kenara çekti ve attan inip hayvanın nallarını kontrol etmeye başladı. Bu Sarah'ın sahneye girmesi için bir işaretti. Genç kız atını ona doğru sürmeye başladı. At dörtnala giderken artık Sarah yoktu... Şimdi Joanna'ydı; Başındaki tülün bir dala takılmasını sağladı, ardından aynı işlemi saçını tutan fileye de uyguladıktan sonra rahat bir nefes aldı. Buraya kadar bir sorunla karşılaşmamıştı. Yüzüne dökülen saçlarını eliyle geriye itti. Alain de atına binmiş, ona doğru ilerliyordu.

«Leydi, affınıza sığınıyorum, iyi bir İş yapmadığımı biliyorum. Ama ben...»

«Özür dilemenize hiç gerek yok şövalye.» Sözcükler aynen senaryoda yazılı olduğu gibi,

kendiliğinden dudaklarından dökülüyordu. Sarah kendini tümüyle rolüne kaptırılmış, ilk aşkı heyecanını yaşıyordu şimdi. Sahneyi sonuna kadar hiç eksiksiz oynamışlardı. Sahnenin çekimi bittiği zaman Ben onlara doğru ilerledi.

«Ben, o öpücük konusunda biraz şüpheliyim,» dedi Paul. «Atım tam o sırada kımıldadı. Yeniden çekmek ister miydin?»

«Hayır.» Ben'in sesi gereğinden fazla sert çıkmıştı. Paul onun bu tavrı karşısında şaşırılmıştı, ama bu konuda tek bir kelime de etmedi. Sarah da en az Paul kadar şaşırılmıştı bu işe. Ben'in bu sahneyi tekrarlatmak isteyeceğinden emindi. Daha dün ufak bir hata yüzünden Dale'e aynı sahneyi üst üste üç kere oynatmıştı. Hala şaşkın şaşkın olduğu yerde dururken yanına Eva geldi, Sarah'ya içecek soğuk bir şeyler getirmişti.

«Seni üzen bir şey mi oldu?» diye sordu Eva.

«Pek sayılmaz, ama neden Ben sahnenin yeniden çekilmesini istemedi acaba, diye düşünüyordum.»

«Belki de karısını başka bir erkeğin kollarının arasında görmek istemiyordur,» dedi Eva gülümseyerek. O da hepimiz gibi etten kemikten yapılmış bir' insan,» diye ekledi anlayışlı bir tavırla. «Hem daha yeni bir araya geldiniz. Dıştan dünyayı umursamazmış gibi görüldüğünü biliyorum, ama bunun, onun asıl hali olmadığını ikimiz de biliyoruz. Dale ne kadar yüzeysel bir insansa, Ben tam tersine o kadar derinlemesine inebilen bir' insandır...»

Amerika'ya dönmeden önceki son gece bir parti verileceğinden söz edilmeye başlanmıştı. Amerika'daki stüdyolarda Sarah'ın aşk sahneleri ve Richard'ın Haçlı Seferleri'nden sonraki yaşamı çekilecekti. Sarah Amerika'ya pek gitmek istemiyordu. Ben'in saygıdeğer eşi rolünü daha ne kadar süreyle oynayabileceğinden de pek emin değildi. O geceden sonra Ben bir daha ona yaklaşmaya çalışmamıştı, ama Sarah ikisinin de bu duruma daha ne kadar dayanabileceklerini bilmiyordu. Çoğu geceler, yatağa yattıktan sonra, Ben'in, daktilosunun başına geçip sabahlara kadar yazı yazdığı biliyordu. Onun ne yazdığı bir türlü anlayamamıştı, ama Ben'e sormaya da cesaret edemiyordu.

Partiye gitmeyeceğini bildirmişti. Ben'in o gece iş için Sevilla'ya ineceğini ve ancak geç bir saatte döneceğini öğrendi. Ben ona, kendisiyle birlikte Sevilla'ya gelmesini önermemişti. Diğer taraftan Dale, Sarah'ın partiye katılması için epeyce ısrar etmiş ama olumlu bir sonuç alamamıştı.

Joanna rolü genç kadını umduğundan fazla yormuştu, Ben ile birlikte yaşamak ise onu çok zorlamıştı. Şimdi Sarah, bunların etkisini göstermeye başladıklarını fark ediyordu. Eğer kendini biraz daha zorlarsa, sonunun hiç de iyi olmayacağını hissediyordu.

"Oh, hadi tatlım", diye ısrar etmişti Dale, gelmek istemediğini söylediği zaman. O sırada Dale'in karavanının önünde duruyorlardı. Dale kapıyı açarak, «İçeri gel de bir içki içelim, bu arada ben de belki seni ikna etmeyi başarırım,» dedi.

Ama Sarah başını iki yana salladı.«Gelmek istemiyorum, Dale,» dedi kesin bir tavırla. Çok yorgun hissediyorum kendimi.»

«Zavallı tatlı kız.» Sarah genç adamın elini dostça beline dolmasına ve onun hafifçe dudaklarından öpmesine hiç sesini çıkarmadı. Ama onlara doğru yürümekte olan Ben'i görünce

hemen Dale'i kendinden uzaklaştırdı.

«Aman Tanrım, her şeyi gördü.» dedi Dale, ağda1ı bir sesle. Sarah bu espriye gülmek gerektiğini biliyordu, ama her nedense durumun komik yanını bir türlü göremiyordu. Tam tersine midesi kasılmaya elleri titremeye başlamıştı. Ama Ben onlara tek kelime bile etmeden, yanlarından yürüyüp geçti.

Dale yüzünü buruşturdu. "Umursamaz havalara giriyor,» dedi genç adam. «Bunun bir rol olduğunu ikimiz de biliyoruz. Yoksa başında sana söylediğim gibi, iddiasını yeniden kazanmaya mı kalkıştı? Ama sana hatırlatmıştım, değil mi? Ben, bunu, ikimizin arasına girebilmek için yaptı, bundan eminim.»

Sarah'ın midesi bulanmaya başlamıştı. Genç kadın başını iki yana salladı. « Yanılıyorsun Dale dedi ne söylediğini bilir bir tavırla. "Beni daha önceden dikkatli olmam için uyardığını biliyorum, ama Ben... denemedi bile...» Sarah ona durumu nasıl açıklayacağını bir türlü bilemiyordu. Dale birden rahatlamıştı.

«Hiç önemi yok öyleyse,» dedi yumuşak bir sesle. "Ben'in sevdiğim kız arkadaşımı incitmesini istemiyordum... Hem de ikinci bir kez!»

Sarah yatmaya hazırlanırken partiden yükselen neşeli kahkahaları duyabiliyordu. Saat on ikiye kadar bundan sonra çekilecek olan sahneleri okumak bahanesiyle uyumadı, ama on iki olmuş ve Ben hala gelmemişti. Onu neden bekliyordu sanki? Gelse de ne olacaktı?

Telaşla karavanın kapısının vurulduğunu duyunca, önce bunun Ben olduğunu sandı, ama kapıyı açtığı zaman, karşısında, yüzünde endişeli bir ifadeyle duran erkek Ben değil Paul idi

"Sarah, Ben ile konuşmam mümkün mü acaba?»

«Ben burada değil,» dedi Sarah ağır ağır. «Hala Sevilla'da. Ben yardımcı olabilir miyim?»

«Bilemiyorum. Dale ile başım dertte. Partiden sonra' kente inmekte ısrar etti. Araba kullanamayacak kadar içkili olduğundan ben de onunla indim. Ama şimdi...»

«Kör kütük sarhoş mu?» diye sordu Sarah. "Hem de nasıl! Hala arabada. Ben buradaysa...»

«Eğer arabayı kapının önüne çekersen onu içeri alırız. Ben de ona koyu bir kahve hazırlarım,» diye önerdi Sarah. «Biraz ayılınca da onu karavanına birlikte götürürüz.»

«Bana bu yardımı yapar mısın?» Paul'un yüzünde rahatlamış bir ifade vardı. «Öyleyse gidip onu getireyim.»

Araba karavanın önünde durduğunda Sarah da kahveyi hazırlamıştı. Paul, Dale'i güç bela karavana sokup bir divanın üzerine yatırdı. Dale önceleri kahveyi içmemekte ısrar etti.

«Onu ayıltamayacağız galiba. Keşke seni bu işe karıştırmasaydım,» diye mırıldandı Paul. «İşin kötüsü de, bunu sırf Ben'i kızdırmak için yapıyor. Ben ona, içkiyi azaltmasını söyledi, Dale de tam tersini yaptı. Filmin sonuna geldiğimizi ve artık yerine başka birini bulamayacağımızı biliyor. Eğer filmde bir gecikme olursa, bu işi finanse edenlerin Ben'in karşısına çıkacağını da biliyor.»

Paul'un anlattıklarından tek bir sonuç çıkarıyordu genç kadın: Dale, Ben'den nefret ediyordu. Tam bu sırada Dale inledi. Paul ne olduğunu anlamak için genç adamın üzerine eğilince, Dale kıımıldandı ve Paul'un elinde tuttuğu kahve fincanını döktü. Kahve olduğu gibi Paul'un pantolonuna dökülmüştü.

"Hemen git üstünü değiştir,» dedi Sarah genç adama. "Dale galiba kendine geliyor. Ben de ona taze kahve getireyim.»

«Sağ ol. Hemen gelirim,» diyen Paul, aceleyle karavandan çıktı.

«Hadi Dale, şu kahveyi iç bakalım.» Paul gideli on dakika olmuştu. Sarah yeniden yaptığı kahveyi Dale'e içirmeye çalışıyordu. Dale biraz ayılır gibi olmuştu. Şansı yaver giderse, Paul gelene kadar iyice kendine gelmiş olurdu.

«Bana öyle bakma tatlım,» diye sarhoş sarhoş konuştu Dale. «Birazcık eğleneyim dedim! Sen de kocana benzemeye başladın. O nerelerde?» diyerek çevresine dikkatle bakındı. «Seni burada yalnız başına bırakıp gitti mi yoksa? Zavallı Sarah, »

Başını Sarah'ın omzuna koyup dudaklarını ona uzatınca genç kadın öfkelenmişti. «Artık yetti, Dale. Bırak bu saçmalıkları!» Ama Dale'in onu bırakmaya hiç de niyeti yokmuş gibi görünüyordu. Sarah onun, sarhoş birine göre fazla kuvvetli olduğunu düşündü. Onu kendinden uzaklaştırmaya çalışmasına rağmen Dale aralı olmadı. Herhalde sarhoşluğun etkisiydi bu. Dale ne yaptığının bilincinde değildi.

"Güzel Sarah,» diye mırıldanarak genç kadını yeniden dudaklarından öpmeye yeltendi. Sarah onu buradan kaldırıp götürmeyeceğine göre, kendisinin ondan uzak durmasının daha iyi olacağını düşünerek ayağa kalkınca, Dale'in üzerine oturmuş olduğu sabahlığının büyükçe bir bölümü yırtılıverdi. Aynı anda karavanın kapısı açılmıştı.

Sarah bir anda olduğu yerde donup kaldı. Yanakları kıpkırmızı kesilmişti. Şimdi Ben bu sahneyi kendisine göre yorumlayacaktı doğal olarak.

"Seni yatağa atana kadar da mı sabredemedi?» diye homurdandı Ben. ..Seni uyarmıştım Sarah!»

"Ama Ben...» Sarhoş o, diyeycekti, ama tam o sırada Dale oturduğu yerden ayağa kalktı ve Ben'e gülümsedi. Ben bir anda öfkeyle Dale'in üzerine atılmıştı.

«Ben, lütfen, anlamıyorsun,» diye bağıırıyordu Sarah. Ben'in gözlerindeki öfkeyi çok iyi tanıyordu, şu anda Dale'i öldürebilirdi.

"Sen sus!» dedi Ben, kısıllı dişlerinin arasından. "Seninle daha sonra ilgileneceğim.» Dale'i yarı sürükleyerek, yarı iterek karavandan dışarı atarken, Sarah da Paul'un bir an önce gelmesi ve durumu Ben'e anlatması için içinden dua ediyordu. .

Dışarıdan Dale'in sesi geliyordu. Şimdi epeyce ayılmış bir hali vardı. "Beni alt etmek için yanıp tutuştuğunu biliyorum Ben,» diyordu.

"Ama çenemi dağıtırsan film de gecikir. Her neyse...» Sarah, Dale'in bu cesareti karşısında hayrete düşmüştü. «Üçüncü kez şans senden yana,» dedi Dale.

Ben'e neden bunları hatırlatıyordu sanki? Kocasının Yüzündeki ifadeden, onun sabrının taşmış olduğunu anlamıştı Sarah. Ben'in karavanın kapısını kapadığını duyduğu zaman ne yapacağını şaşırıldı.

«Dale bu işi ucuz atlattı,» dedi Ben kapıyı arkasından kapattıktan sonra. «Ama sen onun kadar şanslı değilsin! Senin için iyi bir ceza düşünmeliyim. Şöyle filmin çekimini engellemeyecek ve gözle görülmeyecek, bir şeyler, öyle değil mi sevgili karıcığım?» Bu son sözleri adeta hırlar gibi söylemişti. Uzanıp genç kadının üzerindeki sabalılığın geri kalan bölümünü bir çekişte yırtıp aldıktan sonra bu sefer de geceliğe uzandı.

«Ben, lütfen, diye son bir gayretle Sarah kocasına yalvardı. Ama hiçbir yaran olmamıştı Ben arım üzerindeki incecik geceliği parçalayarak çıkardıktan sonra genç kadını kucakladığı gibi kendi yatak odasına götürdü. Ben'in çalıştığı masa ve çevresi ne kadar dağınıksa, yatak odası da tam tersine o kadar dedi topluydu. Sarah ona karşı koymamaya karar verdi. Karşı koyarsa kaybedeceğini biliyordu. Galiba, Ben de ondan bunu istiyordu. Böylece Sarah'ı bir güzel cezalandırabilecekti. Ben genç kadını yatağın üzerine attıktan sonra, gözlerini bir an bile. Yatakta çıplak yatan karısının üzerinden çekmeden, aceleyle üzerindikileri çıkarmaya başladı. Genç adamın gözlerinde vahşi bir parıltı dolaşıyordu. Sarah her ne kadar utandıysa da, bakışlarını genç adamın üzerinden çekemiyordu. Gözleri onun geniş omuzlarından göğüslerine, oradan da kaslı karnına doğru kaydı.

«Korkuyor musun?» Sözcükler adeta avının üzerine kapanmaya hazır bir parsın memnun mırıltısını andırıyordu. ..Korkmana hiç gerek yok, ben hakkım olanı alacağım.»

«Eğer bilmiyorsan, sana söyleyeyim, artık yasalar kocaların karılarına istekleri' dışında sahip olmalarını engelliyor,» diye uyardı Sarah onu. Ama Ben, onun söylediklerinden hiç etkilenmemiş gibi, yatağın önünde durmuş büyük bir dikkatle genç kadının çıplak bedenini seyrediyordu. Sarah üzerine örtecek bir şeyler bulmak ümidiyle çevresine bakındı.

«Utaniyor musun?» Sesindeki alaycı ton genç kadını incitmişti. Ben yatağın üzerine oturunca itiraz etmek için ağzını açtı, ama kocası uzanıp, onun yumruk halinde sıkılmış ellerini avucunun içine aldı ve parmaklarını teker teker açtı.

«Utmanman içi_ hiçbir neden yok,» dedi ağdalı, bir tonla. Bir zamanlar, çok kısa bir sahne bile olsa, bütün film dünyası seni böyle çıplak görmüştü.»

Sarah o sahneyi çok iyi hatırlıyordu. Shakspeare'in çekiminde tıpkı buna benzer bir sahneyi çevirmek zorunda kalmıştı. Ama o zamanlar bundan ne kadar utandığını da unutmamıştı. Ama çok kısa bir sahne olmuştu, hem o zaman çırılçıplak da değildi. Ben ona bu konuda çok yardımcı olmuştu.

«Ve Dale de tabii,» diye ekledi Ben. Genç kadının yanına uzanıp çenesini ellerine dayadı.

Bütün korkusuna rağmen Sarah yine de bir tepki göstermişti. Mantiğiyla bedeni şu anda tam bir çelişki içindeydi...

«Ama bu gece onu unutacaksın. »

Sarah itiraz etmek için ağzını açmaya kalkışınca,

"Tek kelime bile söyleme,» diye uyardı Ben onu, sonra adeta onu cezalandırmak istercesine genç kadını öpmeye başladı. Sarah ona karşı koymaya çalışınca, genç adam onu sıkıca belinden yakalayıp iyice yatağa bastırdı.

Sarah ondan kaçmaya çalıştıkça, bedenleri birbirine daha çok kenetleniyordu. Genç adamın göğsündeki sert killar göğüslerine batıyordu, Bu temastan göğüs uçları sertleşmişti Sarah'ın. Öfkeyle ümitsizlik, sevgiyle ihtiyaç arasında kıvranıp duruyordu genç kadın. Kendisini zorladığı için Ben'e kızılıyordu. Kendisine 'bugüne kadar yaptıkları için Ben'e "yine kızılıyordu... Ama diğer taraftan onu sevmemek de elinde değildi. Onun tarafından sevilip okşanmak için yanıp tutuşuyordu.

Ben dudaklarını serbest bıraktığı zaman, Sarah'ın dudakları zonkluyordu. Ben gözlerini genç kadının yüzüne dikti. "Ne oldu?» diye alay etti onunla. «Karşı koyamayacak kadar korktun mu?»

Sarah'ın içinden bir şeyler kopmuş tu sanki karşısında duran bu alaycı yüzü tırmalamak için ellerini uzattı.

Ben onun bileğini yakalarken, gözlerinde zafer dolu bir ifade yanıp sönmüştü. Sarah'ın kolunu yatağın üzerine bastırdıktan sonra yeniden genç kadını öpmeye başladı. Ben'in e11eri şimdi göğüslerinin üzerinde dolaşıyordu. Sarah, içinden yükselen öfke dalgasının ne zaman ihtirasa dönüştüğünü bilmiyordu, tek bildiği büyük bir istekle genç adama karşılık verdiğiydi. Gözlerini açıp Ben'in yüzündeki ifadeyi inceledi. Bu yüzde zafer kazanmış bir ifade yoku. Bu yüzde, tıpkı kendi yüzünde olduğu gibi ihtiras Ve arzu vardı.

"Sarah.» Farkında olmadan genç kadının adını mırıldanmıştı. Sonra onun başını geriye çekip, açıkta kalan bembeyaz boynunu öpmeye başladı. Dudakları aşağı doğru kaydıkça, Sarah zevkten inlemeye başlamıştı. Biraz daha böyle devam ederse, Sarah onun kollarının arasında eriyeceğini biliyordu.

Artık 'bedenleri mantıklarını yenmişti. Sarah, Ben'in kesik kesik soluduğunu, alınının ter içinde kaldığını fark etti. Onun da yanakları pembeleşmişti.

Genç adam dudaklarını onun boynundan çektiği zaman Sarah titriyordu, ama titremesi korkudan değildi artık. Tırnaklarını genç adamın sırtına batırırken bunu öfkesinden değil, ondan kopmamak için yapıyordu, Sarah, Ben'in kendini kontrol edemediğini ilk kez fark ediyordu, Şimdiye kadar olan sevişmelerinde Ben her zaman için ne yaptığını çok iyi bilmişti, ama bu kez o da, en az Sarah kadar, kendinden geçmiş bir haldeydi. Sarah ilk seviştikleri geceyi çok iyi hatırlıyordu. O gece bile Ben bir yere kadar kendini kontrol altında tutmasını bilmişti. Ama bu gece...

«Sarah dokun bana. İste beni!» Kelimeler adeta Sarah'ın tenini yakılıyordu. Ben'in üzerinde bu kadar etkili olduğunu görmek, genç kadını tahrik etmişti. Birden utanmayı biryana atarak genç adama sıkıca sarıldı ve onu, geniş omuzlarından başlayıp beline, bacaklarına kadar uzun uzun okşadı. Şimdi ikisinin de damarlarından arzu ateşi akılıyordu. Ben onu, kendisiyle birlikte doruğa erişmesi için bekliyordu. Ve sonunda, birlikte arzunun doruğuna çıktılar.

Daha sonra, yatağın üzerinde yatarlarken, Sarah hala ne olup bittiğini anlayamamıştı. Ceza nasıl bir anda arzuya dönüşmüştü? Yan gözle Ben'e baktı. Ben gözleri kapalı yatılıyordu, ama Sarah'ın kendisine baktığını hissetmiş gibi, birden gözlerini açtı. Sarah, onun ne söylemesini beklediğini bilmiyordu, ama Ben ona, «Şimdi bana Dale'den söz et,» deyince, Sarah'ın o pembe dünyası bir

anda tuzla buz oldu. Dilinin ucuna kadar gelen binlerce ters cevabı yutmayı tercih etti. Ben ona yine oyun oynamıştı. Birlikte paylaştıklarını sandığı bu mutlu olay bir anda cehennemde geçirilmiş bir ömür haline dönüşmüştü.

Ben'in, «Ama şu kadarını söyleyeyim,» diye konuştuğunu hayal meyal duyuyordu. «Sana bir kadın olmasını öğretmiş doğrusu. Hem de çok ateşli bir kadın... Şimdi Richard'da önemli bir sevişme sahnenin olmadığı için üzülüyorum. Çok iyi bir yeteneğini boşa harcıyoruz güzelim. Milyonlar kazanırsın eğer.,,»

Sarah onun daha fazla konuşmasına izin vermeden suratına bir tokat patlattı. Beş parmağının da izi genç adamın yüzüne çıkmıştı. Gözlerinden yaşlar boşanmadan, aceleyle yataktan kalkıp kendi yatak odasına kaçtı. Ben'in peşin' den gelmesinden korkuyordu. Yarım saate yakın bir süre yatağın üzerinde yattıktan sonra, epeyce sakinleşmişti. Ben de bu süre içinde gelmediğine göre, belki de onu yeterince cezalandırdığını düşünüp, genç kadını daha fazla rahatsız etmekten vazgeçmişti.

Sevişmeleri, Sarah'ın bugüne kadar fark edemediği bazı gerçekleri görmesine yardımcı olmuştu, Öncelikle, kendisinin ne kadar ateşli bir kadın olduğunu öğrenmişti. Ben'in onunla sevişmesinin başlıca nedeni, onu cezalandırmaktı.

Ama bunu bilmesine rağmen, Sarah ona bir türlü karşı koyamamıştı. Neyse ki yarın sabah İspanya'dan ayrılıyorlardı. Ben ile aynı karavanda yaşamaya daha fazla tahammül edemeyeceğini artık çok iyi biliyordu.

Herhalde Ben de Sarah'ın ona karşı olan duygularını fark etmiş' olmalıydı. Şimdilik bu konuda ağzını açıp da tek kelime bile söylememişti ama bundan sonra söyleyeceği kesindi. Tam uykuya dalma üzereyken, aklına Dale geldi. Ben'in bu kadar öfkelenmesine neden olan kişi...

«Evet, oldu işte. dedi Lois. Her şey yerine yerleştirildi, artık gitmeye hazırız. Evime dönmek için ne kadar, sabırsızlandığımı bilemezsin. Erkek arkadaşım bir radyo istasyonunda çalışıyor,» diye açıkladı. «Böyle bir yerde onsuz olmak kadar kötü, bir şey düşünemiyorum»

Sarah dönüş yolculuğu' için kendisine nasıl bir ayarlama yaptıklarını öğrenmek için Lois'e uğramıştı. Oyuncular ve çekime katılan elemanları için uçakta yer ayrılmıştı. Ama» diye açıkladı Lois. Gina, sevgilisi R.J.'nin özel uçağıyla dönüyor.» Lois yüzünü buruşturdu. «Zavallılık, o kadar da tatlı bir insandır ki. Aslında Gina'dan çok daha iyilerine layık... Gina o kadar huysuz bir kadındır ki anlatamam.»

R.J. Bir gece önce gelmişti. Sarah partiye gitmediği için R.J. İle ancak ertesi sabah tanışabilmişti. Sabah kalktığında, R.J.'yi Ben ile oturmuş, filminden söz ederlerken bulmuştu.

Sarah mutfakta kahve hazırlarken, Ben yanında R.J. İle birlikte içeri girmişti. Ben onu R.J. ile tanıştırdıktan sonra Sarah 'onlara kahve ikram etmiş, daha sonra da yalnız başlarına kalmak isteyeceklerini düşünerek bir bahane uydurarak yanlarından uzaklaşmıştı. Aslında sabah sabah Ben ile tek başına karşılaşmadığı için haline şükrediyordu. Sabah uyandığında, bir gece önce Ben ile nasıl hiç düşünmeden yattığı aklına gelince, kendi kendine öfkelenmişti. Dahası, Ben'in bundan yararlanarak kendisine sürekli takılacağını da biliyordu. Bu duruma nasıl dayanacağını bir türlü kestiremiyordu Sarah»

Ben'in kendisine seslendiğini duyan Sarah, oturma odasına geçti. R.J,'nin hala orada olduğunu

görünce derin bir nefes aldı.

«RJ. İkimizi de özel jetiyle dönmemiz için davet etti, bende kabul ettim,» dedi, "Döndükten, sonra, senin eve yerleşmen birkaç saatten fazla sürmez herhalde sonra da stüdyoya gideriz;»

"Eve mi?» Sarah hayretle genç adama bakınca Ben kaşlarını çatı.

"Evet, evime... Malibu Beach'deki evime. Orada oturmaktan hoşlanıyorum. Hem stüdyoya da çok yakın.»

"Ama...» 'Ben seninle birlikte kalmak istemiyorum: diyecekken, kelimeler boğazına takıldı. Bu konuda tartışmaya kalkışırsa, sonuçta kazananın Ben olacağını çok iyi biliyordu. Hem tartışamayacak kadar yorgundu da. Nasıl da aklına gelmemiştir? Ben bu evlilik oyununu film bitene kadar sürdürecekti doğal olarak. Ama bu ne kadar sürerdi? Kendisi buna daha ne kadar dayanabilirdi?

Ama en azından bu kez bir evin içinde birlikte olacaklardı, yani birbirlerinin ayaklarına pek dolaşmayacaklardı. Örneğin dün gece, yattığı yerden Ben'in nefes alıp vermesini dinlememiş miydi? Karavanın duvarları O kadar inceydi ki; yan odada yapılan en ufak bir hareketi bile duyabiliyordu insan, ama evde bu olmayacaktı...

YEDİNCİ BÖLÜM

Çevresinde koşuşturan insanları izleyen Sarah, bütün aletlerin ve dekorların sökülmesinden sonra burasının ne kadar ıssız bir görünüme kavuşacağını düşündü. Onlar gittikten sonra karavanları kiralayan şirket gelip karavanlarını da alınca, burada uç ay süreyle yaşadıklarına dair en ufak bir iz bile kalmayacaktı.

Tıpkı Ben ile kendi aralarındaki ilişki gibi. Dıştan bakıldığında hiçbir şey olmamış gibi görünüyordu, ama derine inildiğinde... Onu bu düşüncelere sevk eden adamın, karşısında belirlediğini görünce birden kısıldı.

«Yarım saat önce bavullarının toplanmasını bitirdiğini sanıyordum,» diye konuştu Ben, Ama Sarah genç adamın, dikkatle yüzüne baktığının ve onun içine kapanık halini gözünden kaçırmadığının farkındaydı.

«Sarah! Genç kadın başını sesin geldiği yöne çevirdi. Paul ona doğru geliyordu. Saçları yapış yapış olmuştu, yüzünden ter damlıyordu. Diğerlerine göre çok yakışıklı bir erkekti, ama Sarah için hiçbir şey ifade etmiyordu işte.

"Dün gece bana yardımcı olduğun için sana teşekkür etmek istiyordum,» dedi Paul, yanlarına gelince. "O patirtıda kolu mu da yakmışım. Kolumu sarıp da Dale'in karavanına geldiğimde, onun çoktan gelmiş olduğunu gördüm. Epeyce de ayılmıştı.» Ben'e dönüp yüzünü buruşturdu. «Dün gece bize çok sıkıntı verdi, Ben", dedi. "Ama Sarah bana çok yardımcı oldu. Seni bulmak için karavana geldiğimde yoktun, bunun üzerine Sarah yardım etmeyi önerdi.»

İkisine de gülümsedikten sonra geldiği gibi yine aynı hızla oradan uzaklaştı. Ben hiç konuşmadan onun arkasından baktı bir süre.

"Neden söz etti?» Sesi sakın çıkıyordu, ama Sarah iliklerine kadar ürperdiğini hissetti.

«Sarah" Ses tonu, sabrının taşmak üzere olduğunu gösteriyordu. "Anlatsana şu işi bana!"

"Söylediklerini sen de duydun", dedi Sarah soğukça. "Dün gece, saat on ikiyi biraz geçe, karavanın kapısını çaldı. Önce sen sandım. Ama açınca karşımda Paul'u buldum. Bana Dale'in... kentten yeni döndüğünü söyledi...» Dale'in adım kötüye çıkarmadan durumu Ben'e nasıl açıklayacağını düşünüyordu. Ama Ben onun ne demek istediğini çoktan anlamıştı, çünkü dudaklarında alaycı bir gülümseme vardı.

"O kadar çok içmişti ki, Paul onu kucakladığı gibi buraya getirdi, bunu mu anlatmaya çalışıyorsun bana?»

"İç... İçmişti," dedi Sarah, Ben'in sorusunu duymazlıktan gelerek. ..Paul onu... Ayıltmak istiyordu. Senden yardım istemeye gelmişti, ama sen olmayınca, en mantıklı çözümün, benim onlara...

"Sen de hemen yardımına koşun", diye öfkeyle homurdandı Ben. «Ama bana hala içeri girdiğimde neden onun kollarının arasında olduğunu açıklamadın. Öyle değil mi? Yoksa onun ne halde olduğuna aldırmayacak kadar arzu başına mı vurmuştun?»

"Senin düşündüğün gibi olmadı, dedi Sarah.

«Olmadı mı? Öyleyse bana işin doğrusunu anlatsana.» Birden Sarah'ın yanına yaklaşmıştı, onu sertçe bileğinden tuttu. Sarah onun gerçeği öğrenebilmek için zora bile başvurmaktan çekinmeyeceğini anlamıştı artık.

«Dale'i ayıltmak için kahve hazırladım. Paul kahveyi ona içirmeye çalışırken, kahve döküldü ve Paul'un pantolonu baştan aşağı ıslandı. Paul üzerini değiştirmek için karavandan ayrılınca, Dale de...»

«Dale'in, seninle baş başa kaldığı zaman aklından neler geçtiğini çok iyi anlıyorum,» diye genç kadının sözünü yanda kesti Ben. "Ama hiç düşündün mü, beni görünce, kör kütük sarhoş bir adam rolü oynamasına rağmen bir anda nasıl da ayılıverdi?»

Gerçekten de o gece Dale, çok sarhoş olmasına rağmen, Ben'in içeri girmesinden sonra pek çabuk kendini toparlamıştı. Ama Sarah bunu Ben'e itiraf etmeyecekti. Yine de Ben, yüzündeki ifadeden Sarah'ın gerçeği anladığını fark etmiş olmalı ki, genç adamın dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi.

«Belki de Dale, Paul'u kullandı. Ondan yararlanarak seninle baş başa kalmayı sağladı...

«Benimle baş başa kalmak mı?» Sarah öfkelenmeye başlamıştı. Neden herkes Dale'in adına leke sürmeye çalışıyordu? «Eğer Dale'in niyeti benimle baş başa kalmak idiyse, herhangi bir oyuna başvurmasına gerek yoktu.»

"Ama buna benim de tanık olmamı istiyordu,» diye konuşmasını sürdürdü Ben. Dikkatle, Sarah'ın yüzünün alacağı ifadeyi bekliyordu.

"Ama neden... Neden böyle bir şey istesin?» Sarah bir an için, şimdiye kadar hiç aklına

gelmeyen bir gerçeği görür gibi oldu. Bu o kadar önemli, hatta hayati bir gerçektir ki başı döndü sanki. Ama bu ihtimali hızla kafasından uzaklaştırdı, Karşısında durmuş büyük bir dikkatle kendisini izlemekte olan Ben, sanki kafasının içinden geçenleri anlamış gibi, yüzünde alaycı bir gülümsemeyle ona bakıyordu.

«Boşver Sarah,» dedi Ben, kısıklı dişlerinin arasından. "Kafanı çok fazla yorma.» Genç kadının bileğini serbest bıraktıktan sonra ona arkasını dönüp hızla oradan uzaklaştı. Sarah öfkeden tir tir titriyordu. Dün akşam olanlar için özür bile dilememişti. Onu Dale ile sevişmekle suçladığı için en azından özür dileyebilirdi. .

"Uçak kalkar kalkmaz hostesimiz bize içkilerimizi getirecek"

Şuanda R.J.'nin lüks özel uçağının içindeydiler. Sarah hayretle çevresini saran lüks havaya bakıyordu. Gina başını koltuğun arkasına dayamış, gözlerini sıkıca yummuştu. Yüzünde sıkıntılı bir ifade vardı. Sevgilisinin onu eğlendirmek için yaptığı her türlü girişimi geri çeviriyordu.

Sarah, uçak yolculuğu sırasında Gina'nın Ben'in yanında oturmakta ısrar edeceğini sanmıştı. Ama şimdi onun, zengin sevgilisini elinden kaçırmak istemediğini anlıyordu. Ben bunu bilseydi herhalde çok üzülürdü. Kimsenin hayatında ikinci erkek olmak istemezdi o. Hele bir kadının...

Uçak havalanır havalanmaz, hostes içkilerini ikram etmeye başladı. Sarah arkasına yaslanıp içkisini yudumlamaya başladı. Ben yanındaki koltukta oturuyordu. Birbirlerine dokunmamalarına rağmen, Sarah onun varlığını, bedeninden yayılan erkeksi havayı hissedebiliyordu. Güçlükle Ben'i kafasından atarak, R.J.'nin konuşmasına kulak verdi.

"Sana küçük bir sürprizim var Ben,» diyordu R.J. «Her zamanki gibi filmi seyretmek yerine daha hızlı bir yöntem uygulayacağız. Senin şu kocan yok mu? Dedi Sarah'a dönerek. "Kendine' göre bir klâsı var. Diğer yönetmenler gibi her çekimden sonra filmi izlemekten hoşlanmıyor. Beklemeyi tercih ediyor.»

"Üzerinden zaman geçmeden seyretmekten hiç hoşlanmam,» dedi Ben. "Sahnenin çekiminden hemen sonra, sıcaklığına seyredersen o zaman tarafsız kalamıyorum, hala o gün, o sahnenin çekimi sırasında hissettiklerimin etkisi altında oluyorum. Ama aradan zaman geçince, eleştirilerim de daha yapıcı oluyor.»

"Aman ne kadar da titizsin canım,» diye somurttu Gina. «Ayrıca çok da katı. Yan gözle RJ.'ye bakıyordu. «Bana ne kadar kötü davrandığını tahmin edemezsin.»

RJ., Gina'nın yakınmasını duymazlıktan gelerek, Sarah'a döndü. Genç adamın yüzünde samimi bir gülümseme vardı. «İşte benim duymak istediğim de buydu,» dedi, Ben'in sırtını okşayarak. «Birisini paramın nasıl harcandığına göz kulak olmalı.»

"Bu işe pata yatıran yalnız sen değilsin sevgilim,» dedi. Gina, anlamlı anlamlı Ben'in yüzüne bakarak. «Ben de bu filme yatırım yaptı. Bir gün o da en az senin kadar zengin olacak...

RJ. Yine onu duymazlıktan gelerek hostesi yanına çağırdı ve onun kulağına bir şeyler fısıldadı. Birkaç dakika sonra kabinin ışıkları söndürülmüştü. Nereden çıktığı belli olmayan bir perde önlerinde belirmişti. Filmin başlamasıyla birlikte Sarah kalbinin heyecanla çarptığını hissetti.

Gina bir sigara yakıp dumanını havaya üfledi. «Film hakkında ne düşünüyorsun Ben?» diye sordu.

"Şekillenmeye başlamış.. Dedi Ben kısaca.

Ama Sarah onun dikkatle filmi izlemesinden ve yüzündeki ifadeden memnun kaldığını anlamakta gecikmemişti. Ben'in sessizliği, filmin olumlu olduğunu gösteriyordu. Sarah kendisine ait olan sahneleri büyük bir dikkatle izliyordu. Paul'un onu öptüğü sahneye gelindiğinde, nefesini tutmuştu. O küçük hata filmden çıkarılmıştı. Sarah bu hatayı kimin fark ettiğini ve bu sahneyi kimin düzelttiğini merak ediyordu.

Akşamüstüne doğru bir gece önceki uykusuzluğu ve uçak yolculuğu etkisini göstermeye başlamıştı. Sarah gözlerinin kapandığını hissediyordu. İki koltuk arasındaki kol koyma yerinin kaldırıldığını ve Ben'in kolunu, belini ne doladığını hayal meyal hissediyordu. Ama Sarah bunun bir düşünce olduğunu tekrarladı kendi kendine.

Sarah büyük bir mutluluk duygusuyla gözlerini açtı. Ben kolunu onun beline dolamış, başını da geniş omzuna yaslamıştı. Hafifçe yerinden oynamaya kalkınca Ben'in kolu onu kendine doğru çekti. Karşılarındaki koltukta Gina derin bir uykuya dalmıştı. Sarah yavaşça başını kaldırıp Ben'in yüzüne baktı. Uykusunda, genç adamın yüzündeki sert hatlar yumuşamıştı.

Ben hafifçe başını ondan yana çevirip gözlerini açtı Ve mahmur mahmur genç kadına baktı. «Sarah! Sevgilim benim!» Sarah bir an için mutluluk denizinde boğulur gibi oldu. Genç adam yavaşça eğilip onu dudaklarından öptü.

«Hey kumrular gibi sevişmeyi bırakın artık. Kahvaltı zamanı geldi!»

R.J.'nin sesini duyunca Ben'in gözleri birden açılmıştı. Sarah'ın heyecandan pembeleşmiş yüzünü ve şişmiş dudaklarını görünce yüzü birden sertleşti. Dale'in bizi burada rahatsız edememesi ne kadar üzücü olmalı,» diye fısıldadı genç kadının kulağına. ..Düş kırıklığına uğrar mıydı dersin?»

Bakışları, sesinin tonu ve yüzündeki ifade Sarah'a unutmak istediklerini yeniden hatırlatmıştı. .

"Dale benim bir aktris olduğumu biliyor, Ben,» diye söylendi. Kollarında olduğum erkeğin o olduğuna kendimi inandıracak kadar iyi bir aktris olduğumun da farkında.» .

"Demek öyle ha? Keşke geçen akşam yatağın yanına bir teyp koymuş olsaydım.» Ben'in, ses tonu şimdi çok çirkinleşmişti. Karanlıkta fısıldadığın ad benim adımdı Sarah. Seni sevmem için yalvaran da sendin, hatırladın mı?"

Hostesin yanlarına gelmesi üzerine Sarah ona cevap vermekten kurtulmuştu. Sarah hostese kahvaltı etmeyeceğini, sadece sıcak bir kahve içeceğini söyledi. Ben'in kahvaltı için ısmarladıklarını duyunca, genç adamın iştahının kaçmamış olmasına şaşıtı. Kendi midesi kahveyi bile kaldıramayacak kadar bulanırken; biraz önce aralarında geçen tatsız olay Ben'i hiç etkilememişse benziyordu. Aslına bakılırsa, Ben'i ne zaman etkileyebilmişti ki? Eğer Ben onu birazcık olsun sevmiş olsaydı, Dale ile girdiği iddiadan çoktan vazgeçerdi.

«Amerika'ya hoş gelelin!» Ben'in ses tonu Söylediği cümleyle hiç bağdaşmıyordu. Sarah midesinin bulandığını hissetti. California'nın sıcak güneşi onun ruhunu ısıtamamıştı. R.J. sayesinde gümrük işlemlerini süratle tamamladılar. Sarah, Ben'in hala İngiliz pasaportu taşıdığını görünce çok şaşırıldı. Film dünyasında çalıştığı sürece Hollywood'da kalması gerekiyordu. Ayrıca, Sarah'a İngiliz olmakla gurur duyduğunu daha hiç söylememişti. Aslında Ben hakkında o kadar az şey biliyordu ki...

"Bu taraftan.» Ben ifadesiz bir tavırla onu kaldırımında bekleyen siyah bir Limousine'e götürdü.

Şoför gülümseyerek yanlarına geldi. Sarah'ı görünce gözlerinde hayret dolu bir ifade belirmişti. Şoför binmelerine yardım ederken. Ben ona dönüp, «Karım", diye kısa bir açıklamada bulundu.

"Nereye gitmek istiyorsunuz Mr. De l'Isle?» diye sordu şoför Stüdyoya mı, Evinize mi?

<Eve lütfen Ray, dedi Ben. «Sarah önce eve, bir yerleşsin. Bu arada Andtre de, öğleden sonra, geleceğimi bildir." Sonra Sarah'a dönerek, "«Ray benim değil stüdyonun şoförüdür,» dedi.

«Bugün akşamüstü bir toplantım var. Umarım Peni çok özlemezsın. Yemek saatine kadar dönerim.

Genç adamın gözlerindeki bakış, bütün bunların şoförü inandırmak için söylendiğini belirtiyordu. Şu anda Hollywood'a uğramayacağız, » dedi Ben. Daha sonra orasını gezecek bol bol zamanımız olacak. Sahilden gidelim Ray,» dedi şoföre. "Hem o yol daha sakın olur."

Sarah hayranlıkla manzarayı seyrediyordu, Okyanusun güzelliği insani davet eder gibiydi. Keşke Ray'e biraz durmasını söyleyebilseydi. Kumsala inip okyanusu seyretmek istiyordu. Derken lüks villaların bulunduğu zengin bir Semte geldiler. Sarah, Ben'in, yazlıklar, diye sözünü ettiği evlerin bu lüks villalar olduğunu anlamıştı. Ben'in anlattıklarından, bu evlerin tahtadan yapılmış kırmızı kiremit çatılı, sade evler oldukları düşünmüştü. Oysa bu evler, insanın düşleyemeyeceği kadar güzel şeylerdi.

Ray birden arabayı durdurdu ve Ben'e dönerek, ...Sizleri burada bırakmam gerekiyor.» dedi. Bundan sonrasını gözüm yemiyor.»

"Bizim için endişelenme,» dedi Ben. «Bundan sonrası için Range Rover'I Kullanırız...

"Sizi daha sonra gelip alayım mı?,.

Ben başını iki yana salladı. «Buna hiç gerek yok. Ben gelebilirim.

Arabadan indiklerinde Ben, "Bu taraftan", diyerek onun koluna dokununca, Sarah dağlanmış gibi geri çekildi. Bu hareketinin farkına varan Ben'in yüzünde alaycı bir gülümseme belirmişti.

Ne oldu?» diye sordu. Sonra Sarah'ı beton bir yapıya doğru götürmeye başladı. Genç kadın bu binanın bir garaj olduğunu daha yeni fark ediyordu. «Yoksa sevgilinle rahatça buluşamayacağına mı üzülüyorsun? Ama ben o tür insanlarla birlikte olmaktan hiç hoşlanmam Sarah. Burası herkesten Ve her şeyden uzaktır Hatta bu yol bile diyerek önlerinde uzanan kumlu yolu işaret etti.

«Ancak benim evime gider. Eğer yalnız kalmak istemiyorsan beni kendine dost edinmeye bak...

Garajın kapısını açıp içeri girdi. Sarah bir motor gürültüsü işitti, ardından Range Rover garajdan çıktı. «Hadi atla bakalım,» diyerek Ben kapıyı açtı ve ayağını gazdan çekmeden, eğilip Sarah'ı belinden tuttu Ve içeri çekti. Uzaktan kumandalı aletle garajın kapısını kaparken, Sarah içeride

duran lüks arabayı görmüştü.

"Yalnızlıktan çok hoşlanıyorsun galiba.» Sarah sesinin sinirli çıktığının farkındaydı.

Ben omuzlarını silkti. « Yanlış insanlarla birlikte olmaktansa yalnız başıma olmayı tercih ederim.. Dedi. Dönüp Sarah'ı inceledi. «Sana hiç benzemiyorum, değil mi? Dale gibi kaç erkek hayatına girdi Sarah? Senin onunla olan ilişkinin boyutlan nedir? Sadık kalacak bir erkeğe benzemiyor. Nasıl bir ilişki kurdunuz? Serbest aşk mı? Sen istediğinle, oda kendi istediğiyle ilişki kurmakta serbest mi?»

"Hiç kimse olmadı," dedi öfkeyle Sarah. 'Senden başka,' diyecekken, bu bölümü söylememeyi tercih etmişti. Eğer böyle bir itirafta bulunsaydı, kim bilir ne korkunç olurdu? Düşüncesi bile genç kadını ürpertmeye yetmişti.

«İnsanı inandıracak kadar içten bir tavırla söylediğinin farkındayım.» Ben onu yeniden inceledi. «Ama bir şeyi unutmadın mı? Yoksa birini mi desem acaba?. Sarah onun kendinden söz ettiğini anlayarak kızardı. «Derler ki, bir kadın ilk sevgilisini hiçbir zaman unutmazmış. Ben senin ilk sevgilindim, öyle değil mi Sarah?»

Sarah konuşma yeteneğini bir anda kaybetmiş gibiydi. Sonunda boğuk bir sesle, «Ben... ben bu konuda daha fazla konuşmak istemiyorum,» diyebildi.

"Kendinden nefret ettiğin için mi?» diye üsteledi Ben. Ama Sarah bu konu açıldığı zaman Ben'in ne kadar sinirlendiğini anlamıştı. Bu öfkeyle gözü döndüğü zaman her şeyi yapabiliirdi. Küçük bir koyun girişinde Range Rover'in durması üzerine Sarah rahat bir nefes aldı.

«Burası kesinlikle özel bir plajdır" dedi Ben arabadan inerken. Ben'in kendi tarafına doğru ilerlediğini fark eden Sarah panik içinde, o gelmeden önce arabadan inmek için bir hamle yaptı, ama boşunaydı, çünkü acelesinden ayağı kaymış ve düşmesine ramak kala Ben onu belinden yakalamıştı. Sarah bütün ağırlığıyla genç adamın üzerine abandı

Bir an için sanki zaman durmuştu. Sarah'ın kalbi deli gibi çarpıyordu. Göz göze geldiler. Genç adamın gözlerinde, anlayamadığı derin bir ifade vardı. Belini tutan el onu kendine doğru çekince Sarah itiraz bile etmedi. Genç adam daha dudaklarını ona uzatmadan, Sarah onun kendisini öpeceğini anlamıştı. Yavaşça kollarını Ben'in boynuna doladı ve parmaklarını gür siyah saçlarının arasına soktu. Ben birden gerilmişti. Sonra eğilip genç kadını büyük bir açlıkla öpmeye başladı. Sarah öpüşürlerken bile hala genç adamın adını mırıldanıyordu. Birden Ben onu kendinden uzaklaştırdı. Şimdi gözlerinde nefret dolu bir ifade vardı.

«Seni kollarımda tuttuğum zaman beni Dale olduğuma kendini inandırdığını bana bir daha tekrarla bakayım", diye ürkütücü bir sesle mırıldandı. Genç adam. «Kalbin ve kafan beni silip atmış olabilir, ama bedeninin senden farklı düşünüyor Sarah." Ve bunu kanıtlamak istercesine genç kadını okşamaya başladı. Parmakları göğüslerinin Üzerinde dolaşmaya başlayınca, Sarah'ın göğüs uçları birden dikleşmişti. Ben memnun bir ifadeyle geri 'çekilip Sarah'ı süzdükten sonra, bavulları almak için Range Rover'a doğru yürüdü.

Ben'in peşinden dar yoldan yürüyen Sarah ilk dönemeci dönmeleriyle, karşılarında yükselen binayı gördü, koyun diğer ucunda, kayalıkların tepesinde yer alıyordu. Merdivenleri çıkıp, son basamağa geldiklerinde Sarah nefes nefesse kalmıştı, ama elinde bavullar olmasına rağmen Ben hiç etkilenmemiş gibi görünüyordu; Genç adam cebinden çıkardığı anahtarla bahçe kapısını

açarken Sarah da çevresine bakınıyordu. Bahçe yüksek bir duvarla çevriliydi. Onun baktığı yere bakan Ben, «Yabancıları uzak tutmak için, diye açıkladı. «Özel hayatıma karışılmasından hiç hoşlanmam.»

Bahçe kapısından içeri giren Sarah, küçük bir sevinç çığılı atmamak için kendini zor tuttu. Bahçe şimdiye kadar gördüğü en şirin yerdı. Tam ortadaki havuzun fıskiyesinin sesi insanın içine adeta huzur veriyordu. Yemyeşil ve bahçe çimenler, rengârenk çiçekleriyle burası cennetin bir parçasıydı sanki. Ev iki kademeliydi. Salon girişı hem sokak kapısından, hem de salonun bahçeye açılan kapılarındanđ. Yatak odalarına ise ikinci bir merdivenle çıkılıyordu. Burada ayrıca bakımlı bir de teras vardı.

"Orada kahvaltđ etmekten' hoşlanırım,» dedi Ben, onun koluna girerek. Birlikte evden içeri girdiler.

Ev "E" biçiminde inşa edilmişti. Bu şekilde hem yerden kazanılmış, hem de manzarayı en iyi biçimde almış oluyordu. E'nin tam ortasında ayrıca bir bahçe daha vardı. Tavana kadar yükselen pencerelerden birinden dışarı bakan Sarah biraz ötede duran yüzme havuzunu gördü.

«Çok etkileyici bir ev değil mi?dedi. Ben.

"Bu evi aldığımda daha bitmemişti. Bu evin sahibi inşaatın yarısında iflas edince, evini satışa çıkardı. Daha ilk gördüğüm andan itibaren burasının tam bana göre olduğuna karar vermiştim.».

Hale girmişlerdi. Birden bir kapđ açıldı ve içeri tombul bir Meksikalđ kadın girdi. Ben'e gülümsedikten sonra merakla Sarah'a baktđ.

«Margarita, bu hanım benim eşim. Sarah seni evimize bakan Margarita ile tanıştırayım. Kocası Ramon ile birlikte benim evimle ilgilenirler.» .

Margarita Sarah'a gülümsedi. "Eşiniz demek? dedi Meksikalđ aksanıyla. «Belki de bundan sonra eskisi kadar çok çalışmazsınız, ha?»

Ben başını iki yana salladı ve kadına İspanyolca bir şeyler söyledi. Meksikalđ kadın gülerek ona cevap verdi. Bir yandan da yan göz Sarah'đ inceliyordu. "Şimdi mutfağa gidip size bir şeyler hazırlayayım,» dedi onlara. Ramon yiyecekleri almaya gitti. Gelince bavullarınızı yukarı taşıır.»

Margarita mutfağa döndükten sonra Sarah Ben'e dönerek, "Margarita neye güldü?» iye sordu. Kendisine gülünmesine pek sinirle hele bir de anlamadığı bir dille konuşulunca, iyice sinirlenmişti.

"Ona ayrı ayrı odalarda yatacağımızı söyledim. Geceleri çok çalışmak zorunda olduğumu ve seni rahatsız etmek istemediğimi de ekledim tabii.»

"Peki, o sana ne cevap verdi?» diye sordu Sarah. Ben ile aynı odada yatmayacağı için üzülmesi mi, yoksa sevinmesi mi gerektiğine bir türlü karar verememişti.

"Benim karımın, soğuk bir yatakta tek başına yatmaktansa, benim tarafımdan rahatsız edilmeyi tercih edeceğini söyledi. Bunları o söyledi, ben değil,» diye ekledi omuzlarını silkerek. "Ona, seni ısıtacak başka bir sevgilin olduğunu söyleyebilirdim, ama ne demek istediğimi anlamayacağından eminim.»

Bahçeye bakan güneşli yemek salonunda hiç konuşmadan yemeklerini yediler. Sarah, Margarita'nın hazırlamış olduğu cacığı bitirememişti bile. Ben yemeye oturmadan önce bir duş alıp üzerini değiştirmişti. Saçları hala ıslaktı. Üzerine incecik yazlık bir takım giymişti. Yemek yerken ceketini çıkarmıştı. Şimdi Sarah gözlerini, onun adaleli bedenine iyice yapışan ipek gömlekten alamıyordu. Ne kadar bakışlarını ondan çekmek istese de bunu bir türlü başaramıyordu. Sonunda Ben gürültüyle sandalyesini geriye itip yerinden kalktı.

«Ben stüdyoya gidiyorum. Senin yorgun bir halin var. Git yat ve uyumaya çalış... Yarın sabah çekimin var.»

« Ne zaman geri dönersin?» Sesi oldukça sinirli çıkmıştı Sarah'ın.

Ben kaşlarını kaldırıp yapma bir hayretle ona baktı. «Tam bir eş gibi konuştun! Ben de aynı şekilde cevap vermeliyim herhalde?» Eliyle genç kadının çenesinden tuttu ve başını yukarı doğru kaldırdı, sonra eğilip onu yavaşça dudaklarından öptü, Sarah ona sıkı sıkı sarılmamak için kendini zor tuttu. Süründüğü tıraş losyonu genç kadını baştan çıkarmaya yetmişti. «Sorunun cevabına gelince,» diye mırıldandı dudaklarını genç kadının dudaklarından çekerek. "Bilemiyorum. Ancak beni yemeğe bekleme... Geç saatlere kadar oturup gelmemi de bekleme, tabii eğer sonucuna katlanmaya razıysan...»

Sarah'ın cevabını beklemeden odadan çıktı. Sarah şaşkın bir halde arkasından bakıyordu. Son sözleriyle ne demek istemişti? Onu hala istiyor muydu? Eğer onu beklerse, Ben onu kollarına alıp yukarı, kendi yatak odasına çıkarır mıydı? Sonra da onunla sevişmek için kıvranan bedenine sahip olur muydu? Ama sevgi olmadan sevişmek Sarah'ı ne kadar süreyle tatmin edebilirdi? Belki ilk başlarda bu Sarah için yeterli olacaktı, ama daha sonra, sevgi dolu sözcükler duymak istediği zaman... ruhu onunla anlaşabilmek için çırpındığı zaman. bedeni doyuma ulaşmış da, bu zevkin dışında başka bir zevk aradığı zaman... O zaman ne olacaktı?

Sonuçta, Sarah herhangi bir karara varamamıştı. Şöyle yarım saatliğine uzanmak için yukarı çıktı. Ama uyandığı zaman her yer karanlıktı. Birisi çıplak bedenini örtmüştü.

Yatağın başucundaki saat ikiyi gösteriyordu. Yatağın yanında, duştan çıktığı zaman sarındığı havlu duruyordu. Banyodan yatak odasına girdiğini, saçını kurutmak için yatağın üzerine oturduğunu hatırlıyordu. Farkında olmadan uykuya dalmış olmalıydı. Herhalde nasıl olduğuna bakmak için içeri giren Margarita, üşümesin diye üzerini örtmüş olacaktı. Ben geri dönmüş müydü? Ev derin bir sessizlik içindeydi. Sarah yavaşça yataktan kalktı. Odanın kapısını açıp dışarıya kulak verdi. Bir yerlerden Ben'in daktilosunun sesi geliyordu. Birden rahatladı. Ne yazıyordu acaba? Ben'in bunu kendisine açıklamayacağını bildiğinden, yeniden yatağına döndü. Başucundaki' saati kurduktan sonra yatağına girdi.

Saat dörtte saatin alarmı çaldığı zaman, Sarah dinlenmiş bir halde uyandı. Aceleyle bir duş alıp, temiz iç çamaşırlarını, giydi. Sonra tuvalet masasının önüne oturup saçlarını kurutmaya başladı.

Saç kurutma makinesinin sesinden, yatak adasının kapısının açıldığını duymamıştı. Başını kaldırıncaya, aynadan arkasında, elinde tepsiyle duran Ben'i gördü.

Ben tepsiyi tuvalet masasının yanındaki sehpanın üzerine bırakarak, «Kahvaltın,» dedi. «İyi uyudun mu?»

Nedenini bilemiyordu; ama Ben'in yüzündeki ifade yanaklarının al al olmasına neden oldu.Keşke

bu minicik iç çamaşırlarını giymemiş olsaydı.

"Dün gece duş aldıktan sonra uyuyakalmışım..."

«Biliyorum.»

Bu itiraf üzerine Sarah hayretten irileşmiş gözlerini genç adama doğru kaldırdı.

«Ne durumdasın diye bir bakayım dedim.» Ben Sarah'ın Akından geçenleri okumuş gibiydi. Akşam yemeği için aşağı inmemişsin. Doğal olarak Margarita da seni merak etmiş. Yatağın üzerinde, o ıslak havluya sarınmış bir halde uyuyordun.»

Sarah saçlarının diplerine kadar kızarmıştı. Demek Ben onu çıplak görmüştü.

"Kızardın.» Ben kapıya yaslandı. "Neden? vücudundan utanıyor olamazım... Çok güzel bir vücudun var.»

«Utanmıyorum. Yalnızca, herkes gibi ben de... ben de...»

"Çıplak olarak görülmekten mi hoşlanmıyorsun? Ne kadar zıt bir kişiliğin var!« Ağır ağır genç kadına doğru ilerledi. Yeşil gözlerinde garip bir alev yanıyordu, «Emniyettesin,» dedi hakaret edercesine. «Vücudunun güzel olduğunu söyledim ama ona sahip olmak için ölüp bittiğimi söylemedim.» Saatine bir göz attı. «Yarım saate kadar hazır olabilir misin?"

Sarah onu başıyla onayladıktan sonra sanki hiç umursamıyormuş gibi aynaya döndü ve saçını kurutmaya devam etti. Bugün Alain de Courcy ile yeniden buluştukları sahnenin çekimi vardı.

Alain ona, Richard'ın kayınbiraderi Tanered'den çeyizini geri aldığını ve Joanna'nın geri dönebileceğini söylemeye geliyordu.

«Ben?»

Ben kapının eşiğinde durdu ve ona baktı.

"Dün gece daktilo yazdığını duydum. Bu işlerini yapacak bir sekreterin vardır herhalde?»

«Tıpkı iyi bir eş gibi benimle yakından ilgileniyorsun. Yoksa Margarita yatağının soğuk kalacağını söylediği zaman doğruyu mu söylüyordu? Bu ilgini Dale için sakla, Sarah.» dedi sertçe. «Eğer kendini toparlamazsa, buna çok ihtiyacı olacak.»

Saat beş buçukta stüdyoya gelmişlerdi. Sara hemen kostüm bölümüne gitti ve giyinmeye başladı.

Artık isteğinin dışında, hiç sevmediği, hatta nefret ettiği bir erkekle evlendirilmiş bir kadındı. Kocasına saygı bile duyamıyordu. Kocasını dünyanın en aşağılık, en adi insanlarından biriydi. Ölümüyle birlikte serbest kalması gerekirken, kocasından daha aşağılık biri olan kayınbiraderi tarafından oyuna getirilmiş ve çeyizine kayınbiraderi el koymuştu. Ayrıca genç dulun ülkesine geri dönmesini de engelliyordu bu adam. Ama artık ağabeyi gelmişti. Plantagenet soyunun ateşli kanını taşıyan ağabeyi, kız kardeşinin Tanered ile evlenmesini istemediğinden, onu kurtarmaya, gelmişti. Şimdi Joanna, kardeşini yeniden görebilmenin verdiği heyecan içindeydi.

Sete atlas yastıklar serpiştirilmişti. Hizmetkârların üzerine parlak renkli, güzel kıyafetler vardı. Joanna ise, rengini daha da belirginleştiren yeşil' bir elbise giymişti. Ben'in kameralara başıyla, 'Başla,' işaretini verdiğini görünce birden boğazı kurudu. Güya Joanna olması gerekiyordu, ama duyguları bir türlü genç dulun, duygularıyla bağdaşmıyordu. Onun bütün benliği, şu anda kameraların yanında durmuş, dikkatle kendisini izleyen adamdaydı. Onunla yeni baştan bir hayat kurma ümidi varken nasıl Joanna gibi düşünebilirdi? Derin bir nefes aldı, artık korkmuyordu.

Trompet sesleri, Richard'ın gelmekte olduğunu belirtiyordu. Sarah dudaklarında mağrur bir gülümsemeye kapıya doğru dönünce, çevresindekiler hemen koşuşturmaya başladı. Karşısında Paul'u görünce, yüzünde önce büyük bir hayret, ardından büyük bir sevinç belirdi.

"Tamam, oldu.» Sarah, Ben'in yorgun bir tavırla ensesini ovduğu görebiliyordu. Yanında Duranlardan biri, "Ne söylediğini duydunuz...» diye bağırdı adamlara.

"Sarah, bir harikaydın,» dedi Eva büyük bir içtenlikle. "Öyle değil mi Ben?»

Sarah, Ben'in yanlarına geldiğini fark etmemişti. Birden ürperdi.

"Sarah her zaman için çok iyi bir aktristir," derken, Ben'in sesinde övgüden çok bir aşağılama vardı. Sarah, çekim sırasında, Paul'un Ben olduğunu düşleyerek bu kadar başarılı olduğunu ona söylememek için kendini zor tuttu.

«Mükemmeldin sevgilim.»

Dale'in içten davranmadığını neden daha önce fark edememişti? Dale kolunu beline dolamak İsteyince yavaşça yana çekildi. «Ne oldu? Oh, anlıyorum, geçen gece yaptıklarından dolayı beni hala affetmedin, öyle değil mi?» ?

Yan gözle Ben'e bakmakta olan Sarah, onun yüz hatlarının gerildiğini hemen fark etti.

«Senden özür dilemek isterim, bu akşam benimle yemeğe çıkmaya ne dersin?» Sanki filmlerden birinde oynuyor gibiydi. Neden bugüne kadar Dale'in bu tür davranışlarının farkına, varmamıştı? Değişen Dale miydi, yoksa kendisi miydi?

«Hayır, sağ ol Dale. Çok yorgunum.»

"Öyle mi?» Dale'in gözleri parlıyordu, Sarah bir an için kendini hiç tanımadığı bir adamın karşısında duruyormuş gibi hissetti. Korkunun buz gibi elinin sırtında dolaştığını hissetti.

Dale'in ne kadar bencil bir insan olduğunu ilk kez fark ediyordu. O içten görünen tavırların altında tümüyle bencil bir erkek yatıyordu,

«Yoksa daha büyük bir balığın peşinde misin? Onu hala seviyorsun, öyle değil mi, Sarah? Bana evli olduğunuzu açıklamamanın nedeni de bu değil miydi? Boşuna zaman kaybediyorsun,» dedi acımasızca. «Seni hala isteyebilir, ama benim artığım olduğunu düşünerek sana elini bile sürmek istemeyecektir." Sesinde o kadar çirkin bir tatmin olmuşluk havası vardı ki Sarah bir an nefes bile alamadı.

«Ondan nefret ediyorsun.» Dale'in Ben'den nefret etmesinden çok, bu gerçeği, fark etmiş olabilmesi genç kadını şaşırtmıştı.

«Evet!» dedi Dale nefretin boğuklaştırdığı bir sesle «Shakspeare'den sonra herkes benim peşimde koşmalıydı, ama olmadı... Nedenini biliyor musun? Çünkü gözleri Ben'den başkasını görmeyen küçük bir budala ona aşık oldu ve çevrilen aşk sahnelerini unutulmaz kıldı. Ona bu başarıyı sağladığın için seni öldürebilirdim Sarah! Ve Sarah'ın; söylediklerine itiraz etmesine fırsat vermeden oradan uzaklaştı.

Sarah'ın dünyası sanki başına yıkılmıştı. Neden daha önceden Dale'in Ben'i kıskandığını anlayamamıştı? Dale'in kıskanç 'bir insan olabileceği aklının köşesinden bile geçmemişti de ondan. Ona güvenmişti... Ben ona oyun oynadığı zaman, onu Ben'e karşı Dale korumuştum... Bu konuyu daha fazla düşünme ye tahammül edemeyen Sarah üstünü değiştirmek üzere soyunma odasına geçti. Giyinirken birden, alyansının tuvalet masasının üzerinde olmadığını fark etti. Film için yüzüğünü çıkarıp oraya koymuştu. Ama şimdi yüzük ortalarda yoktu. Çevresine bakınmaya başladı. Yüzüğün maddi değeri pek fazla değildi, ama yüzüğü kaybetmesi demek, sanki evliliğinin sona erdiğini kabul etmesi demekti Birden, 'Hayır,' diye bağırdı.

Yarım saat kadar odanın içinde dört dönüp yüzüğü aradıktan sonra, sonunda kaybolmuş olduğuna karar vererek aramayı bıraktı. Soyunma odasından çıktığında Ben'i, kapının önünde, kendisini beklerken buldu.

"Bugün çok iyi oynadın Sarah.»

Bir şeyler söylemek için tam ağzını açmaya hazırlanırken, birden Dale'in ortaya çıkmasıyla şaşırıp sustu. Dale'in biraz Önceki öfkeli halinden eser yoktu.

"Ona, daha iyi bir sahne ayarlamalıydın Ben, örneğin güzel bir sevişme sahnesi. Bu konuda ne kadar usta olduğunu sen de biliyorsun.»

«Biz bir tarihi olayı filme almaya çalışıyoruz, Dale, porno filmi çevirmiyoruz burada,» dedi.Ben sertçe.

Sarah titremeye başlamıştı. ' «Ben sevişme sahneleri çevirmem,» dedi. Korkudan boğuklaşmış bir sesle. «Menajerime kesinlikle, talimat verdim... Açık sahneler çevirmeyeceğim... Onlardan nefret ediyorum.» O kadar ateşli bir tavırla konuşuyordu ki onu dinleyen her 'iki erkek de, bunu içtenlikle söylediğini anlamakta gecikmedi.

İlk konuşan Dale oldu. "Öyleyse ikimiz de aynı durumdayız,» dedi Ben'e. Sonra Sarah'a dönerek, «Bu akşamki yemek davetim hala geçerlidir,» diye ekledi.

Yarım saat kadar sonra Dale, Gina ile birlikte stüdyodan çıkarken, onların gitmesini izleyen Sarah onların birbirlerine huy olarak ne kadar benzediklerini düşündü.

«Kıskandın mı?» Bunu söyleyenin kim olduğunu anlamak için dönüp de arkasına bakması gerekmiyordu bile. Ben onu rahat bırakmamakta kararlıydı. «Şimdiye kadar onu daha iyi tanımış olman gerekirdi,» diye, konuşmasını sürdürdü Ben. «Eğer seni elde edemezse, bir başkasını muhakkak bulur. Ama sana şu kadarını söyleyeyim Sarah, herkese barışmış olduğumuzu söylediğimiz bir dönemde, senin onunla çıkmaya asla izin vermem.»

Sarah onu duymazlıktan geldi. Ben'e gerçeği söylese bile onun bunu anlayamayacağını biliyordu. Şu anda, iyi tanıdığını sandığı bir insanın asıl yüzünü görmenin yarattığı şoku atlatmaya çalışıyordu. Evet, Dale onu Ben'e karşı korumuştum, korumuştum ama bu sadece kendi çıkarlarını korumak için yapılmış bir davranıştı.

Birden titredi. Bu kıskançlığın yüzde kaçı, Ben'in iddiayı kazanmasından kaynaklanıyordu acaba? O sıralarda Dale, böyle bir oyuna kalkıştıkları için kendinden nefret ettiğini söylemişti, ama şimdi Sarah bunun ne kadarının gerçek ne kadarının rol olduğunu düşünüyordu.

«Yorgun musun?» Şimdiye kadar Ben'in ağzından ilk kez böyle ilgi dolu bir söz duyuyordu. Gözlerine dolan yaşların yanaklarından aşağı süzülmemesi için gözlerini kırıştırdı. .

«Biraz dedi. «Galiba uçak yolculuğunun etkisini hala üzerimden atamadım.»

«Yarın çekimin yok, bol bol yatıp uyuyabilirsin. Yarın pazar, diye hatırlattı Ben, Sarah'ın yüzündeki şaşkın ifadeyi görünce. «Eğer pazar günü de çalışmalarını söylersem adamlar beni linc eder sonra.» ...

SEKİZİNCİ BÖLÜM

«Biraz daha kahve ya da çörek ister misiniz?» Sarah mutlu bir tavırla içini çektikten sonra başını iki yana salladı. Hayatında hiç bu kadar tembellik ettiğini hatırlamıyordu. Saat on bir olmuştu ve kahvaltısını daha yeni ediyordu. Güneşin ışıkları, adeta onu davet edercesine yüzme havuzunun tertemiz suyunun üzerinde oynuyorlardı. Kahvesini yudumlarken bakışları sol eline kaydı. Gece bile uykusundan uyanıp, yüzüğünü aramıştı.

Sanki bu yüzük parmağında olduğu sürece Ben ile olan ilişkisi kopmayacakmış gibi hissetmişti hep. Kahvaltı masasını toplamaya gelen Margarita, "Güneşlenecek misiniz?" diye sordu, Sarah'ın beyaz tenine bakarak.

Sarah, 'Hayır,' anlamında, başını iki yana salladı. «Yanmak istemiyorum,» dedi kadına gülümseyerek. «Ama daha sonra kumsala inip denize girmek istiyorum. Burası emniyetli midir?»

«Emniyetlidir, ama neden havuzda yüzmüyorsunuz?» diye sordu Margarita.

«Belirli bir nedeni yok. Margarita'ya denizde yüzmek, daha sonra da kumların üzerinde yuvarlanmak istediğini nasıl anlatabilirdi? Çocukluğundan beri denize çok düşkündü. Neden olmasın? Suda insanları çeken büyülü bir hava vardı. İnsanın ruhundaki dert ve sıkıntıları yıkayıp alan bir özellik taşıyordu sanki.

"Acaba... Kocamı gördün mü?" diye sordu Margarita'ya.

Margarita omuzlarını silkti. «Elbette. Saat yedide kahvaltısını ettikten sonra, çalışma odasına kapandı. Yerinizde olsam onu rahatsız etmezdim. Herhalde yine yazı yazıyordu...

Yazı mı yazıyordu? Herhalde Margarita 'Çalışıyor,' demek istemişti. Meksikalıların İngilizce kelimeleri bazen yanlış anlamlarda kullandıklarını, fark etmişti genç kadın. Sarah Margarita'ya teşekkür ettikten sonra yatak odasına çıktı. Üzerindekileri çıkarıp bikinisini giydi ve açıkta kalan her yanını güneş losyonuyla iyice yağladı. Denizden çıktıktan sonra, uzun süre güneşin altında kalmamalıydı, çünkü tuzlu su sürdüğü losyonun etkisini azaıttıyordu. Üzerine havlu elbisesini giyerken gözü, bir sandalyenin üzerinde duran, Ben'in aldığı yeşil hasır şapkaya takıldı. Şapkayı alırken elleri titriyordu.

Kumsal uzaktan görüldüğünden çok daha şirin bir yerdi. Okyanus dalgalarının kayaları oymasıyla oluşmuş minyatür pir, koydu bu. Koyun iki yanında denizin hına oyup bitiremediği kayalar yükseliyordu. Buraya pek öyle kolay kolay kimse giremezdi. Gelirken arasından geçtiği çiçeklerin kokusu hala burnuna kadar geliyordu genç kadının. Ağaçların arasında cıvıldaayan kuşların sesi de insanın içine anlatılamayacak bir huzur veriyordu.

Dalgaların geriye çekilmesiyle ıslak kalan kumların üzerinde bir süre yürüyerek, ayaklarının ıslak kumlarda bıraktığı izleri seyretti. Birden denizden gelen bir hışırtıyla, başını açıklara doğru çevirince önce havaya kalkmış bir kol ardından da Ben'in başını gördü.

Ben hızla kıyıya doğru yüzüyordu. Sarah onun çırılçıplak nerede güneşlendiğini hep düşünmüştü. Şimdi sorusunun cevabını almıştı işte.

Ben de onu görmüş, daha hızlı kulaç atmaya başlamıştı. Boyuna gelince, ayaklarını yere bastı ve suyun içinde doğruldu. Eliyle, alnına düşmüş olan ıslak saçlarını geriye doğru taradı. Sarah, büyülenmiş gibi, adamın yanık teninin üzerinde parlayan su damlacıklarına bakıyordu.

Sarah kendini bir düşteymiş gibi hissediyordu. Ben, denizden gelen bir ilah gibi, ağır ağır suyun içinden çıkıyor, ona doğru geliyordu. Çıplaklığından utanır gibi bir hali de yoktu, tam tersine, giyinikmiş kadar rahattı.

Kendi kalp atışları genç kadının kulaklarını sağır etmeye başlamıştı. Birden büyü bozuldu. Paniğe kapılmıştı... İlkel bir korku bütün benliğini sarmıştı. Bu ıssız kayda onunla tek başına kalmak istemiyordu. Ben'in kendisine seslenmesine a1dırış bile etmeden, deli gibi nereye gittiğini bilmeden koşmaya başlamıştı. Ben'i, görmek onu çılına çevirmişti adeta.

Ben'in arkasından koştuğunu hissediyordu. Genç adamın Sıcak nefesini ensesinde hissettiği anda bir kol da kendisini Sıkıca yakalamıştı. Sarah birden dengesini kaybederek yere yuvarlanınca, Ben'i de beraberinde yere düşürdü. Sarah alta, Ben de, olanca ağırlığıyla, onun üzerine düşmüştü. .

"Neden kaçtın?.. Ben'in sesi sanki çok uzaklardan geliyor gibiydi. Sarah'ın tüm bedeni tir tir titiyordu. Genç kadın kurumuş dudaklarını yaladı. Kalbinin deli gibi çarptığını duyuyordu. Ben'den Uzaklaşmak için bir hareket yapınca, genç adam, onu sıkıca belinden tuttu.

Sarah onunla mücadele etmeye başladı. Kaçmalıydı, çünkü kendi istekleri ağır basmaya başlamıştı ve arzularının esiri olmadan buradan uzaklaşmalıydı. Sarah tepindikçe Ben onu kollarının arasında daha da çok sıkıyordu. Sonunda Sarah nefes bile alamaz bir hale gelmişti. Birbirlerine bu kadar yakın olmaları genç kadını iyice ürkütmüştü.

Bir an göz göze geldiler. Şimdi aralarında sessiz bir düello başlamıştı. Birden Ben'in bakışları genç kadının dimdik duran göğüslerine kaydı. İkisi de kırırdamadan duruyorlardı. Ben muzaffer bir komutan edasıyla genç kadına bakarken, Sarah kapana kısılmış bir av hayvanı gibi kasılmıştı.

Sarah bedeninin ne istediğini çok iyi anlamıştı, acaba Ben de kendi bedeninin isteklerini anlayabilmiş miydi? Genç kadın, kendi kafasından geçenleri Ben anlamadan, buradan kaçıp gitmek istiyordu. Ama bunu yapamayacağını da çok iyi biliyordu, çünkü o zaman Ben'i iyice çileden çıkarırdı.

Ben yavaşça yana kaydıktan sonra, uzanıp genç kadının bikinisinin üzerini tek bir hareketle

çıkardı. Şimdi elleri genç kadının göğüslerinde dolaşmaya başlamıştı. Sarah bedeninin her santiminin arzusuyla yanmaya başladığını hissediyordu.

Ben'in parmakları bikinisinin altını tutan bağcıkları da açmaya başladığı zaman, Sarah itiraz edecek durumda değildi.

«Senin sıcaklığını hissedebilmek ne kadar da güzelmiş diye mırıldandı Ben, boşuk boşuk. Sarah gözlerini açıp genç adamı dikkatle süzdü. Ben'in alnında ter damlaları belirmişti. Sanki kilometrelerce koşmuş gibi nefes nefeseydi. Sarah gözlerini bir an bile onun yüzünden çekmek istemiyor büyülenmiş gibi onun hareketlerini izliyordu.

Ben yeniden eğilerek genç kadının göğüslerini öpmeye başlayınca, Sarah küçük bir çığlık atmaktan kendini alamadı.

Ben'in kolundaki saatin acı acı çalmasıyla ikisi birden oldukları yerde kaldılar. Ben boşuk bir sesle, "Telefon,» dedi. "Eğer hemen eve dönmezsem, beni aramak için mutlaka buraya biri gelir. Kimsenin seni bu halinle görmesini istemiyorum,»

Bakışları genç kadının bedeninde dolaştı. Sarah yanaklarının kıpkırmızı kesildiğini hissedebiliyordu. Ben, umulmadık bir davranışta bulunarak, eğildi ve genç kadını büyük bir ateşle dudaklarından öptü.. «Bu sana, daha bitmemiş bir işimiz olduğunu hatırlatmak içindi,» dedikten sonra, ayağa kalktı ve yerden Sarah'ın havlusunu alarak beline doladı. Genç kadına gülümsedi.

«Çıplak dolaşmaktan çekinmem, ama şu halimle Margarita ile yüz yüze gelmek de istemem doğrusu» Sarah'ın aceleyle giyinmeye başlaması üzerine kahkahalarla gülmeye başladı, Sarah giyinmesini bitirdiğinde Ben merdivenleri çıkmaya başlamıştı bile.

Sarah, onun arkasından gitmekte acele etmedi. Ben telefonla bir görüşme yapacağına göre, onun yanına gitmesi için bir neden yoktu,

Ağır ağır merdivenleri tırmanmaya başladı. Hala birkaç dakika öncesinin mahmurluğu üzerindeydi. Ben'in son sözleri kulaklarında çınliyordu. Acaba onu affetmiş miydi? Yoksa kendisine karşı duyduğu arzu, ona her şeyi unutturacak kadar yoğun muydu?

Sarah avluya geldiği sırada, Ben de evden dışarı çıkmıştı. «Telefon eden Gina'ydı, diye açıkladı Sarah'a. Bizi evine davet ediyor. Bir barbekü partisi veriyormuş. Bizim de gitmemizin iyi olacağını düşündüm.., Politik nedenlerden.....

"Öyleyse, gidip üzerimi değiştireyim bari. Nasıl bir kıyafet giymemi önerirsin?»

«Normal olarak, bir kot pantolonla bluz yeterli olurdu. Ama Gina'yı iyi tanırım, muhakkak ipekli bir kıyafet giyecektir, Şöyle havalı bir şeyler...»

Sarah'da, Ben'in sözünü ettiği türden kıyafetler pek yoktu. Yanına yalnızca bej rengi ipek pantolon ceket takımını almıştı. Bu takımı da ucuzluktan almıştı zaten. Yoksa başka türlü, böyle bir kıyafeti alması olanaksızdı. Ayrıca içine giyeceği pembe bir bluzu da vardı. Bu kıyafet ona çok yakışmıştı.

Saçlarını dalga dalga omuzlarına bıraktı. Yüzüne çok az makyaj yaptı. Her ihtimale karşı yanına

bikinisini Ve plaj havlusunu yanına aldı. Yüzülebilirdi. Böyle bir durum karşısında Gina'nın mayolarından birini ödünç almak istemiyordu. Her nedense bu kadına karşı içinde büyük bir nefret vardı.

Ben'in gözlerindeki beğeni dolu ifadeyi görünce, Sarah'ın yanaklarına bit pembelik yayıldı. Farkında olmadan başını dikleştirmişti. Birden, Ben'in gülümsediğini fark etti.

«Bunu ne kadar sık yaptığını daha yeni fark ediyorum,» dedi Ben. «Kendini tehdit altında hissettiğin zaman hemen başını dikleştiriyorsun.»

"Çünkü birisi bana, hayatın bütün darbelerini karşılamak zorunda olduğumu söylemişti,»dedi Sarah şaka yollu.

Daha şimdiden, Ben'in, onun en mahrem duygularını anlamasını istemiyordu, bunun zamanı değildi. Bugün Ben ona yakınlık gösteriyordu, ama bunun ne kadar süreceğini Sarah bilemiyordu. Ayrıca bu tavrının içten olup olmadığını da bilemiyordu. Bir erkek kendisini arzular diye, bundan sonrasının mutlu bir sonla biteceğine inanacak kadar aptal değildi artık. Ama yine de, Ben'in yumuşamasının iyi bir belirti olduğunun farkındaydı.

Gınaların evine kadar olan yol boyunca Sarah koltuğuna yaslanıp bol bol hayal kurdu. Dudaklarında mutlu bir gülümseme, gözlerindeyse pırıl pırıl bir canlılık vardı. Ben'in ara sıra dönüp kendisine dikkatle baktığını fark etmemişti bile.

«İşte geldik.» Arabanın Gina'nın evine giden araba yolundan içeri girmesi üzerine Sarah birden daldığı hayal âleminde uyandı. Gina'nın evi, Ben'inki gibi ıssız bir yerde değildi, tam tersine en lüks semtlerden birindeydi.

İçerisi oldukça kalabalıktı. Sarah bunlardan bir kısmını tanıyordu. Kadınlar, Ben'in söylediği gibi özel butiklerden alınma pahalı giysiler içindeydiler. Sarah, yanından geçen bir garsonun ikram ettiği içkiyi aldıktan sonra durup çevresindekileri dikkatle incelemeye başladı. Hollywood hakkında düşündükleri doğrudu. Burada herkes gösteriş yapmaktan ve ne kadar zengin olduklarını göstermekten hoşlanıyordu. Ama ruhsuzdular. Böyle bir ortam kendisine uygun değildi, ancak Gina gibi kadınlar için ideal tabii.

«Ah, sevgilim, demek sonunda geldiniz... Gina, Sarah'ı görmemezlikten gelerek Ben'in koluna girdi ve onu biraz önce birlikte olduğu gruba doğru götürdü. Sarah onların peşlerinden gitmenin anlamsız kaçacağını düşünerek, onlara arkasını döndü ve manzarayı seyretmeye başladı. Gina'nın bu evde tek başına mı yaşadığını, yoksa burayı sevgilisiyle mi paylaştığını çok merak ediyordu.

«Sarah!» Dale'in yaklaştığını fark etmemişti bile. Onu görünce gülümsedi. «Bana hala kızgınsın,» dedi Dale pişman bir tavırla. «Galiba bu kez bunu hak ettim. Bak, stüdyoda söylediklerimi lütfen unutm musun? Tek özürüm, seni çok kıskanmış olmam. Ben'i eskiden beri kıskanırdım, ama şimdiki kadar kıskandığımı hiç hatırlamıyorum. Beni affedecek misin Sarah?»

Sarah onu affetmek istemiyordu ama bu konuşmanın daha fazla uzamasını da istemediğinden, bu işi kısa kesmeye karar verdi. Dale onun elini avuçlarının içine alarak, «Bu konuyu konuşmalıyız dedi yumuşak bir sesle.

Sarah elini bir türlü onun ellerinin arasından çekemiyordu. Biraz daha zorlamaya kalkarsa

herkesin önünde bir olay çıkacağını bildiğinden elini çekmekten vazgeçti. Dale onun aklından geçenleri okur gibiydi. Sarah'ı alt kattaki yatak odalarından birine sürüklerken, genç kadın üzüntüsünden ne yapacağını bilemez bir haldeydi.

«Tatlım, çok üzgünüm... Dale'in sesinde aceleci bir hava vardı. "Öpüşüp barışalım mı?»

Dale, Sarah'ı omuzlarından sıkıca tutup onu kendine doğru çekti ve aceleyle genç kadını dudaklarından öpmeye başladı. Sarah bu durumdan kurtulmanın olanaksız olduğunu biliyordu.

Eğer Dale'e boyun eğmezde onunla mücadele etmeye kalkışırsa büyük bir olay çıkacağını farkındaydı.

«Ama sevgilim, onları buraya girerken görmüş olamazsın. Burası bir yatak odasıdır.,,

Kapının dışından gelen Gina'nın sesiydi. Sarah olduğu yerde dondu kaldı.. Kapıya doğru yaklaşan ayak sesleri vardı, bunlardan birisinin bir erkeğe ait olduğunu anlamak için falci olmaya gerek yoktu. Kapı birden açıldı. Dale onu hızla yatağa ittikten sonra kendisi de yanına oturdu. Genç adamın yüzünde suçluluk dolu bir ifade belirmişti anında. Yüzünü utanarak Ben'den yana çevirdi.

Sarah gözlerini sıkıca yumdu. O anda ölmeyi ne kadar da çok isterdi. Ama Ben'in gözleri ona, bunu yapamayacağını söylüyordu. Sarah birden doğruldu. Artık Ben'e doğruyu söylemekten başka çaresi kalmamıştı. Ama onun bunu yapmaya hazırlandığını fark eden Dale, ondan hızlı davranıp, cebinden çıkardığı alyansı Sarah'a uzatarak, "Bunu alsan iyi edersin, tatlım,» dedi. «Benim banyoda unutmuşsun.» Dale'in gözlerinde acımasız bir ifade vardı. Pencereden vuran güneşin altında, elinde tuttuğu altın alyans ışıltılı ışıltılı yanıyordu.

Sarah kendini bir düşte gibi hissetti. Ben, Dale ve Gina... Üçü de, yüzlerinde değişik ifadelerle ona bakıyorlardı. Dale'in yüzünde acımasız bir zafer ifadesi vardı. Gina'nınkinden memnun bir ifade vardı. Ama Ben'inkinde... Tanrım! Ben'in gözlerindeki ifadeye nasıl tahammül edebilecekti? İçindeki bütün savunma gücü bir anda buhar olup uçmuştu. Bu acı bakışlarda insanın içine işleyen bir nefret, bir tiksinti vardı. Artık kendisini savunmak için bir açıklamada bulunmasına gerek kalmamıştı. Yavaşça yağa kalkmaya çalıştı. Bacakları uyuşmuş gibiydi.

"Hadi Ben, bunun böyle olduğunu biliyordun zaten.» Dale yine övünmeye başlamıştı.

«Belki de ben yanlış anladım, dedi Ben. Sesi ifadesizdi. Yenilgiyi kabul etmiş gibi bir hali vardı. Sonra birden sesi sertleşmeye başladı. «Anladığım kadarıyla yatak sahnelerine karşı bir yatkınlığın var, Sarah,» dedi vahşi bir öfkeyle. "Bir yönetmen olarak, Tanrının sana verdiği bu yeteneği kul1anmazsam, büyük bir aptallık etmiş olurum. Bakıyorum bu hevesini saklamaya hiç kalkışmıyorsun... Öyleyse neden bunu bütün dünyaya göstermemeli? Son sevişme sahnesinde bazı değişiklikler yapacağım galiba. Sen de böyle olmasını isterdin, değil mi Dale?"Hem sen buna aldırmadıktan sonra ben neden aldırayım ki?» diye boğuk bir sesle cümlesini tamamladı. ..Şimdi senin yeteneklerini bütün dünya görecek..." .

«Hayır!» diye boğuk bir inilti koptu Sarah'ın dudaklarının arasından. «Bunu yapamazsın Ben. Senaryoyu öyle kendi isteklerine göre değiştiremezsin! Yazarından izin alman gerekecek. .. Hem sonra metnin yeni baştan yazılması var... Sonra bu işe para yatırırlar...»

«Bu işe para yatırırlar, başından beri ateşli bir aşk sahnesi olsun istiyorlardı,» dedi Ben acımasızca. «Bunu duyunca kim bilir ne kadar sevineceklerdir... Kontratını iptal edebileceğini de

sanma yoksa stüdyo seni mahveder.»

Sarah onun söylediklerini yapacağını çok iyi biliyordu. Ben'in bu acımasızlığı karşısında ürperdi. Ateşli bir aşk sahnesi çeviremezdi! Bunu kesinlikle yapamazdı! Titreyerek ayağa kalkmaya çalıştı. «Bunu yapamazsın Ben! Yazarından izin alamazsın! Sırf bana eziyet etmek için, senaryosunu bozmana izin vermeyeceğinden...»

Gina'nın asap bozucu kahkahası odada yankılandı. «Küçükk budala!» diye alay etti Gina'nınla.

«Bunu yazanın kim olduğunu sanıyordun sen? Sana bu kadarını da mı söylemedi yoksa? Hadi söylesene sevgilim,» diyerek Ben'e döndü. "Şu aptal karına, taptığı o yazarın kim olduğunu anlatsana. 'Ona nasıl senaryoyu değiştirebileceğini de açıkla.» Ve Ben'in ağzını açmasına fırsat bile vermeden, nefretle parlayan gözlerini Sarah'a çevirdi. «Bu filmin senaryosunu Ben yazdı,» dedi genç kadına. "Bu filmle ilgili olan herkes bunu biliyordu. Bir kişinin dışında tabii. Bu ne biçim barışmamış böyle? Ben, bu konuda başarılı olacağınıza inanmıyordu herhalde. Ondan para sızdırmanı istemediği için sana bunu açıklamaktan kaçınmış olmalı. Kocan çok zengin bir adamdır tatlım ve bu senaryoyu istediği gibi de değiştirebilir... Senin sahnelerin de dâhil. Bu stüdyonun yüzde ellisi onundur! »

Sarah yeniden yatağın üzerine oturdu. Bakışlarıyla Ben'e, Gina'nın söylediklerinin yalan olduğunu açıklaması için adeta yalvarıyordu.

«Doğru mu?» Sesi bir fısıltı halinde çıkmıştı. Göz pınarlarında habersiz beliren iki damla yaş yanaklarından aşağı doğru süzüldü. Bütün vücudu dayak yemiş gibi ağrıyordu. Dudaklarında, buruk bir tat vardı. Gizli gizli hayranlık duyduğu o yazar Ben miydi? Yarattığı kişiliklere onca duygu veren, ama kendisine karşı en ufak bir acıma hissi bile duymayan bu adam Ben miydi?

«Hadi gel Sarah, eve dönüyoruz.» Bu üçlünün içinde, onun ezik durumuna karşı zafer bir tavır takınmayan tek kişi Ben olmuştu. Elini uzatıp genç kadını bileğinden tuttu ve onu yataktan kaldırdı.

«Ev mi?» Sarah bu kelimeyi öfkeyle homurdanmıştı. «Bütün bu alanlardan sonra gerçekten seninle oraya gideceğimi mi düşünüyorsun?»

«Bana inansan iyi olur.» Ben'in sesi buz gibiydi

Gina hemen araya girdi. «Ne kadar da güçlü bir erkeksin,» dedi. «Senin kadar güçlü bir erkek hiç görmedim.»

Güçlü müydü? O buzdan yapılmıştı aslında. Sarah, Ben'e dönerek, «Ben seninle gelmiyorum» dedi.

"Geliyorsun." Sarah'ı bir hamlede kucağına aldıktan sonra Dale'e bir omuz atıp kapıya doğru yürüdü. Park yerine geldikleri zaman Sarah'ı üstü açık arabasının içine bırakıverdi.

«İş bu aşamaya geldikten sonra, filmin senin bir kaprisin uğruna berbat olmasını istemem. Bundan sonra çekilemezsin Sarah,» diye uyardı onu. «Bu işe çok fazla para yatırdım.»

"Öyleyse; o aşk sahnesini çevirmemi isteme benden Ben... Bunu yapamam!» Böylesine yalvarmak zorunda kaldığı için kendinden ne kadar nefret ediyordu. Ama öyle bir sahneyi

çevirmektense Ben'e yalvarmayı tercih ederdi.

Ben durdu ve acımasız bakışlarını genç kadına doğru çevirdi. «Neden böyle sahnelerden bu kadar nefret ediyorsun?» Sarah'ın cevap vermeye hazırlandığını görünce aceleyle konuşmasını sürdürdü. "Önemi de yok zaten. O sahneyi çevirmen senden öcümü almama yardım edecek. Senden ölç almak istememi garip buluyorsun, değil mi'?» Dudaklarında sevimsiz bir gülümseme belirdi, bana yaptıklarından sonra, sana ne yapsam azdır. İşte bu nedenle, istesen de istemesen de, bu sevişme sahnesini çevireceksin: anlaşıldı mı?»

Sarah donmuş gibi olduğu yerde oturuyor, Ben'in söylediklerine bir, anlam vermeye çalışıyordu. Demek senaryoyu yazan ben'di! Her akşam daktilo yazmasının nedeni buydu demek! Şimdi de yeni bir senaryo yazıyor olmalıydı. Deli gibi bir kurtuluş yolu aramaya başladı. O gittikten sonra Carew geri kalan yasal işlemleri hallederdi. Ama pasaportu Ben'deydi ve çok fena kapana kısılmıştı...

DOKUZUNCU BÖLÜM

Sarah'ın uyumasına olanak yoktu. Eve dönünce, ilk aklına gelen, Carew'yu aramak ve ondan bu işten sıyrılabilmesi için bir yol aramasını istemek oldu. Belki böyle yaparsa, bir daha ömür boyu başka film çeviremeyecekti, ama umurunda bile değildi. Artık film çevirmek istemiyordu. Ben'in yazdığı ve yönettiği ve de aynı zamanda seyirci olacağı bir sevişme sahnesinde oynayamazdı. Korkudan beyni adeta uyuşmuştu. Ben'in öfkesini hissedebiliyordu ve bu öfkenin sonucunda ortaya çıkacak sevişme sahnesinin ne kadar korkunç olacağını da tahmin edebiliyordu. Ben damla damla ilikleri kuruyana kadar kanını emecekti. Sarah'a acımayacaktı, Hatta kapalı sette çekime de izin vermeyeceğinden emindi.

Başını yastıklardan kaldırıp kulak kesildi. Evin bir yerlerinden bir daktilo sesi geliyordu. Ben çalışıyordu. Aşk sahnesini yeniden mi yazıyordu acaba? Aşağı inip ona yalvarmak, gerçeği ona açıklamak istiyordu. Belki o zaman... Aradan iki uzun gün geçmişti. Ben'i bir karecik bile görememişti. Ama sürekli daktilo yazdığını biliyordu, daktilonun sesi hiç kesilmemişti. Film çekimi birkaç günlüğüne ertelenmişti. Bu arada Paul onu arayarak yemeğe davet etmişti, ama Sarah onunla çıkmayı kesinlikle reddetmişti. Paul telefonu kapatmadan önce, Galiba Ben ateşli bir sevişme sahnesi yazmakla meşgul,» demişti.

«Sana bir şey söyleyeyim mi, bu işe çok şaşırdım, O öpüşme sahnemizde, gözlerindeki ifadeden aramızdaki ilişkiye kesin bir son vermeye hazırlandığını sanmıştım!» Paul telefonu kapattıktan sonra Sarah duvara yaslandı, Elleri o kadar titriyordu ki, ahizeyi güçlkle yerine yerleştirdi. Margarita'nın holden geçerken, endişeli bir tavırla kendisine baktığını hissetti. Sarah kendini tümüyle ayrı bir âlemde yaşıyormuş gibi hissediyordu, sanki gerçek dünya ile arasında plastikten bir duvar vardı.

Ben'in, Dale ile onu Gina'nın yatak odasında yakalamasından üç gün sonra, sabahın erken saatlerinde Sarah tek başına kumsalda dolaşıyordu, Bu arada sık sık buraya gelir olmuştu. Dalgaların insana huzur veren sesi onun yorgun sinirlerini dinlendirir gibiydi, Denizin içine girip yürümek, yürümek ve bir daha içinden çıkmamak geliyordu içinden... Onu ayakta tutan tek şey, Ben'e olan aşkı ve birlikte geçirdikleri kısa ama düş gibi anların hayalidir. Daha birkaç gün önce, Gina onlara telefon edip de evin, deki partiye çağırmadan önce, bu kumların üzerinde sevişmiyorlar mıydı? O sırada nasıl da umutlanmıştı... Sanki yeniden... Birbirlerini sevmeyi

öğreneceklerini sanmıştı. Şimdi acı, bir maske gibi yerleşmişti yüzüne, Ne kadar da budalaymış meğerse...

Merdivenlerin başından Ben'in kendisine seslendiğini duyunca ilk tepkisi, arkasını dönüp kaçmak isteği oldu. Ama nereye kaçacaktı? Midesindeki kasılmanın geçmesini bekledikten sonra, ayaklarını sürüyerek merdivenleri tırmanmaya başladı. Ben tepede durmuş, onun yukarı çıkmasını izliyordu.

«Kendini okyanusa atmayı düşünmüyorsundur herhalde?» diye alay etti Sarah yanına gelince.

«Benden böylece kaçamazsın Sarah,» diye ekledi vahşi bir tonla. «Seni bu dünyada tutabilmek için elimden geleni yapacağım, hatta gerekirse şeytanlarla mücadele etmeye bile razıyım...» .

«Bana acı çektirmek ve beni cezalandırmak için değil mi?» dedi Sarah, Sesi elinde olmadan titremişti. «Sen nasıl bir adamsın Ben?' Bunu bana yapmaktan nasıl bir zevk alıyorsun, bir türlü anlayamıyorum?»

"Sen bunu anlayamazsın». dedi Ben acımasızca. «Senaryoda istediğim değişiklikleri yaptım. Benimle gel, onları okumanı istiyorum,» diye ekledi sonra.

Sarah başını kaldırıp da onun gözlerindeki tehlikeli pırıltıları görünce, birden fenalaştığını hissetti. Dıştan çok sakin görünmesine rağmen Ben'in iç dünyası... Sarah titredi. Ben'in kasılmış duran bedeninden yayılan öfke dalgalarını hissedebiliyordu. Elinde olmadan ona doğru yürüdü ve birlikte Ben'in çalışma odasına doğru ilerlediler. Tam telefonun yanından geçerlerken, Ben aniden durdu ve ona dönerek, «Bu sabah telefon eden kimdi?» diye sordu. "Dale miydi?"

«Aslını istiyorsan, Paul idi.» Sarah umursamaz görünmek için büyük bir çaba harcıyordu. «Aşk sahnesinde bir değişiklik yaptığını öğrenmiş.,.

«Bir itirazı mı varmış?" Ben'in dudakları bükülmüştü. «Bana bu numaralar sökmez Sarah. Daha sonra bana teşekkür edecektir. Shakspeare'de birlikte çevirdiğimiz sevişme sahnesi gibi bir sahne onu bir anda meşhur edecektir. Özellikle senin gibi biriyle birlikte oynarsa... Benim bu meslekte başarılı olmama ne kadar katkıda bulunduğunu çok iyi biliyorum.>

Sarah'ı kışkırtmaya çalışıyordu. Ama Sarah ona bu zevki tattırmamaya kararlıydı. Söylediklerini duymazlıktan gelerek, boş gözlerle önüne bakmaya devam etti.

«Şu anda sakin kalmayı başarabilirsin," diye mırıldandı Ben, çalışma odasının kapısını açarken. «Ama buna daha ne kadar süreyle dayanabilirsin? Aşk sahnesinde değişiklik yapacağımı söylediğim zaman yüzünün ne hal aldığı görmüştüm... Hatırlıyor musun?»

«Ben aptal bir insan değilim Ben,» diye sert bir sesle konuştu Sarah. «Bunları bana acı çektirmek için yaptığını çok iyi biliyorum. Ama benim anlayamadığım tek şey Neden, Ben?»

«Nedenini sen de çok iyi biliyorsun..." diye söylendi Ben. «Seni Dale ile o halde görmek...»

Sarah birden bütün vücudunun buz kestiğini hissetti. Ve bütün bunları, kırılan gururunu tamir edebilmek için yapıyordu.

«Otur!» Ben onu sertçe en yakındaki koltuğa oturtttuktan sonra, Sarah'ın ağzını açmasına fırsat vermeden, yazı masasına doğru yürüdü ve üzerinde duran. Kâğıtları karıştırmaya başladı. «Al bakalım. Daktilo hatalarımın kusuruna bakma,» diye imalı yolla takıldı genç kadına. «Ama anlatılmak istenileni anlayacağından eminim.»

Sarah, kâğıtlara bakmamaya çalışarak başını önüne eğdi. Kâğıtların üzerindeki yazılar gözlerinin önünde dans ediyordu. Gözleri yaşlarla dolmuştu. Birkaç saniye gözlerini sıkıca yumup yaşların kurumasını bekledikten sonra gözlerini yeniden açtı. Kâğıtları tutan parmakları, sıkıktan bembeyaz kesilmişti.

Daha bir sayfayı bitirmeden, elindekileri bıraktı. İnanamıyordu.

«Bu rolü ben yapamam Ben,» dedi. Bütün adaleleri kasılmıştı, "Ben buna yapa...»

«Oh, hadi Sarah.» Ben eğilip yere saçılmış olan kâğıtları sakın sakın topluyordu. "Neden bu kadar kapris yapıyorsun? Yapacağın tek şey sevgiline gidip, ona, seninle sevişmesi için yalvarmak olacak. Bunun neresi zor ki? Dale senin bu konularda çok yetenekli olduğunu söyledi bana.» Ben'in gözlerindeki anlam ve dudaklarındaki; çirkin gülümseme genç kadının tüylerini ürpertmişti. Hadi.. diye üsteledi genç adam. «Gerisini de oku.»

Ben ona kaçacak delik bırakmıyordu. Sarah ağır ağır sayfaları okumaya başladı. Ben'in kağıda dökmüş olduğu ayrıntılar genç kadını ürpertiyordu,

Eğer bunu herhangi bir romanın bir pasaj ı olarak okumuş olsaydı epeyce erotik bulurdu, hatta kendini Joanna ile özdeşleştirebilirdi bile. Ama bu yazılmış olanları gerçekten hareketlere dökülebilmek...

"Yarın sabah çekimlere başlıyoruz,» diye ekledi Ben. Sarah'ın ne gibi bir tepki göstereceğine dikkatle bakıyordu. «Bu sahne için bir prova yapmamız gerek. Bütün çekim ekibi, oyuncular dâhil. Bu sahnenin çok iyi olmasını istiyorum.» .

Sarah onun yüzüne dikkatle baktı. Kapalı sette oynamak konusunda yalvarmamak için kendini zor tutuyordu, çünkü Ben'in kendisinden böyle bir tepki göstermesini beklediğini anlamıştı artık. Ama hayır, bunu yapmayacaktı, yarın herkesin önünde bu sahneyi çevirecekti ve Ben de onun ne kadar cesaretli bir kadın olduğunu görecekti. Bedeli ne olursa olsun buna katlanmaya razıydı, ama Ben'e yalvarmayacaktı...

«Eh, sanırım oldu.» Linda, Sarah'ın karşısında durmuş kıyafetini gözden geçiriyordu. Tüm set ekibi heyecanla bu sahnenin çekimini bekliyordu. Sarah üzerine, Richard'ın hizmetkarlarından 'birinden ödünç aldığı bir erkek kıyafeti giymişti. Böylece kampa girdiğini hiç kimse fark etmeyecekti. Gidip sevgilisini bulacak ve ona Toulouselu Raymond ile evlenmek üzere olduğunu bildirecekti.

Sarah sette sahnenin hazırlanmakta olduğunu farkındaydı. Sevgililerin buluşacağı çadır hazır ediliyordu. Orijinal senaryoda sevgilisi genç kadını hemen tanıyordu, ama yeni değişiklikten sonra sevgilisi genç kadını tanıyamıyor Ve onu hizmetkârlardan birisi sanarak, ondan banyosunu hazırlamasını istiyordu. Sahnenin bu bölümüne dayanabileceğinden emindi. Ama ondan sonra yapması gerekenlere nasıl dayanacağını bilemiyordu. Sevgilisine kendisiyle sevişmesi için yalvaracak daha sonra ateşli aşk sahneleri çekilecekti.

«Sarah hazır mısın?» .

Ben! Sarah gözlerini yumdu. Onu hiç rahat bırakmayacak mıydı? Hafifçe ürperdi genç kadın. Ağır ağır sete doğru yürümeye başladı. Rolünden başka hiçbir şeyi düşünmemeye gayret ediyordu. Eğer kendisinden bekleneni yerine getirirse belki bir şansı daha olurdu.

«Sakin unutma,» diye hatırlattı Ben ona. «Bu, sevgilinle birlikte olabilmek için Son şansın. Şu anda olacaklar sana bir ömür boyu yetecek. Artık bir genç kız değil bir kadınsın ve doğal olarak da sen daha güçlü olanızsın.» Sonra dönüp Paul'u yanına çağırdı. «Paul, başta Sarah'a uymaya çalış. Onu seviyorsun, ama Richard'ın şövalyelerinden birisin Ve kralın, kardeşi için yaptığı planları biliyorsun. Diğer taraftan sen de bir erkeksin. Karşıdaki kadın sevdiğin ve arzuladığın bir kadın. Şimdi o senin yatağında. Bir bakıma sana geldiği için ona kızılıyorsun da. Bu sahnenin filmi etkileyecek kadar aşk dolu olmasını istiyorum. Hem sevgi hem de karmaşık duygular içindedir. Tamam mı?»

Sarah çevresindekileri unutmaya çalışarak sete doğru yürüdü. Kameramanın vereceği işareti beklemeye başladı. İşaret üzerine çadırın örtüsünü açıp içeri girdi. Bundan sonrakileri rahatça yaptı, hatta Paul'un soyunmasına yardım ederek ona banyo bile yaptırdı. En korktuğu bölümlerden biri olan, Paul'dan, kendisiyle sevişmesini istediği sahneyi de umduğundan daha kolay başarmıştı. Ama sıra soyunmaya gelince birden paniğe kapıldı. Elleri titremeye başlamıştı.

Onun durumunu anlayan Paul hemen genç kadının imdadına yetişti ve senaryoyu bir yana bırakarak genç kadının soyunmasına yardımcı oldu. Senaryoya göre Paul, Sarah'a, genç kadın tamamen soyunmadan dokunmayacaktı. Ama Paul ona yardımcı olduktan sonra birlikte yer yatağına doğru ilerlediler

«Kes!» Ben'in sesi sessizliği bir bıçak gibi kesti. «Böyle olmayacaktı. Sarah...»

Paul genç kadının nasıl gerildiğini hemen anlamıştı. Avuçlarının içinde tuttuğu elleri yumruk halinde sıkılı duruyordu. Paul, Sarah'ın önünde durduğundan kimse genç kadının yüzünü göremiyordu. Paul kafasını Ben'den yana çevirerek, «Ben,» dedi. «Bu bir prova, filmin çekimini senaryoya göre yaparız.»

Ben'den ses çıkmamıştı. Sarah biraz olsun rahatlamıştı. Paul'un ilgisi genç kadını çok duygulandırmıştı. Paul ona dönerek, «Sarah, iyi misin? Ben'i çağırayım mı?» diye sordu.

«Hayır!» Sesi korku doluydu. Paul'un kaşları çatıldı ama Ben çoktan 'Başla sinyalini vermişti. İki kere Paul ona söyleyeceklerini hatırlatmak zorunda kalmıştı, Sarah hayatında hiç bu kadar kötü rol yaptığını hatırlamıyordu. Eğer bir bakire rolünü oynuyor olsaydı belki çok başarılı olurdu, ama kendini sevdiği erkeğin kollarına, yine kendi isteğiyle atan bir kadın için çok başarısızdı.

Ben onlara, belki yüzüncü kez, baştan, diye seslendiği bir sırada Paul ona dönerek, «Bak Ben,» dedi. "Bunun bir yararı yok. Hepimiz sinirliyiz. Sarah tam bir sinir küpü, benim de ondan aşağı kalır yanımlar yok. Sen bizi seyrederken kolay mı oluyor sanıyorsun? Biliyorum aktörlerin kaderi bu, ama her nedense bu sefer ikimiz de yapamıyoruz işte. Neden kapalı set oynamıyoruz? Hem sen benim yerimi alsan belki daha iyi olur.» Sarah birden kaskatı kesilmişti. «Arkadan bakıldığında ikimiz de birbirimize çok benziyoruz, kimse fark etmez...

Ben yanlarına gelmişti. Delici bakışlarıyla Sarah'ı süzüyordu. Sarah duygularını göstermemeye çalıştı. «Böylesini mi tercih ederdin Sarah? diye sordu Ben yumuşak bir sesle.

Titremesi düşüncelerini açıklamaya yetmişti. Paul ile bu sahneyi çevirmek zaten sinirlerini germiştir, bir de bunu Ben ile tekrarlamak... Bir dokunuşuyla bile kendinden geçebileceğini bilerek bu riski göze almak... Hayır, yapamayacaktı... Ama Ben kararlı görünüyordu ve artık onu geri çevirmenin olanağı yoktu.

Set boşaltılırken Sarah da yatağın üzerine oturup senaryoyu gözden geçirmeye başladı. Aslında senaryoyu okumaktan çok kendine hâkim olmaya çalışıyordu.

«Bunu filme çekeceğiz, dedi Ben kameramanlara sertçe. Zaten bu sahnenin üzerinde gereğinden fazla zaman harcadık...

Paul ile ikisi aynı boyda olmalarına rağmen, Ben ondan daha iriydi, bu da zırhın daha zor çıkarılması demektir. Sarah zırhın altında yatan bedeni düşünmemeye çalışıyordu. Başının üstünde Ben'in, Paul'un söylemesi gereken satırları söylediğini duyuyordu, daha sonra bunlar dublajla Paul 'ün konuşmasına dönüştürülecekti.

Ben'i soymak Sarah için tam bir işkence olmuştu. Sürekli kendi kendine Sarah olmadığını Joanna olduğunu söyleyip duruyordu. Sıra Ben'in bedenine dokunmaya geldiği zaman, Ben'in yüzünde beliren öfke gerçeğin ta kendisiydi. «Tanrı aşkına çocuk, beni bir kadınımışsın gibi nasıl böyle okşayabiliyorsun» diye sert bir çıkış yaptı Ben.

Bu sözler üzerine Sarah kim olduğunu belli edecekti. Sarah'ın kalp atışları kulaklarında yankılanıyordu. Titreyen ellerle hizmetkâr giysisinin önünü açmaya başladı. Ben'e bakmaktan kaçınıyordu, En son olarak da, saçlarını açtı. .

"Joanna!..

Ben hala birinci sınıf bir aktördü, Sarah o sinirli haliyle bile bunu hemen fark etmişti.

"Sicilya Kraliçesinin benim gibi bir şövalyenin mütevazı çadırına şeref vermesinin nedeni ne olabilir acaba? Yoksa sizi yeni evliliğinizden dolayı tebrik etmemi mi bekliyorsunuz? Bu kez Leydim şanslılar ama Toulouselu Raymond eski kocaları gibi iktidarsız ve yaşlı değiller...

Şimdi Ben, Sarah'ın harekete geçmesini bekliyordu. Sarah rolüne başladı, ama rolüyle gerçek duyguları arasında sıkışmış gibiydi. Doğru yapıp yapmadığını bilemiyordu, tek bildiği karşısındaki erkeğe vermek istediklerini vermesiydi. Ben'in elleri bedeninde dolaştıkça her yanını ateş basıyordu.

Bütün korktukları başına geliyordu işte. Shakspeare'de olanlar yeniden tekrarlanır gibiydi. Ona bedeninden utanmamasını öğreten Ben, işte şimdi yine yanında, yatıyor ve aynı şeyleri yeniden tekrarlıyordu. İkisini birden meşhur eden o aşk dolu sahne Richard'da gerçekleştiriliyordu. Ben'in dudakları tenini yakıyordu. "Leydim beni yeterli buluyorlar mı acaba?» Sarah'ın gözleri yaşlarla dolmaya başlamıştı. Bedeni gerilmişti. Söyleyeceği sözleri hatırlamaya çalıştı. Ben'in yumuşak hareketlerle gerilmiş adalelerini okşadığını onu yumuşatmaya çalıştığını hayal meyal hissediyordu, Arzuyla kıvranan bedenine bunun bir oyun olduğunu söylemesi yararsızdı. Ben onu kıvamına getirmesini çok iyi biliyordu. Artık Sarah yalnız gevşemekle kalmamış, Ben'e cevap vermeye bile başlamıştı. Genç adamın dokunuşları onu tahrik ediyordu. İşte o zaman Sarah her şeyi anladı!

Ben'in asıl amacı da onu tahrik etmektir zaten. Ben, Paul ile bu sahneyi çeviremeyeceğini

anlayınca, onu başka bir biçimde küçük düşürmeye kalkışmıştı, bunu bizzat kendisi yapacaktı. Ama artık Sarah'ın durmasına olanak yoktu, bir kere kendini ele vermişti... Sahneyi bir an: önce bitirip bu' işten kurtulmalıydı. Bir uçurumdan aşağı düşüyormuşçasına sıkı sıkı Ben'e sarılmıştı. Bir an için genç adamın gözlerinde bir parıltı dolaşır gibi oldu, ama birkaç saniye içinde bu da yok olmuştu. Paul'un söylemesi gereken sözleri söylemeye başlayınca, Sarah bilingsizce ona cevap verdiğini fark etti, ama ses tonu ifadesizdi. Şimdi bedeni tüm duygulardan yoksun, bomboş bir kabuk gibi geliyordu ona.

Her nasılsa sahne bitmişti ve şimdi kostüm bölümündeydi. Linda onun, üzerindeki değişirmesine yardım ediyordu. Sarah, Linda'nın gözlerindeki endişeli ifadenin farkındaydı ama ona bunun nedenini soramayacak kadar duyguları donmuş bir haldeydi.

Dışarı çıktığında Paul'un kendisini beklediğini gördü. Paul onun buz gibi olmuş eline dokununca kaşları çatıldı. "Ben filmin banyosunu bekliyor. Birlikte bir içki içtikten sonra gidip çekimin sonuçlarını izlemeye ne dersin?» .

«Hayır!» Bu cevap içinde bir bomba gibi patlamıştı ama dudaklarından çıkarken ifadesiz bir sözcükten ibaret' kalmıştı. «Görmek bile istemiyorum.»

«Sarah...»

«Lütfen Paul. Bu konuda daha fazla konuşmak istemiyorum." Birden kendini çok yorgun hissetti. İstedığı tek şey uyumaktı, uyumak ve bir daha uyanmamak.

«Kamera ekibinin söylediğine göre harika olmuş.» Dale'in sesini duyunca ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissetti Sarah. "Ama Ben her zaman seni tahrik etmesini çok iyi bildi. Bunun nedenini ikimiz de çok iyi biliyoruz."

"Öyle mi Dale?» .

"Tabii biliyoruz. Sen onu seviyorsun.» Dale'in gözleri kısılmıştı. «Bugün sana yaptıklarından sonra bile onu hala seviyorsun.»

«Artık kimseyi sevecek halim yok,» dedi Sarah ölgün bir sesle. "Ne sevecek ne de nefret edecek.»

"Yalancı!" Dale onunla alay ediyordu. «Sen onu hala seviyorsun Sarah ve hep seveceksin de.»

Dale haklıydı., Ben ona ne yaparsa yapsın yine de onu seviyordu, elinde değildi. Ben filmi seyretmeden ve yeni bir çekime ihtiyaç olup olmadığına karar vermeden, kimsenin stüdyodan ayrılmaması için sıkı sıkı talimat vermişti. Sarah kantinde oturup bir Coca Cola. içti. O sahneyi yeniden çekecek gücü olmadığını biliyordu. Başını bile kaldırmadan, gelenin Ben olduğunu hemen anlamıştı.

"Paul, Sarah, o sahneyi bir kez daha çekeceğiz.. Eğer ikiniz de hazırsanız gidelim.»Sarah başını kaldırdı. Gözlerinde korku ve panik vardı. Ben'in yüzündeyse öfkeli bir ifade

"Bunu yapmam artık!., Bu gerçekten kendi sesi miydi? Ekipteki elemanların çoğu sete gitmek için kantinden çıkmışlardı. Bir tek Dale ile Gina geride kalmışlardı.

"Sarah...» Bu konuşan Paul idi. Sarah onun sesindeki endişeyi hissedebiliyordu.

"Zavallı Sarah" Nasıl da en zayıf anında onu böyle yılan gibi sokmasını biliyordu Dale

"—Onun aşk sahnelerinden neden bu kadar nefret ettiğini çok iyi biliyoruz, öyle değil mi Ben? Çünkü zavalılık umutsuzca sana tutkun..Shakspeare'in çekimi sırasında rol yapmıyordu aslında..,» .

Sarah daha fazla dinleyecek gücü kendinde bulamadı. Koşarak dışarı çıktı. Ben'in arkasından seslendiğini duyuyordu. Stüdyodan dışarı çıkıp parka gitti. Ben'in arabası orada duruyordu, anahtar da üzerindeydi. Aceleyle arabaya atlayıp kontağı çevirdi.

Artık bu acıya bir son vermesi gerekiyordu. Hayal meyal eve vardığını hatırlıyordu, Aceleyle arabadan inip eve girdi. Pasaportunu bulmalıydı. Ramon ile Margarita'nın bugün izinli olduklarını biliyordu. İlk iş Ben'in çalışma odasından pasaportunu almalı sonra da buradan uzaklara gitmeliydi.. Ben'in çalışma masasının gözü bir türlü açılmıyordu.

"Sarah.. .»

Sarah birden olduğu yerde kaldı. Ben peşinden gelmişti demek. Ne yapacağını şaşırılmış bir halde kaçacak bir delik ararken gözüne birden bahçeye açılan camlı kapı takıldı.

"Sarah, neredesin?» Kapıyı açmaya çalıştı ama kilit takılmıştı. Aynı anda Ben çalışma odasının kapısında belirdi. Çenesi öfkeyle kasılmıştı, Sarah'a doğru bir adım attı.

Birden camlı kapı açılıvermişti. Sarah kendini bahçede buldu. Nereye gittiğini' bilmeden koşmaya başladı. Kalbi göğüs kemiklerini acıtırmasına çarpıyordu, ama durmama1ıydı... kaçmalıydı... Bir yerlere kaçmalıydı...

Ben hala peşindeydi. Genç kadının adını seslenip duruyordu. Sarah onun nefesini ensesinde hisseder gibi oluyordu. Elini uzatırsa...

«Hayır!» Bu sözcük onun dudaklarından mı dökülmüştü? Birden Ben'den yana döndü. Genç adam ona doğru bir adım atmaya kalkışınca Sarah da bir adım geriledi.

"Sarah, Tanrı aşkına, arkanda havuz var!» Sarah'ın Son hatırladığı arka üstü bir boşluğa yuvarlandığı ve ona sonsuzluk gibi gelen bir karanlığın içinde kaybolduğuydu.

ONUNCU BÖL ÜM (FİNAL)

«Seni küçük budala seni, sana seslendiğimi duymadın mı?»

Şimdi havuzun kıyısında yerde oturuyorlardı. Sarah hem üzeri ıslak olduğu için hem de geçirdiği şokun etkisiyle titriyordu. Demek Ben peşinden havuza atlayıp onu kurtarmıştı? Genç adamın elleri soğuk teninin üzerinde, insanın kanını ısıtacak kadar sıcaktı.

«Hiçbir yararı yok Ben, o sahneyi tekrar çevirmeyeceğim.» Sesi acı doluydu. Boğazı yuttuğu suların hala yanıyordu. Ben'i kendinden uzaklaştırmak için ileri doğru uzattığı elleri genç adamın göğsüne değince yumruk halinde sıkılıverdi. Ben, onu sıkıca bileklerinden yakaladı.

«Sarah, sevgilim, lütfen böyle yapma!»

Ben'in sesinde bir yumuşaklık vardı. Sarah yıllardan beri bu sesi duymak, ona bakan gözlerdeki endişeli ve sevecen ifadeyi görmek için beklememiş miydi? Sarah aklını kaybetmek üzere olduğuna karar verdi. Ben onunla böyle konuşmazdı... Ben ona böyle bakmazdı... Yorgunluğun ve yenilginin getirdiği gözyaşları seller gibi yanaklarından akıyordu. Şimdi niyeti neydi bu adamın? Ona ne yapmak istiyordu? Bu yeni bir oyun tekniği miydi? Artık, bu tür davranışlarına daha fazla dayanamayacaktı.

«Pekâlâ, pekâlâ, Dale'in söyledikleri doğrudu...» diye inledi. «Seni seviyorum... Hep de sevdim. Hayatımda senden başka erkek de olmadı. Dale bana girdiğiniz iddiayı itiraf ettikten sonra bile olmadı. O bunları bana anlattıktan sonra senden nefret etmeliydim, ama yapamadım işte.»

Ben söylediklerine itiraz etmeyince de buna hiç şaşırmadı, zaten ondan böyle bir tepki beklemesi saçmaydı. Aralarında bir sessizlik oldu. Ben şimdi onu kollarının arasına almıştı. Sanki Ben bedeniyle, onun bedenine güç vermek ister gibiydi.

"Filmin o sahnesini yeniden çekemem Ben...»

Sesi isterik bir tonda çıkmaya başlamıştı. "Bunu yapamam... Bunu yapamam...»

«Şışt, sus artık, her şey yoluna girecek. Önce seni kurutalım.» Ben onu kollarının arasına aldı, Sarah genç adamın kalp atışlarını duyabiliyordu, Sarah bu duygusal fırtınadan o kadar yorgun çıkmıştı ki, Ben'in onu kendi yatak odasına götürdüğünü ve kendi banyosuna soktuğunu fark etmedi bile. Ben onu yere bıraktıktan sonra, üzerindeki ıslak elbise yi çıkarmaya başladı. Sarah'ın itirazlarına aldırmış bile etmeden, Üzerindeki son iç çamaşırını da çıkardıktan sonra genç kadını sıcak bir havluya sardı. Sonra onu yeniden kollarının arasına alıp, götürüp kendi yatağının Üzerine yatırdı. Ben' in gözlerinde gördüğü endişeli ifade Sarah'ı çok heyecanlandırmıştı.

"Dale hiçbir zaman benim sevgilim olmadı..

Neden bunları ona söylüyordu sanki? Yanakları al al olmuştu. Yatağını kiminle paylaştığı Ben'i ilgilendirir miydi? Ben başını kaldırıp onun gözlerinin içine baktı. «Biliyorum,» dedi. Sarah'ın gözleri hayretten bir karış açılmıştı.

«Biliyor musun? Ama...»

"Önce izin ver de üzerimdeki şu ıslak giysileri çıkarayım, sonra oturup bunları konuşuruz.

Beş dakika sonra odadan içeri girdiğinde üzerinde mavi bir bornoz vardı. Ayakları çıplaktı. Saçları da kuru ama dağınıktı.

"Senin saçların ıslak,» dedi Ben uzanıp genç kadının saçlarını eliyle yokladıktan sonra. «Gidip bir havlu getireyim...

Ben elinde havluyla geri döndüğünde, yatağın üzerine oturup, 'Sarah'ın sırtını kendine doğru çevirdi. Sonra genç kadının saçlarını havluyla kurulamaya; sonra da tarama ya başladı. Sarah kendini küçük bir çocuk gibi mutlu ve korunmaya muhtaç hissediyordu. Omzunu tutan el de tenini alev gibi yakıyordu.

Tanrım! Ben'in üzerinde yarattığı bu etkiden hiçbir zaman kurtulamayacak mıydı? Ne zaman huzura kavuşacaktı acaba? Ama ondan hiçbir zaman kurtulmak istemediğini çok iyi biliyordu genç kadın.

«Senin Paul ile olan sevişme sahneni eskisi gibi çevirmeye karar verdim.»

Ben hala arkasında oturuyordu. Başını çevirip genç adamın yüzüne bakamayacağına göre, onun hislerini tahmin etmek zorundaydı Sarah.

Genç kadın büyük bir rahatlama duyması gerektiğini biliyordu, ama nedense duyguları donmuş gibiydi, hiçbir şey hissedemiyordu. Ben'in bu açıklamasını donuk bir, "Sağ ol,» ile geçiştirdi.

«Bana mı teşekkür ediyorsun sen?» Ben, onu kendine doğru çevirdi. Omuzlarını tutan parmaklar canını acıtıyordu. Genç adam dikkatle onun yüzüne bakıyordu. «Tanrım, Sarah!» Genç adam alnım genç kadının alnına yasladı. Uzun kirpikleri Sarah'ıninkileri okşuyordu,

«Aman Tanrım, Sarah, beni ne kadar utandırdığını biliyor musun?» Genç adam gözlerini açtı. Parmağıyla genç kadının dudaklarını okşadı. Sarah'ın dudaklarının titrediğini görünce alnı kırıştı. «Bana inanmalısın. Senin neler hissettiğini bilmiş olsaydı m, seni bu sahneyi oynamaya zorlamazdım.»

«Shakspeare'in çekimlerinden sonra bir daha böyle sahneler çevirmeyeceğime dair kendi kendime yemin etmiştim,» dedi Sarah boşuk bir sesle. Ben'in özür dilemesinden sonra bu açıklamayı yapma zorunluluğunu hissetmişti. «Daha o zaman bile bunun rol yapma ile ilgisi olmadığını biliyordum Ve oyunum... oyunum herkes tarafından beğenildiği zaman kendi kendimden nefret ettim. Eğer karşımdaki erkek sen olmasaydın... Ama sen zaten bunu biliyordun, öyle değil mi?» diye ifadesiz bir tavırla sordu genç adama. «Dale sana bir açıklamada bulunmadan çok önce bile sen bunun farkına varmıştın. Yoksa bugün o sahneyi seninle birlikte oynamam için bana bu kadar işkence etmezdin.»

Ben'in yüzüne bakamıyordu. Ama nefes alış şeklinden onun duygularını anlar gibiydi. Ben onu çenesinden tutup, başını kaldırdı. «Böyle mi düşündün?» Ben sanki onun söylediklerine inanamıyormuş gibiydi. «Sana acımasızca işkence yapmaya çalıştığımı mı düşünüyordun?» Kulaklarına inanamıyormuş gibi başını iki yana salladı. «Hayır, Sarah, hayır! Böyle bir şey yoktu. O filmi olması gerektiği gibi yeniden çekeceğiz. Ve sana söz veriyorum, bugün çekilen sahneyi kimse görmeyecek."

«Ama sen seyrettin,» dedi Sarah acı bir tonla. «Onu ne yapacaksın? Yok, mu edeceksin?»

Ben'in gözlerinde beliren ifade karşısında korkuyla ürperdi. «Y o, hayır yok etmeyeceksin,» diye fısıldadı inanmaz bir tonla. "Onu saklayacaksın. Bunu, beni ne kadar inci...»

Ben, onu çenesinden sıkıca tutup, gözlerinin içine bakmaya zorladı. «Seni incitmemden mi korkuyorsun Sarah?» diye yumuşak bir sesle sordu. «Bugün o filmi seyredip, beni ne kadar sevdiğini anladıktan sonra mı?»

Sarah ne yapacağını şaşırılmış bir halde ona bakıyordu. Ama genç adam onu kollarının arasına almaya kalkınca, Sarah sanki ateşe değmiş gibi geri çekildi.

«Görmek ister misin?»

«Hayır!» çığılıı korkusunu dile getirmişti. Ardından, ucu bucağı belirsiz bir karanlık Sarah'ı içine çekmeye başladı ve Sarah kendini bu karanlığa teslim etti.

Uyandığı zaman ilk gördüğü şey elindeki bardağı kendisine uzatan bir hemşireydi. Genç kadının Yüzünde endişeli bir ifade vardı. Başını çevirince, yatağın yanındaki koltukta oturan yabancı bir adam gördü.

Yabancı gülümseyerek ona baktı. «Neyse, artık aramızda döndünüz. Sizi tebrik etmeliyim direnme gücünüz sonunda galip geldi.»

«Ben nere...» 'Ben neredeyim?' demek Üzereydi, ama birden nerede olduğunu hatırladı. Ben'in yatak odasında idi... Ben'in yatağında yatıyordu... Ve oda çeşit çeşit çiçeklerle donatılmıştı.

«Çok kötü bir şok geçirdiniz,» diye açıkladı yanında oturan adam. «Ama artık hepsi bitti.» Adam onu o kadar büyük bir dikkatle inceliyordu ki, Sarah hemen onun kim olduğunu anladı.

«Siz... Siz bir doktorsunuz.» Kuruyan dudaklarını ıslattı. «Ben... O...»

«Her iki sorunuzun da cevabı 'Evetir küçük hanım,» dedi adam gülümseyerek. «Hepimizi çok korkuttunuz... Özellikle eşinizi. Öyle bir an geldi ki, sizi hastaneye kaldırmayı düşündüm, ama eşiniz buna kesinlikle izin vermedi. Kendinize geldiğiniz zaman yabancı bir odada olmanızı istemedi.» .

Uykuyla uyanıklık arasında bocaladığı anlar olduğunu ve bu anlarda tımarhaneye kapatılmamak için yalvardığını hatırlar gibi oldu genç kadın. Ben bunları nereden biliyordu acaba?

«Bana... Bana ne oldu doktor?» diye boşuk bir sesle sordu. «Havuza düştüğümü hatırlıyorum.» Ondan sonrasını da hatırlıyordu, ama bu konuda konuşmak istemiyordu.

«Söylediğiniz gibi, havuza düştünüz. Pek olağan olmamakla birlikte böyle durumlarda geçici bir bilinç kaybı olabilir. Ama kocanız film çekimleri sırasında çok büyük bir gerilim altında olduğunuzu açıkladı. Bu ikisi birleşince bedeninizin tepkisi daha sert oldu. Ama şimdi iyileşmiş sayılırsınız. Şunu hiç aklınızdan çıkarmayın, öyle zamanlar olur ki insanlar hazırlıklı olmadıkları durumlarla karşılaşılır. Böyle durumlarda beden doğal korunma mekanizmasını harekete geçirir ve olaylara kendiliğinden 'Dur' der. Sizininki de aynen böyle oldu. Kendinizi fazla zorlamışsınız. Bir süre daha tam olarak toparlanamayacaksınız.» Doktor arkasına yaslandı. «En azından bir altı ay çalışmak yasak size. Tabii, eğer sonunda, yine aktrisliğe dönmek isterseniz diye söylüyorum bunu... Sustu, yüzünde ciddi bir ifade vardı. «Size, zaten bildiğiniz bir gerçeği tekrarlayacağım. Çok duygulu bir kadınsınız, bu nedenle fazla zorlanmaya gelemiyorsunuz. Onun için, gelecekte, çok daha dikkatli olmanızı öneririm size.»

Diğer bir deyişle, Sarah bundan sonra mesleğini yürütemeyeceğini bilmeliydi. Doktor gittikten sonra Sarah acı acı bunları düşünüyordu. Bir sinir krizi geçirmek Üzereyken tam zamanında, doktor müdahalesiyle, normale dönebildiği için Tanrıya şükretmesi gerekirdi.

Kapının açılması üzerine içini çekti. Düşüncelerini dolduran adam şimdi karşısında duruyordu. Kilo vermişti, gözlerinin altında mor halkalar vardı. Sarah dudağını ısırıldı. Doktor ona, en az altı ay dinlenmesi gerektiğini söylemişti. Bu da Ben'in filmin son bölümünü değiştiremeyeceği anlamına geliyordu.

«Doktor Lazelles artık iyileştiğini söyledi.»

«Evet.» Ne kadar da çekingen konuşuyordu.

«Başına dert olduğum için üzgünüm. Ama şimdi.. konuşmamız gerekiyor...» Sarah başını önüne eğdi. Doktor Lazelles'in, Ben'e ne kadarını açıkladığını bilemiyordu. ,

«Daha sonra konuşuruz.» Neden sesi bu kadar sert çıkıyordu? Neden yüzünün bütün hatları bu kadar gerilmişti? «Bu gece,» dedi Ben boğuk bir sesle. «Yemekten sonra.»

"Yataktan kalkabilir miyim?»

Yataktan kalkmaya bu kadar hevesli olması karşısında' Ben ona gülümsedi, ama başım iki yana sallamaktan da geri kalmamıştı, "Korkarım kalkamayacaksınız...» Dikkatle Sarah'ın yüzüne bakıyordu. "Ama ben yemeği burada senime birlikte yiyebilirim. İster miydin?»

Evet, evet çok iyi olurdu...» dedi Sarah titrek bir sesle. Ben'in yatağa doğru yaklaştığını görünce hemen örtünün altına kaçtı.

«Sarah?_ Neden kendisinden kaçtığını sorar gibiydi, Sarah'ın pembeleşmiş yüzüne bakarken yüzü gerilmişti. ",Sana dokunmayacaktım," dedi sonunda. Sadece sana bir şey isteyip istemediğini soracaktım...

Sarah'ın, korkusunun kaynağının o olmadığını, esas korkusunun kendisi olduğunu açıklamasına fırsat vermeden odadan çıkıp, gitmişti.

Sarah yeniden uykuya daldı. Uyandığında odada Margarita vardı. Yere kadar inen camlı balkan kapılarının önüne küçük bir masa koymuştu, şimdi de bunun iki yanına birer koltuk koyuyordu, "Uyandınız demek?» Sarah'a gülümsedi. "Daha iyisiniz Artık Ben, bütün gece çalışmak yerine, biraz da uyur, Sizi rahatsız etmemek' için geceleri de çalışma odasında yatıyordu, ama artık rahatça yatağında uyuyabilir. Kafese kapatılmış bir hayvan gibiydi. Bütün bu çiçekler...» Tekrar gülümsedi "Ama aşk insanı böyle yapıyor iş; Size bir yardımı m dokunabilir mi?»

Sarah başını İki yana sallayınca Margarita da odadan çıktı. O çıkınca Sarah birden ondan kendisine banyo yapmasına yardımcı olmasını isteyebileceğini hatırladı. Ama artık çok geçti, Margarita gitmişti bile. Bir haftadan beri bu yataktan çıkmadığına göre, çok dikkatli olmalıydı. Yatakta doğrulup ayaklarını yere uzatınca birden başı döndü, ama bayılmadı. Bir süre dinlendikten sonra yeniden kalkmaya yeltendi. Aynı anda, balkon kapısı açıldı ve Ben içeri girdi. Sarah'ın ayağa kalkmak için çabaladığını görünce dudakları ince bir çizgi halini aldı.

«Banyo yapmak istedi canım, Ama bu Margarita odadan çıktıktan sonra aklıma geldi", diye aceleyle açıklamaya başladı Sarah.

"Ben sana yardım ederim,..

Ben onu kucağına alırken, Sarah zorunlu olarak onu omuzlarından tuttu. Banyoya girince genç adam büyük bir dikkatle kendisini bir sandalyeye oturttu. Sonra küveti doldurmaya başladı. Sarah'ın bu işi kendi başına yapabileceği yolunda yaptığı itirazlara kulak bile asmadı.

"Ben dışarıda bekliyorum, ama sakın kapıyı kilitleme,» diye uyardı Sarah'ı, küveti doldurduktan sonra. «Eğer başın falan dönerse de hemen bana seslen.»

Banyo iyi gelmişti. Ben'in de yardımıyla banyodan çıkan Sarah, aklını kurcalayan meseleyi ona bir an önce açmak istiyordu. Genç kadının koluna girerek yatağa kadar götürülen Ben, yanma oturup onu kurulamaya başlamıştı.

«Ben, sana anlatmam gereken bir şey var." Kendisi konuşurken Ben'in bedeninin gerildiğini hissetti. Ben vahşi bir orman kedisini andıran yeşil gözlerini ona çevirdi.

«Doktor Lazelles beni görmeye geldiği zaman... Bana... En azından altı ay daha istirahat etmem gerektiğini söyledi.» Ben'in gözlerine bakmaktan korkuyordu. Orada göreceği düş kırıklığının kendisini üzeceğini biliyordu.

«Sen de mesleğin yönünden endişe duyuyorsun herhalde? Buna hiç gerek yok,» dedi Ben. «Bu stüdyonun hisselerinin yüzde ellisi bende olduğu sürece kanma muhakkak bir iş bulurum...»

Sarah başını iki yana salladı. «Yo, hayır, sen beni anlamadın galiba. Bundan sonra bir daha mesleğime döneceğimi hiç sanmıyorum. Ama Richard... Ben... Benim sevişme sahнем...» Sesi titremeye başlamıştı. Bir türlü cesaret edip de Ben'in gözlerinin içine bakamıyordu.

«Bu konuda endişelerin olmamasını söylemiştim sana Sarah. O sahne hiçbir zaman gösterilmeyecek. Sana söz veriyorum. Ama eğer o filmi yok etmediysem, bunu...»

«Ama göstermelisin! Anlamıyor musun? Altı ay çalışamayacaksam, o zaman bu filmi kim bitirecek? Ya yeni bir aktris bulacaksınız ya da o sahneyi göstermek zorunda kalacaksınız. Filmii daha fazla geciktiremeyeceğinize göre...»

«Kim demiş bunu? Eğer bu film seni bu kadar rahatsız ediyorsa, filmin tümünü yakabilirim. Yatağının başucunda oturup, gece1eri sayıklamalarını dinlemek benim için ne demekti biliyor musun? Sürekli, seni akıl hastanesine Yollamamam için yalvardın bana. Tanrım! Aklını kaybetmek üzere olduğunu sanıyordun. Senin hissettiklerin benimkilerinin yanında hiç kalır. Hem o sahneyi zaten seyirciye gösteremem Bunu yapamam. Filmii seyrettim. Orada, seninle sevişirken, yüzündeki ifadeyi gördüm... Ve o Zamana kadar neden bunu anlayamadığımı merak ettim... Tek özürüm, kıskançlığın gözümü kör etmiş olmasıydı... Seni istiyordum... Seni seviyordum... Ve Dale'den nefret ediyordum... Seni benden aldığı için ondan hep nefret ettim. Ayrı kaldığımız süre içinde kim bilir kaç kez bir uçağa atlayıp yanına gelmemek için kendimi zor tuttum. Böyle bir şey yaparsam sana karşı haksızlık etmiş olacağımı düşünüyordum. Beni sevmediğini biliyordum. Benimle evlenmenin tek nedeninin, benim seni bu işe zorlamam olduğunu da biliyordum... Senin bekâretini ben bozmuştum. Dale sana yalan söyledi Sarah,» dedi ağıt ağır. «Aramızda hiçbir zaman bir iddia olmadı. Seni başından itibaren elde etmek istediğim doğrudur, ama seni eşim olarak görmek istemişim... Başka bir düşüncem yoktu. Beni anlamaya ve bana inanmaya ne dersin? Bir dene lütfen...

«Beni seviyor musun?. Sarah kulaklarına inanamıyordu. Havlunun altında titremeye başladı.

«Eğer bana inanmıyorsan, sana filmii gösterebilirim. Senin duygularını olduğu gibi yansıtıyor. Ama yalnız senin duygularını değil, benim sana karşı olan duygularımı da yansıtıyordu. Ben, hayatımda bir erkeğin hiç bu kadar sevgi dolu olduğunu görmemişim... ve bu adam da bendim Sarah...

"Ama bana karşı hep kızgın bir "

"Seni hala sevdiğim için kendi kendime kızıyordum. Paul filmde, rol icabı, seni öptü diye onu öldürebilirdim.»

Sarah gülmeye başladı. Eva'nın söyledikleri aklına gelmişti., O sırada Ben'in kendisini kıskandığını söylediği zaman, Sarah ona inanmamıştı. Ama şimdi...

«Richard'dan sonra başka, film yönetmeyeceğim", dedi Ben. «Bundan sonra yalnızca senaryo yazacağım. Para sorunumuz da olmayacak. Stüdyodaki hisselerim var. Biraz aceleci mi davranıyorum? Benimle birlikte kalır mısın Sarah? Benimle birlikte yaşayıp, beni sever, bana çocuklar doğurur musun? Biliyor musun, Dale büyük bir hata yaptı,» dedi sakın bir tavırla. "Seni o sahneyi oynamaya zorladığım zaman seni artık sevmediğimi sandı ve bana her şeyi anlattı. Onun bilmediği şey bunu yaparken ben kendimi cezalandırıyordum. Seni bir başka erkeğin kolları arasında görmek bana ne kadar acı veriyordu bilemezsin. Böylece ya senden tümüyle kopacaktım, ya da seni yeniden elde edecektim.»

«Ve sonra da Pau1'ün yerine sen oynadın.»

«Ve benim bu role geçmemden ne kadar ürkütüğünü de o zaman anladım.....

"Çünkü senin kollarının arasında olduğum zaman sana karşı koyamayacağımı biliyordum.» dedi Sarah içini çekerek.

"Bu hala geçerli mi? Ben'in sesindeki alaycı ton gitmiş yerine ciddi bir hava gelmişti. Sarah parmaklarını genç adamın çenesinde dolaştırdı. Sanki onun yüz hatlarını ezberlemek ister gibiydi.

«Tanrı aşkına Sarah!" Ben onun, yüzünü avuçlarının arasına alıp, kendine doğru çevirdi. «Benimle oyun oynama. Sana yaptıklarımın sonra her şeyi hak ettiğimi biliyorum. Ama daha benim sorumun cevabını vermedin. Beni hala seviyor musun?.

"Hem de nasıl", dedi Sarah titrek bir sesle, «Hem de nasıl!»

Dudakları birleşmişti. Genç adam onun üzerindeki havluyu alırken Sarah en ufak bir itirazda bulunmadı. Genç adamın altında biraz kıvrandıktan sonra yorgun olduğunu söyleyiverdi birden.

«Hiç de iyi bir aktris değilmışsiniz leydim,» diye boşuk boşuk mırıldandı Ben kulağına. «Yönetmeniniz olarak, sizi bu başarısızlığınızdan dolayı cezalandırmalıyım... Bu seferlik cezanız bu olacak...» Ellerini genç kadının bedeninde dolaştırmaya başladı... Tabii bir itirazınız yoksa leydim...» diye eklemeyi de unutmadı.

"Nasıl itiraz edebilirim lordum, ama bu konuda neden, bu kadar geç kaldınız?"

Mutlu son

